

Падишаһлар «1»

Давут падиша оғли Сулайманни өз орниға тәхткә олтарғузиду

¹ Давут падиша хелә яшинип қалған еди; уни йотқан-әдиял билән япсиму, у иссимайтти.

² Хизмәткарлири униңға: — Ғоҗам падиша өзлири үчүн, алдилирида туридиған бир пак қиз тапқузайли; у падишадин хәвәр елип, силиниң қучағлирида ятсун; шуниң билән ғоҗам падиша иссийла — деди.

³ Улар пүткүл Исраил зиминини кезип гезәл бир қизни издәп жүрүп, ахири Шунамлиқ Абишағни тепип падишаниң алдиға елип кәлди. □ ⁴ Қиз интайин гезәл еди; у падишадин хәвәр елип униң хизмитидә болатти, амма падиша униңға йеқинчилик қилмайтти. □

⁵ Амма һаггитниң оғли Адония мәртивисини көтәрмәкчи болуп: «Мән падиша болимән» деди. У өзигә жәң һарвулири билән атлиқларни вә алдида жүридиған әллик әскәрни тәйяр қилди □ ■ ⁶ (униң атиси һеч қачан: «Немишкә бундақ қилисән?» дәп, униңға тәнбиһ-тәрбийә берипму бақмиған еди һәм у наһайити келишкән жигит

□ **1:3** «Шунамлиқ Абишағ» — яки «Шунәмлик Абишағ». □ **1:4** «падиша униңға йеқинчилик қилмайтти» — ибраний тилида «падиша уни тонумайтти» дегән ибарә билән ипадилиниду. □ **1:5** «Һаггитниң оғли Адония» — Адония Давутниң оғуллиридин бири. Һаггит Давутниң аяллиридин бири еди («2Сам.» 3:4) «өз алдида жүридиған... әскәрләр» — демәк, улар өзлириниң хусусий муһапизәтчилири еди. ■ **1:5** 2Сам. 15:1

болуп, аниси уни Абшаломдин кейин туққан еди).

□ ■ 7 У Зэруияниң оғли Йоаб вә каһин Абиятар билән мәслиһәт қилишип турди. Улар болса Адонияға әгишип униңға ярдәм берәтти. ■ 8 Лекин каһин Задок вә Йәһояданиң оғли Беная, Натан пәйғәмбәр, Шимәй, Рәй вә Давутниң өз палванлири Адонияға әгәшмиди.

9 Адония қой, кала вә бордиған топақларни Ән-Рогәлниң йенидики Зәһәләт дегән ташта сойдуруп, һәммә ака-укилирини, йәни падишаниң оғуллири билән падишаниң хизмитидә болған һәммә Йәһудаларни чақирди. □ ■ 10 Лекин Натан пәйғәмбәр, Беная, палванлар вә өз иниси Сулайманни у чақирмиди.

11 Натан болса Сулайманниң аниси Бат-Шебаға: — «Аңлимидиңму? һаггитниң оғли Адония падиша болди, лекин ғоҗимиз Давут униңдин хәвәрсиз.

12 Әнди мана, өз жеңиң вә оғлуң Сулайманниң жеңини қутқузушқа мениң саңа бир мәслиһәт беришимкә иҗазәт бәргәйсән. 13 Давут падишаниң алдиға берип униңға: — Ғоҗам падиша өзлири қәсәм қилип өз кәминилиригә вәдә қилип: «Сениң оғлуң Сулайман мәндиң кейин падиша болуп тәхтимдә олтириду» дегән әмәсмидилә? Шундақ туруқлуқ

□ 1:6 «униң атиси ... униңға йәни Адонияға тәнбиһ-тәрбийә берипму бақмиған еди һәм у ... келишкән жигит болуп, аниси уни Абшаломдин кейин туққан еди» — Абшалом Давутниң йәнә бир аяли Маакаһдин туғулған оғли еди. Адония Давутниң төртинчи оғли болуп, шу чағда бәлким Давутниң оғуллири арисидә «чоңи» һесаплинатти. (2:15ни көрүң). Адония бәлким атиси тәрипидин әркә чоң қилинғанлиғи һәм өзиниң келишкәнлиғидин шундақ мәғрурлинип кәткән охшайду. ■ 1:6 1Тар. 3:2 ■ 1:7 1Пад. 2:22, 28 □ 1:9 «Ән-Рогәл» — буниң мәнаси бәлким «Рогәлниң булиқи» яки «Пак қизниң булиқи». ■ 1:9 Йә. 15:7; 18:16

немишкә Адония падиша болиду? — дегин. ¹⁴ Мана, падиша билән сөзлишип турғиниңда, мәнму сениң кәйниңдин кирип сөзүңни испатлаймән, — деди.

¹⁵ Бат-Шеба ичкири өйгә падишаниң қешиға кирди (падиша толиму қерип кәткән еди, Шунамлиқ Абишағ падишаниң хизмитидә болувататти). ¹⁶ Бат-Шеба падишаға еңшип тазим қилди. Падишаһ: — Немә тәливиң бар? — дәп сориди.

¹⁷ У униңға: — И ғоҗам, сили Пәрвәрдигар Худалири билән өз дедәклиригә: «Сениң оғлуң Сулайман мәндин кейин падиша болуп тәхтимдә олтириду» дәп қәсәм қилған едила. ¹⁸ Әнди мана, Адония падиша болди! Лекин и ғоҗам падиша, силиниң униңдин хәвәрлири йоқ.

¹⁹ У көп калиларни, бордақ топақлар билән қойларни сойдуруп, падишаниң һәммә оғуллирини, Абиятар каһинни вә қошунниң сәрдари Йоабни чақирди. Лекин қуллири Сулайманни у чақирмиди. ²⁰ Әнди, и ғоҗам падиша, пүткүл Исраилниң көзлири силигә тикилмәктә, улар ғоҗам падишаниң өзлиридин кейин тәхтлиридә кимниң олтиридиғанлиғи тоғрисида уларға хәвәр беришлирини күтишиватиду; ²¹ бир қарарға кәлмисилә, ғоҗам падиша өз ата-бовилири билән биллә ухлашқа кәткәндин кейин, мән билән оғлум Сулайман гунакар санилип қалармизмекин, — деди.

²² Мана, у техи падиша билән сөзлишип турғинида Натан пәйғәмбәрму кирип кәлди. ²³ Улар падишаға: — Натан пәйғәмбәр кәлди, дәп хәвәр бәрди. У падишаниң алдиға кирипла, йүзини йәргә йеқип туруп падишаға тазим қилди.

²⁴ Натан: — И ғоҗам падиша, сили Адония мәндин кейин падиша болуп мениң тәхтимдә олтириду, дәп ейтқан едилиму? ²⁵ Чүнки у бүгүн чүшүп, көп буқа, бордиған топақлар билән

қойларни сойдуруп, падишаниң һәммә оғуллирини, қошунниң сәрдарлирини, Абиятар каһинни чақирди; вә мана, улар униң алдида йәп-ичип: «Яшисун падиша Адония!» — дәп товлашмақта.

²⁶ Лекин қуллири болған мени, Задок каһинни, Йәһояданиң оғли Бенаяни вә қуллири болған Сулайманни у чақирмиди. ²⁷ Ғоҗам падиша кимниң өзлиридин кейин ғоҗам падишаниң тәхтидә олтиридиғанлиғини өз қуллириға уқтурмай у ишни буйрудилиму? — деди.

²⁸ Давут падиша: — Бат-Шебани алдимға қичқириңлар, деди. У падишаниң алдиға кирип, униң алдида турди. ²⁹ Падиша болса: — Җенимни һәммә қийинчиликтин қутқузған Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, ³⁰ мән әслидә Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар билән саңа қәсәм қилип: «Сениң оғлуң Сулайман мәндин кейин падиша болуп орнумда мениң тәхтимдә олтириду» дәп ейтқинимдәк, бүгүнки күндә мән бу ишни чоқум вужудқа чиқиримән, — деди.

³¹ Вә Бат-Шеба йүзини йәргә йеқип туруп падишаға тазим қилип: — Ғоҗам Давут падиша әбәдий яшисун! — деди.

³² Давут падиша: — Задок каһинни, Натан пәйғәмбәрни, Йәһояданиң оғли Бенаяни алдимға чақириңлар, деди. Улар падишаниң алдиға кәлди.

³³ Падиша уларға: — Ғоҗаңларниң хизмәткарлирини өзүңларға қошуп, Сулайманни өз қечиригә миндүрүп, Гиһонға елип бериңлар; ³⁴ у йәрдә Задок каһин билән Натан пәйғәмбәр уни Исраилниң үстигә падиша болушқа мәсиһ қилсун. Андин канай челип:

— Сулайман падиша яшисун! дэп товлаңлар. □

³⁵ Андин у тэхтимдэ олтиришқа бу йэргэ кэлгэндэ, униңға әгишип меңиңлар; у мениң орнумда падиша болиду; чүнки мән уни Исраил билән Йәһуданиң үстигә падиша болушқа тайинлидим, — деди.

³⁶ Йәһояданиң оғли Беная падишаға жавап берип: — Амин! Ғоҗам падишаниң Худаси Пәрвәрдигарму шундақ буйрусун! ³⁷ Пәрвәрдигар ғоҗам падиша билән биллә болғандәк, Сулайман билән биллә болуп, униң тэхтини ғоҗам Давут падишаниңкидин техиму улук қилғай! — деди.

³⁸ Задок каһин, Натан пәйғәмбәр, Йәһояданиң оғли Беная вә Кәрәтийләр билән Пәләтийләр чүшүп, Сулайманни Давут падишаниң қечериға миндүрүп, Гиһонға елип барди. □ ³⁹ Задок каһин ибадәт чедиридин май билән толған бир мүңгүзни елип, Сулайманни мәсиһ қилди. Андин улар канай чалди. Хәлиқниң һәммиси: — Сулайман падиша яшисун! — дэп товлашти. ■

⁴⁰ Хәлиқниң һәммиси униң кәйнидин әгишип, сүнай челип зор шатлиқ билән йәр йерилғидәк тәнтәнә

□ **1:34** «Задок каһин билән Натан пәйғәмбәр уни Исраилниң үстигә падиша болушқа мәсиһ қилсун» — «мәсиһ қилиш»: — Худаниң йолйоруғи билән Исраилға йеңи бир падиша бекитиш үчүн униң бешиға каһин яки пәйғәмбәр тәрипидин зәйтун мейи сүрүлүши керәк еди. Мошу мурасим «мәсиһ қилиш» яки «мәсиһләш» дейилгән. Шу мурасимдин кейин мошу падиша «Худаниң мәсиһ қилгини» дэп атилип, һөкүм сүрүшкә Худаниң һоқуқиға егә, дэп қарилатти. Каһинлар вә бәзи вақитларда пәйғәмбәрниму өз вәзиписигә бекитиш үчүн «мәсиһ қилиниш» мурасими өткүзүләтти.

□ **1:38** «Кәрәтийләр билән Пәләтийләр» — булар болса Давутниң хусусий муһапизәтчилиридин еди («2Сам.» 8:18ни көрүң). Кәрәтийләр әслидә Крет арилидин кәлгән болуши мүмкин еди. ■ **1:39** 1Сам. 20:24

қилишти. □ 41 Энди Адония вә униң билән жәм болған мейманлар физалинип чиққанда, шуни аңлиди. Йоаб канай авазини аңлиғанда: — Немишкә шәһәрдә шунчә қийқас-сүрән селиниду? — дәп сориди. 42 У техи сөзини түгәтмәйла, мана Абиятар каһинниң оғли Йонатан кәлди. Адония униңға: — Киргин, қәйсәр адәмсән, чоқум бизгә хуш хәвәр елип кәлдиң, — деди.

43 Йонатан Адонияға жавап берип: — Ундақ әмәс! Ғоҗимиз Давут падиша Сулайманни падиша қилди! 44 Вә падиша өзи униңға Задок каһинни, Натан пәйғәмбәрни, Йәһояданиң оғли Бенайни вә Кәрәтийләр билән Пәләтийләрни һәмраһ қилип әвитип, уни падишаниң қечириға миндүрди; 45 андин Задок каһин билән Натан пәйғәмбәр уни падиша болушқа Гиһонда мәсиһ қилди. Улар у йәрдин чиқип шатлиқ қилип, пүткүл шәһәрни қийқас-сүрән билән ләрзигә салди. Сиз аңлаватқан сада дәл шудур. 46 Униң үстигә Сулайман һазир падишалиқ тәхтидә олтириватиду. 47 Йәнә келип падишаниң хизмәткарлири келип ғоҗимиз Давут падишаға: «Худалири Сулайманниң намини силиниңкидин әвзәл қилип, тәхтини силиниңкидин улук қилғай!» дәп бәхит тиләп мубарәкләшкә келишти. Падиша өзи ятқан орунда сәждә қилди 48 вә падиша: — «Бүгүн мениң тәхтимгә олтарғучи бирисини тайинлиған, өз көзлиримгә шуни көргүзгән Исраилниң Худаси Пәрвәрдиғар

□ **1:40** «Хәлиқниң һәммиси ... сүнай челип зор шатлиқ билән йәр йерилғидәк тәнтәнә қилишти» — ибраний тилида: «Хәлиқниң һәммиси ... сүнай челип зор шатлиқ билән тәнтәнә қилишип йәрни йеривәтти». Мүмкинчилиги барки, йәр дәрвәкә авазлар билән йерилип кәткән еди. Мәсиһниң келишидиму чоң йәр тәврәш болиду («Зәк.» 14:5, «Вәһ.» 6:12, 16:18).

мубарәкләнсун!» — деди — деди.

49 Шуни аңлап Адонияниң барлиқ меһманлири һодукуп, орнидин қопуп һәр бири өз йолиға кәтти. 50 Адония болса Сулаймандин қорқуп, орнидин қопуп, *ибадәт чедириға* берип қурбанғаһниң мүңгүзлирини тутти. □

51 Сулайманға шундақ хәвәр берилип: — «Адония Сулайман падишадин қорқиду; чүнки мана, у қурбанғаһниң мүңгүзлирини тутуп туруп: — «Сулайман падиша бүгүн маңа шуни қәсәм қилсунки, у өз қулини қилич билән өлтүрмәсликкә вәдә қилғай» деди», — дейилди.

52 Сулайман: — У дурус адәм болса бешидин бир тал чач йәргә чүшмәйду. Лекин униңда рәзиллик тепилса, өлиду, деди.

53 Сулайман падиша адәм әвитип уни қурбанғаһдин елип кәлди. У келип Сулайман падишаниң алдида еңишип тазим қилди. Сулайман униңға: — Өз өйүңгә кәткин, — деди.

2

Давут Сулайманға ахирқи несихәтни қилиду

1 Давутниң өлидиған вақти йеқинлашқанда, оғли Сулайманға тапилап мундақ деди: —

2 «Әнди йәр йүзидикиләрниң һәммиси баридиған йол билән кетимән. Жүрәклик болуп, әркәктәк болғин! 3 Сән барлиқ қиливатқан ишлириңда һәмдә барлиқ нийәт қилған ишлириңда раваж тепишиң

□ **1:50** «Адония ... Сулаймандин қорқуп, ... *ибадәт чедириға* берип қурбанғаһниң мүңгүзлирини тутти» — шу чағларда «қурбанғаһниң мүңгүзлирини тутуш» падишадин һимайә тиләшни билдүрүшниң ипадиси еди.

үчүн Мусаға чүшүрүлгән қанунда пүтүлгәндәк, Пәрвәрдигар Худайиңниң йоллирида меңип, Униң бәлгүлимилири, Униң әмирлири, Униң һөкүмлири вә агаһ-гувалиқлирида чиң туруп, Униң тапшуруғини чиң тутқин. □ ■ 4 Шундақ қилғанда Пәрвәрдигар маңа: «Әгәр әвлатлириң өз йолиға көңүл бөлүп, Мениң алдимда пүтүн қәлби вә пүтүн жени билән һәқиқәттә маңса, саңа әвладиңдин Исраилниң тәхтидә олтиришқа бир зат кам болмайду» дәп ейтқан сөзигә әмәл қилиду. ■

5 Амма Зәруияниң оғли Йоабниң маңа қилғинини, йәни униң өзи қандақ қилип Исраилниң қошунидики икки сәрдарни, йәни Нерияниң оғли Абнәр билән Йәтәрниң оғли Амасани уруп өлтүрүп, тинич мәзгилдә жәңдә төкүлгәндәк қан төкүп, белигә бағлиған кәмәргә вә путиға кийгән кәшигә жәңдә төкүлгәндәк қан чечип, дағ қилғанлиғини билисән.

■ 6 Сән уни даналиғиңға мувапиқ бир тәрәп қилип, униң ақ бешиниң гөргә саламәт чүшүшигә йол қоймиғайсән. □

7 Лекин Гилеадлиқ Барзиллайниң оғуллириға меһриванлиқ көрситип, дәстихиниңдин нан йегүзгин; чүнки мән акаң Абшаломдин қачқинимда, улар йенимға келип маңа шундақ қилған. ■

8 Вә мана Баһуримдин кәлгән Бинямин қәбилисидин Гераниң оғли Шимәй йениңда туриду. У мән Маһанаимға баридиғанда, әшәддий ләнәт билән

□ 2:3 «барлиқ нийәт қилған ишлириңда...» — ибраний тилида: «сән қайәргә бурулсаң,...» дегән сөзләр билән ипадилиниду.

■ 2:3 Қан. 17:18; 29:9; Йә. 1:7 ■ 2:4 2Сам. 7:12; Зәб. 131:12

■ 2:5 2Сам. 3:27; 20:10 □ 2:6 «униң ақ бешиниң гөргә саламәт чүшүшигә йол қоймиғайсән» — мошу йәрдә «гөргә» «тәһтисара» дегәнни билдүриду. ■ 2:7 2Сам. 17:27; 19:31

мени қарғиди. Кейин у Иордан дэриясиға берип мениң алдимға кэлгәндә, мән Пәрвәрдиғарниң нами билән униңға: «Сени қилич билән өлтүрмәймән» дәп қәсәм қилдим. ■ ⁹ Амма һазир уни гунасиҙ дәп санимиғин. Өзүң дана киши болғандин кейин униңға қандақ қилишни билисән; һәрһалда униң ақ бешини қанитип гөргә чүшүргин».□

¹⁰ Давут өз ата-бовлири билән бир йәрдә ухлиди. У «Давутниң шәһири» дегән жайда дәпнә қилинди.□ ■

¹¹ Давутниң Исраилға сәлтәнәт қилған вақти қириқ жил еди; у һеbronда йәттә жил сәлтәнәт қилип, Йерусалимда оттуз үч жил сәлтәнәт қилди.■

Сулайманниң орни мустәһкәмлиниду

¹² Сулайман атиси Давутниң тәхтидә олтарди; униң сәлтәнити хелә мустәһкәмләнди. ■ ¹³ Амма һаггитниң оғли Адония Сулайманниң аниси Бат-Шебаниң қешиға барди. У униңдин: — Течлиқ мәхситидә кәлдиңму? — дәп сориди. У: — Шундақ, течлиқ мәхситидә, деди.

■ **2:8** 2Сам. 16:5; 19:19 □ **2:9** «...һәрһалда униң ақ бешини қанитип гөргә чүшүргин» — мошу йәрдә «гөр» «тәһтисара» дегәнни билдүриду. «Зәруияниң оғли Йоаб... Бинямин қәбилисидин Гераниң оғли Шимәй» — бу икки адәмниң Сулайманға дүшмән болидиғанлиғиға Давут падишаниң көзи йәтти. Әслидә у уларни җазалашқа тоғра келәтти; бирақ өзи еғир гуна садир қилғанлиғи түпәйлидин («2Сам.» 11-бап) хижаләттә қелип, қоли бу ишларға һеч бармайтти. □ **2:10** «Давут өз ата-бовлири билән бир йәрдә ухлиди» — мошундақ ибариләр үстидә «Яритилиш»тики «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ««Давутниң шәһири» дегән жай» — «Давутниң шәһири»: — Зионни, йәни Йерусалимдики егиз дөңгә жайлашқан, Давут қурған қәлъәни көрситиду. ■ **2:10** Рос. 2:29; 13:36 ■ **2:11** 1Тар. 29:27 ■ **2:12** 1Тар. 29:23; 2Тар. 1:1

14 У йәнә: — Саңа бир сөзүм бар еди, деди. У: — Сөзүңни ейтқин, деди.

15 У: — Билисәнки, падишалиқ әслидә мениңки еди, вә пүтүн Исраил мени падиша болиду дәп, маңа қарайтти. Лекин падишалиқ мәндин кетип, инимниң илкигә өтти; чүнки Пәрвәрдигарниң ирадиси билән у униңки болди. ■ 16 Әнди саңа бир илтимасим бар. Мени яндурмиғин, деди. У: — Ейтқин, деди.

17 У: — Сәндин өтүнимән, Сулайман падишаға мән үчүн ейтқинки — чүнки у саңа яқ демәйду! — У Шунамлиқ Абишағни маңа хотунлуққа бәрсун, деди.

18 Бат-Шеба: — Мақул; сән үчүн падишаға сөз қилай, деди.

19 Бат-Шеба Адония үчүн сөз қилғили Сулайман падишаниң алдиға барди. Падиша қопуп алдиға берип, анисиға тазим қилди. Андин тәхтигә берип олтирип падишаниң анисиға бир тәхтни кәлтүрди. Шуниң билән у униң оң йенида олтирип, униңға: — 20 Саңа кичиккинә бир илтимасим бар. Мени яндурмиғин, деди. Падиша униңға: — И ана, соравәргин, мән сени яндурмаймән, деди.

21 У: — Акаң Адонияға Шунамлиқ Абишағни хотунлуққа бәргүзгин, деди.

22 Сулайман падиша жавап берип анисиға: — Немишкә Адония үчүн Шунамлиқ Абишағни сорайсән? У акам болған экән, униң үчүн, Абиятар каһин үчүн вә Зәруияниң оғли Йоаб үчүн

падишалиқниму соримамсән! — деди.□

23 Сулайман падиша Пәрвәрдигар билән қәсәм қилип мундақ деди: — Адония шу сөзни қилғини үчүн өлмисә, Худа мени урсун яки униңдин артуқ жазалисун! 24 Мениң орнумни мустәһкәм қилған, атамниң тәхтидә олтарғузған, Өз вәдиси бойичә маңа бир өйни қурған Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, Адония бүгүн өлүмгә мәһкүм қилиниду, деди.□ ■

25 Шуниң билән Сулайман падиша Йәһояданиң оғли Бенаяни бу ишқа әвәтти; у уни чепип өлтүрди.

26 Падиша Абиятар каһинға: — Маң, Анатоттики өз етизлиғиңға барғин. Сән өлүмгә лайиқсән, лекин сән Рәб Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини атам Давутниң алдида көтәргәнлигиң түпәйлидин, вә атамниң тартқан һәммә азап-оқубәтлиридә униңға һәмдәрд болғиниң үчүн, мән һазир сени өлүмгә мәһкүм қилмаймән, деди.■

27 Андин Сулайман Абиятарни Пәрвәрдигарға каһин болуштин жуда қилип һайдиди. Шуниң билән Пәрвәрдигарниң Әлиниң жәмәти тоғрилиқ Шилоһда ейтқан сөзи әмәлгә ашурулди.□ ■

28 Буниң хәвири Йоабқа йәткәндә (чүнки Йоаб

□ **2:22** «Немишкә Адония үчүн Шунамлиқ Абишагни сорайсән? У акам болған екән, униң үчүн, ... падишалиқниму соримамсән!» — мүмкинчилиги барки, Адония атисиниң кенизигини әмригә алса, хәлиқ уни атисигә баравәр екән, шуңа падиша болушқа лайиқ дәп қарайтти. Сулайманниң көзлири бу ишқа йәтти. □ **2:24**

«**Пәрвәрдигар...** Өз вәдиси бойичә маңа бир өйни қурған...» — «өй» мошу йәрдә Сулаймандин болидиган шаһанә сулалини көрситиду.

■ **2:24** 2Сам. 7:12, 13 ■ **2:26** 1Сам. 22:20-23; 2Сам. 15:24

□ **2:27** «Пәрвәрдигарниң Әлиниң жәмәти тоғрилиқ Шилоһда ейтқан сөзи әмәлгә ашурулди» — бу сөз «1Сам.» 2:27-36дә вә 3:11-14дә хатириләнгән. ■ **2:27** 1Сам. 2:31-36

Абшаламға әгәшмигән болсиму, Адонияға әгәшкән еди) Йоаб Пәрвәрдигарниң чедириға қечип қурбангаһниң мүңгүзлирини тутти. ■ ²⁹ Сулайман падишаға: «Мана, Йоаб Пәрвәрдигарниң чедириға қечип берип, қурбангаһниң йенида туриду» дегән хәвәр йәткүзүлди. Сулайман Йәһояданиң оғли Бенаяни шу йәргә әвәтип: — Маң, уни өлтүрүвәткин, деди.

³⁰ Беная Пәрвәрдигарниң чедириға берип униңға: — «Падиша сени буяққа чиқсун!» деди, деди. У: — Яқ, мошу йәрдә өлимән, деди. Беная падишаниң йениға қайтип униңға хәвәр берип: — Йоаб мундақ-мундақ деди, маңа шундақ жавап бәрди, деди.

³¹ Падиша униңға: — У өзи дегәндәк қилип, уни чепип өлтүргин вә уни дәпнә қилгин. Шуниң билән Йоаб төккән наһәқ қан мәндиң вә атамниң жәмәтидин көтирилип кәткәй. ³² Шундақ қилип атам Давут бехәвәр әһвалда у өзидин адил вә есил икки адәмни, йәни Исраилниң қошуниниң сәрдари нәрниң оғли Абнәр билән Йәһуданиң қошуниниң сәрдари Йәтәрниң оғли Амасани қиличлигини үчүн, Пәрвәрдигар у төккән қанни өз бешиға яндуриду.

³³ Уларниң қени Йоабниң беши вә нәслиниң бешиға мәңгү янғай; лекин Давут, униң нәсли, жәмәти вә тәхтигә әбәдил-әбәткичә Пәрвәрдигардин тинич-хатиржәмлик болғай, деди.

³⁴ Йәһояданиң оғли Беная чиқип уни чепип, өлүмгә мәһкүм қилди. Андин у чөлдики өз өйидә дәпнә қилинди.

³⁵ Падиша Йәһояданиң оғли Бенаяни униң орниға қошунниң сәрдари қилди; падиша Абиятарниң орниға Задокни каһин қилип тайинлиди. ■

³⁶ Андин кейин падиша Шимәйни чақирип униңға: — Йерусалимда өзүңгә бир өй селип у йәрдә олтарғин. Башқа һеч йәргә чиқма. ³⁷ Эгәр сән чиқип Кидрон жилғисидин өтсәң, шуни ениқ билип қойки, шу күндә сән шәксиз өлисән. Сениң қениң өз бешиңға чүшиду, деди.

³⁸ Шимәй падишаға: — Ғоҗамниң сөзи бәрһәқтур. Ғоҗам падиша ейтқандәк қуллири шундақ қилиду, деди. Шуниң билән Шимәй узун вақитқичә Йерусалимда турди.

³⁹ Үч жилдин кейин шундақ болдики, Шимәйниң қуллиридин иккиси қечип Маакаһниң оғли, Гатниң падишаси Ақишниң қешиға барди. Шимәйгә: — Мана қуллириң Гат шәһиридә туриду, дегән хәвәр йәткүзүлди. ⁴⁰ Шимәй ешигини тоқуп қуллирини издигили Гатқа, Ақишниң йениға барди. Андин у йенип өз қуллирини Гаттин елип кәлди.

⁴¹ Сулайманға: — Шимәй Йерусалимдин Гатқа берип кәлди, дәп хәвәр йәткүзүлди. ⁴² Падиша Шимәйни чақиртип униңға: — Мән сени Пәрвәрдигар билән қәсәм қилдуруп: — Шуни ениқ билип қойки, сән қайси күни чиқип бирәр йәргә барған болсаң, сән шу күнидә шәксиз өлисән, дәп агаһландуруп ейтмиғанмидим? Өзүңму, мән аңлиған сөз бәрһәқ, дегән едиңғу? ⁴³ Шундақ болған экән, немишкә өзүң Пәрвәрдигар алдида қилған қәсимиңни бузуп, мән саңа буйруған буйруғумниму тутмидиң? — деди.

⁴⁴ Падиша Шимәйгә йәнә: Сән атам Давутқа қилған һәммә рәзилликни убдан билисән, у көңлүңгә аяндур. Мана Пәрвәрдигар рәзиллигиңни өз бешиңға яндуриду. ■ ⁴⁵ Лекин Сулайман падиша болса бәрикәтлинип, Давутниң тәхти Пәрвәрдигарниң

алдида әбәдил-әбәт мустәһкәм қилиниду, деди.

⁴⁶ Андин падишаниң буйруғи билән Йәһояданиң оғли Беная чиқип уни чепип өлтүрди. Падишаһлиқ болса Сулайманниң қолида мустәһкәм қилинди. ■

3

Пәрвәрдигар Сулайманға даналиқ бериду
2Тар. 1:1-12

¹ Сулайман Мисирниң падишаси Пирәвн билән иттипақ түзүп Пирәвнниң қизини хотунлуққа алди. Өз ордиси, Пәрвәрдигарниң өйи вә Йерусалимниң чөрисидики сепилни ясап пүткүзгичилик у уни «Давутниң шәһири»гә апирип турғузди. ■

² Шу вақитларда Пәрвәрдигарниң нами үчүн бир ибадәтхана ясалмиғини үчүн хәлиқ «жуқури жайлар»да қурбанлиқлирини қилатти. □ ■

■ **2:46** 2Тар. 1:1 ■ **3:1** 1Пад. 7:8 □ **3:2** «хәлиқ «жуқури жайлар»да қурбанлиқлирини қилатти» — «жуқури жайлар»: — Тәвраттики «Қан.» 12:5-14дә вә башқа мунасивәтлик йәрләрдә, Худа Израилларға: — Бириси маңа атап қурбанлиқ қилса, пәқәт «Өзүм таллиған жай»да қурбанлиқ қилсун, дәп тапилайду. Израилниң тарихида Худа мошундақ қурбанлиқ қилидиған бир нәччә жайни бекиткән еди (бир вақитта пәқәт бирла жайни бекитәтти). Бирақ Израиллар бәлким өз қолайлиғини көзләп (вә бәлким бутпәрәсләрниң иш-һәрикәтлирини дорап) Худаниң әмрини нәзиридин сақит қилип тағ чоққилири қатарлиқ жуқури жайларда Худаға ибадәт қилип қурбанлиқ қилатти. Буниң шундақ бир хәтири бар едики, улар әтрапидики бутпәрәсләрниң тәсирини қобул қилип, шу йәрдә һәр хил бутларғиму чоқунуп, һәтта бутпәрәсләргә әгишип «инсан қурбанлиқ»ларниму қилиши мүмкин вә дәрвәкә көп вақитларда шундақ қилатти (мәсилән, «Әз.» 16:21, 20:26ни көрүң). ■ **3:2** Қан. 12:5

³ Сулайман Пәрвәрдигарни сөйүп, атиси Давутниң бәлгүлигәнлиридә маңатти. Пәқәт «жуқури жайлар»да қурбанлиқ қилип хушбуй яқатти. □

⁴ Падиша қурбанлиқ қилғили Гибеонға барди; чүнки у йәр «улуқ жуқури жай» еди. Сулайман у йәрдики қурбангаһда бир миң көйдүрмә қурбанлиқ сунди.

■ ⁵ Пәрвәрдигар Гибеонда Сулайманға кечиси чүшидә көрүнди. Худа униңға: — Мениң саңа немә беришимни лайиқ тапсаң, шуни тилигин, деди. ■

⁶ Сулайман жававән мундақ деди: — Қулуң атам Давут Сениң алдиңда һәқиқәт, һәққанийлиқ вә көңлиниң сәмимийлиги билән маңғанлиғи билән Сән униңға зор меһриванлиқни көрсәткән едиң; вә Сән шу зор меһриванлиқни давам қилип, бүгүнки күндикидәк өз тәхтидә олтарғили униңға бир оғул бәрдиң.

⁷ Энди и Пәрвәрдигар Худайим, қулуңни атам Давутниң орнида падиша қилдиң. Амма мән пәқәт бир гөдәк бала халас, чиқиш-киришниму билмәймән. ■

⁸ Өз қулуң Сән таллиған хәлқиң, көплүгидин санап болмайдиған һесапсиз улуқ бир хәлиқ арасида туриду. ■ ⁹ Шуңа Өз қулуңға хәлқиңниң үстидә һөкүм қилишқа яхши-яманни пәриқ етидиған ойғақ бир қәлбни бәргәйсән; болмиса, ким бу улуқ хәлқиң үстигә һөкүм қилалисун? — деди.

¹⁰ Сулайманниң шуни тилигини Рәбни хуш қилди.

□ **3:3** «Сулайман Пәрвәрдигарни сөйүп, атиси Давутниң бәлгүлигәнлиридә маңатти; пәқәт «жуқури жайлар»да ... хушбуй яқатти» — «Давутниң бәлгүлигәнлири»: — шүбһисизки, Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән барлиқ бәлгүлимиләрни өз ичигә алған. Уларниң ичидә, қурбанлиқ қилиш «жуқури жайлар»да әмәс, бәлки Пәрвәрдигар бекиткән жайдила болуши керәк, дәп бекитилгән («Қан.» 12:10-14). ■ **3:4** 2Тар. 1:3 ■ **3:5** 1Пад. 9:2 ■ **3:7** 2Тар. 2:7 ■ **3:8** 2Тар. 1:9

11 Худа униңға: — Сән шуни тилигиниң үчүн — Я өзүң үчүн узун өмүр тилимэй, я өзүң үчүн дөлөт-байлиқ тилимэй, я дүшмәнлириңниң жанлирини тилимэй, бәлки тоғра һөкүм қилғили ойғақ болушқа өзүң үчүн әқил-парасәтни тилигиниң үчүн, ■ 12 мана, сөзүң бойичә шундақ қилдим. Мана саңа шундақ дана вә йорутулған қәлбни бәрдимки, сәндин илгири саңа охшайдиғини болмиған, сәндин кейинму саңа охшайдиғини болмайду. ■ 13 Мән сән тилимигән нәрсиниму, йәни дөләт-байлиқ вә шан-шөһрәтни саңа бәрдим. Шуниң билән барлиқ күнлириңдә падишаларниң арасида саңа охшаш болидиғини чиқмайду. ■ 14 Әгәр атаң Давут маңғандәк Мениң йоллиримда меңип, бәлгүлимилирим вә әмирлиримни тутсаң күнлириңни узартимән, деди. 15 Сулайман ойғанғанда, мана бу бир чүш еди. У Йерусалимға келип Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғиниң алдиға келип, әрә туруп көйдүрмә қурбанлиқларни қилип, тәшәккүр қурбанлиқлирини өткүзүп, һәммә хизмәтқарлириға зияпәт қилип бәрди.

Сулайманниң даналиғи аян болиду

16 Шуниндин кейин икки паһишә аял падишаниң қешиға келип униң алдида турди.

17 Биринчи аял: — И ғоҗам! Мән вә бу хотун бир өйдә олтиримиз; у мән билән өйдә турғинида бир балини туғдум. 18 Мән балини туғуп үч күндин кейин у хотунму бир бала туғди. Биз иккилән у йәрдә олтардуқ; өйдә биздин башқа һеч ят адәм йоқ еди, ялғуз биз иккилән өйдә едуқ. 19 Шу кечидә

■ 3:11 2Тар. 1:11 ■ 3:12 Топ. 1:16 ■ 3:13 Мат. 6:33; әф. 3:20

бу хотунниң балиси өлди; чүнки у балисини бесип өлтүрүп қойған еди. ²⁰ У йерим кечидә қопуп дедәклири ухлап қалғанда, йенимдин оғлумни елип өз қучиғиға селип, өзиниң өлгән оғлини мениң қучиғимға селип қоюпту. ²¹ Этиси қопуп баламни емитәй десәм мана өлүк туриду. Лекин әтигәндә қарисам, у мән туққан бала әмәс еди, деди.

²² Иккинчи аял: — Яқ, ундақ әмәс. Тирик қалғини мениң оғлум, өлгини сениң оғлуң, деди. Лекин биринчи аял: — Яқ, өлгини сениң оғлуң, тирик қалғини мениң оғлум, деди. Улар шу һаләттә падишаниң алдида талишип туратти.

²³ Падишаһ: — Бири: «Тирик қалғини мениң оғлум, өлгини сениң оғлуң» дәйду. Амма йәнә бири: «Яқ, өлгини сениң оғлуң, тирик қалғини мениң оғлум» дәйду, деди.

²⁴ Падишаһ: Маңа бир қилич елип келиңлар, деди. Улар қилични падишаға елип кәлгәндә ²⁵ падиша: Тирик балини оттуридин кесип икки парчә қилип йеримини биригә, йәнә бир йеримни иккинчисигә бериңлар, деди.

²⁶ У вақитта тирик балиниң аниси өз балисиға ичини ағритип падишаға: — Аһ ғоҗам! Тирик балини униңға бәрсилә, һәргиз уни өлтүрмигәйлә! — дәп ялвурди. Лекин иккинчиси: — Уни нә мениңки нә сениңки қилмай, оттуридин кесиңлар, деди.

²⁷ Падиша жававән: — Тирик балини униңға бериңлар, уни һеч өлтүрмәңлар; чүнки бу балиниң аниси шудур, деди.

²⁸ Пүткүл Исраил падишаниң қилған һөкүми тоғрисида аңлиди вә улар падишадин қорқти, чүнки улар Худаниң адил һөкүмләрни чиқириш даналиқиниң униңда барлиғини көрди.

4

Сулайманниң әмәлдарлири вә хизмәткарлири

¹ Сулайман падиша пүткүл Исраилға падиша болди.
² Униң чоң әмәлдарлири мунулар: — Задокниң оғли Азария каһин еди; ³ Шишаниң оғуллири Елихорәф вә Ахияһ катиплар еди; Аһилудниң оғли Йәһошафат диванбеги еди; ⁴ Йәһояданиң оғли Беная қошунниң баш сәрдари еди. Задок билән Абиятар каһинлар еди; ⁵ Натанниң оғли Азария назарәт беги, Натанниң йәнә бир оғли Забуд һәм каһин вә падишаниң мәслиһәтчиси еди. ⁶ Ахишар ординиң ғождари, Абданиң оғли Адонирам баҗ-алван беги еди. ■
⁷ Пүткүл Исраил зиминида Сулайман падишаниң өзи үчүн вә ордидикилири үчүн йемәк-ичмәк тәминләйдигән, он икки назарәтчи тайинланған еди; уларниң һәр бири жилда бир айдин йемәк-ичмәк тәминләшкә мәсәул еди. ⁸ Уларниң исми төвәндә хатириләнгән: Әфраим тағлиқ райониға Бән-Хур; ⁹ Маказ, Шаалбим, Бәйт-Шәмәш вә Елон-Бәйт-һананға Бән-Дәкәр; ¹⁰ Аруботқа Бән-Хәсәд; у йәнә Сокоһ вә Хәфәр дегән барлиқ жутқиму мәсәул еди; □
¹¹ йәнә Нафат-Дорға Бән-Абинадаб (у Сулайманниң қизи Тафатни хотунлуққа алған); ¹² Таанақ, Мәгиддо вә Йизрәәлниң төвәнки тәрипидики Зарәтанның йенида болған пүткүл Бәйт-Шанға, шундақла Бәйт-Шандин тартип Абәл-Мәһолаһғичә, Жокнеамдин өткичә болған зиминларға Аһилудниң оғли Баана; ¹³ Рамот-Гилеадқа Бән-Гәбәр; у йәнә Гилеад жутиға җайлашқан, Манассәһниң оғли Яирға тәвә болған кәнтләр вә һәм Башандики жут Аргоб, жүмлидин у

■ 4:6 1Пад. 12:18 □ 4:10 «Сокоһ» — яки «Соко».

йәрдики сепили, мис балдақлиқ қовуқлири болған атмиш чоң шәһәргиму мәсьул еди.

14 Маһанаимға Иддониң оғли Аһинадаб; 15 Нафталиға Ахимааз (у Сулайманниң қизи Басиматни хотунлуққа алған еди). 16 Ашир вә Алотқа һушайниң оғли Баанаһ; 17 Иссакарға Паруаһниң оғли Йәһошафат; 18 Бинямин зиминиға Еланиң оғли Шимәй; 19 Гилеад зиминиға (әслидә Аморийларниң падишаси Сиһон вә Башанниң падишаси Оғниң зимини еди) Уриниң оғли Гәбәр. У шу жутқа бирдин-бир назарәтчи еди.

Сулайманниң дәлити вә шәһрити

20 Йәһуда билән Исраилниң адәмлири деңиз саһилидики қумдәк нурғун еди. Улар йәп-ичип, хошаллиқ қилатти. 21 Вә Сулайман болса *Әфрат* дәриясиниң тартип Филистийләрниң зиминиға вә Мисирниң чегаралириғичә болған һәммә падишалиқларниң үстидә сәлтәнәт қилатти. Улар улпан кәлтүрүп Сулайманниң пүтүн өмридә униң хизмитидә болатти. 22 Сулайманниң ордисиға кетидиған күнлүк тәминат үчүн оттуз кор тасқиған ақ ун, атмиш кор қара ун, □ 23 он бордиған уй, яйлақтин кәлтүрүлгән жигирмә уй, йүз қой кетәтти; буниндин башқа буғилар, жәрәнләр, кийикләр вә бордиған тохулар лазим еди. 24 Чүнки у Тифсаһдин тартип Газағичә, *Әфрат* дәриясиниң бу тәрипидики һәммә жутларниң үстидә, йәни *Әфрат* дәриясиниң бу тәрипидики барлиқ падишаларниң үстидә һөкүм сүрәтти; униң төрт әтрапи тинич еди. 25 Сулайманниң пүткүл күнлиридә Дандин тартип

□ 4:22 «оттуз кор» — бир кор он литр, 30 кор 300 литр.

Бәәр-Шебағичә Йәһуда билән Исраил адәмлириниң һәр бири өз үзүм тели вә өз әнжір дәриғиниң тегидә аман-есән олтиратти.■

26 Сулайманниң жәң һарвулириниң атлири үчүн төрт миң атханиси, он икки миң чәвәндизи бар еди.□ ■

27 Мәзкур назарәтчиләрниң һәр бири өзигә бекитилгән айда Сулайман падишаға вә униң дәстихиниға кәлгәнләрниң һәммисиниң йемәк-ичмәклирини кемәйтмәй тәминләйтти. 28 Хәлиқ болса һәр бири өзигә бекитилгән норма бойичә атқечирлар үчүн арпа билән саманларни *назарәтичиләр бар* йәргә елип келәтти.

29 Худа Сулайманға деңиз саһилидики қумдәк даналиқ, интайин мол пәм-парасәт ата қилип, униң қәлбини кәң қилип зор йорутти. □ 30 Шуниң билән Сулайманниң даналиғи барлиқ шәриқтикиләрниң даналиғидин вә Мисирдики барлиқ даналиқтин ашти. 31 Чүнки у барлиқ адәмләрдин, жүмлидин әзраһлиқ Етан билән Махолниң оғуллири һеман, Калкол вә Дарда дегәнләрдин дана еди; вә униң шөһрити әтрапидики һәммә әлләр арисидә йейилди. 32 У ейтқан пәнд-несиһәт үч миң еди; униң шеир-күйлири бир миң бәш еди. 33 У Ливандики кедир дәриғидин тартип тамда өсидиған лепәкгүлгичә дәрәқ-гияларниң һәммисини

■ 4:25 Лав. 26:5 □ 4:26 «төрт миң атханиси» — көп кона көчүрмиләрдә «қириқ миң атханиси» дейилиду. Лекин биз бу санни көчүргүчиләрниң хаталиғи дәп қараймиз. «2Тар.» 9:25дә вә бу текстниң бәзи грек тәржимилиридә «төрт миң» дейилиду. «он икки миң чәвәндизи» — яки «он икки миң ети». ■ 4:26 1Пад. 10:26; 2Тар. 1:14; 9:25 □ 4:29 «униң қәлбини кәң қилип зор йорутти» — яки «униң көкси-қарнини бәк кәң қилди».

баян қилип хатирилигән еди; у йәнә мал вә һайванлар, қушлар, һашарәт-өмилигүчиләр вә белиқлар тоғрисида баян қилип хатирилигән еди. ³⁴ Сулайманниң даналиқини аңлиғили кишиләр барлиқ әлләрдин келәтти, шундақла униң даналиғи тоғрилиқ хәвәр тапқан йәр йүзидики һәммә падишалардин кишиләр кәлмәктә еди.

5

Ибадәтханини қурушқа материяларни топлаш 2Тар. 2:1-17

¹ Турниң падишаси һирам Сулайманни атисиниң орниға падиша болушқа мәсиһ қилинған дәп аңлап, өз хизмәткарлирини униң қешиға әвәтти; чүнки һирам Давутни изчил сөйгүчи еди. ■ ² Сулайман һирамға адәм әвитип мундақ учурни йәткүзди: —

³ «Өзүң билисәнки, атам Давутниң дүшмәнлирини Пәрвәрдиғар униң пути астиға қойғичә, у әтрапида һәр тәрәптә жәң қилғанлиғи түпәйлидин Пәрвәрдиғар Худасниң намиға бир ибадәтхана ясалмиди. ■ ⁴ Әнди һазир Пәрвәрдиғар Худайим маңа һәммә тәрәптин арам бәрди; һеч бир дүшминим йоқ, һеч бир бала-қазә йоқ. ⁵ Мана, Пәрвәрдиғарниң атам Давутқа: «Мән сениң орнуңға өз тәхтиңгә олтарғузған оғлуң болса, у мениң намимға бир ибадәтхана ясайду» дәп ейтқинидәк, мән Пәрвәрдиғар Худайимниң намиға бир ибадәтхана ясай дәп нийәт қилдим; ■ ⁶ әнди мән үчүн адәмлириңгә Ливандин кедир дәрәқлирини кесиңлар, дәп ярлиқ чүшүргин; мениң хизмәткарлирим

■ 5:1 2Сам. 5:11; 1Тар. 14:1

■ 5:3 1Тар. 28:3

■ 5:5 2Сам.

7:13; 1Тар. 22:10; 2Тар. 1:18

сениң хизмәткарлириңға һәмдәмдә болиду. Сениң бекиткиниң бойичә хизмәткарлириңға берилидиған иш һәққини саңа төләймән; чүнки өзүңгә аянки, дәрәқ кесиштә аримизда һеч ким Зидондикиләрдәк уста әмәс».

⁷ Һирам Сулайманниң сөзини аңлиғанда интайин хошал болуп: — Бүгүн бу улук хәлиқ үстигә һөкүм сүрүшкә Давутқа шундақ дана бир оғул бәргән Пәрвәрдиғарға тәшәккүр ейтилсун! —

деди. ⁸ Һирам Сулайманға адәм әвитип: — Сән маңа қойған тәләплириңни аңлап қобул қилдим. Мән сениң кедир яғичи вә арча яғичи тоғрилиқ арзу қилғанлириңниң һәммисини ада қилимән;

⁹ Мениң хизмәткарлирим шуларни Ливандин деңизға апириду; мән уларни сал қилип бағлап, деңиз билән сән маңа бекиткән йәргә йәткүзимән, андин шу йәрдә уларни йәшкүзимән. Шунинң билән сән уларни тапшурувелип, елип кетисән. Буниң һесавиға сән тәләплирим бойичә ордидаликирим үчүн йемәк-ичмәк тәминлигәйсән, — деди.

¹⁰ Шундақ қилип, Һирам Сулайманға барлиқ тәливи бойичә кедир яғачлири вә арча яғачлирини бәрди.

¹¹ Сулайман Һирамға ордидаликириниң йемәк-ичмикигә жигирмә миң кор буғдай вә жигирмә бат сап зәйтун мейини әвәтип бәрди. Һәр жили Сулайман Һирамға шундақ берәтти. □ ¹² Пәрвәрдиғар Сулайманға вәдә қилғандәк униңға даналиқ бәргән еди. Һирам билән Сулайманниң арисидә енақлиқ болуп, иккиси әһдә түзүшти. ■

¹³ Сулайман падиша пүтүн Исраилдин һашарға ишләмчиләрни бекитти, уларниң сани оттуз миң

□ **5:11** «жигирмә бат» — бир «бат» тәхминән 27 литр, 20 бат 540 литр. ■ **5:12** 1Пад. 3:12

еди. ¹⁴ У буларни нөвәт билән һәр айда он миңдин Ливанға әвәтәтти; шундақ қилип, улар бир ай Ливанда турса, икки ай өйидә турди. Адонирам һашарчиланиң үстидә туратти. ¹⁵ Сулайманниң йәтмиш миң һаммили, тағларда ишләйдиған сәксән миң ташчиси бар еди. ¹⁶ Униңдин башқа Сулайманниң мәнсәпдарлиридин иш үстигә қоюлған үч миң үч йүз иш беши бар еди; улар ишләмчиләрни башқуратти.

¹⁷ Падиша ярлиқ чүшүрүши билән улар ибадәтханиниң улини селишқа ойулған, чоң вә қиммәтлик ташларни кесип кәлтүрди. ¹⁸ Вә Сулайманниң тамчилири билән һирамниң тамчилири вә Гәбаллиқлар қошулуп ташларни оюп, өйни ясаш үчүн яғач һәм ташларни тәйярлап қойди. □

6

Муқәддәс ибадәтханиниң қурулуши

2Тар. 3:1-14

¹ Исраиллар Мисирдин чиққандин кейинки төрт йүз сәксининчи жили, Сулайманниң Исраилниң үстидики сәлтәнитиниң төртинчи жилиниң иккинчи ейида, йәни Зиф ейида у Пәрвәрдигарниң өйини ясашқа башлиди. ■

□ **5:18** «Гәбаллиқлар» — яки «Библослуқлар», яки «гирвәкләрни кәскүчиләр». ■ **6:1** 2Тар. 3:2; Рос. 7:47

орнатти. □ ⁵ Ибадәтхана темиға, йәни муқәддәс җай вә «каламхана»ниң темиға яндаш үч қәвәтлик бир имарәтни салди вә униң ичигә һужриларни ясиди. □

⁶ *Ташқириқи имарәтниң төвәнки қәвитиниң кәңлиги бәш гәз, оттура қәвитиниң кәңлиги алтә гәз, үчинчи қәвитиниң кәңлиги йәттә гәз еди. Чүнки ибадәтханиниң ташқи темида лимларни орнатқан төшүкләр болмаслиғи үчүн у тамға тәкчә чиқирилған еди.* □

⁷ Ибадәтхана пүтүнләй тәйяр қилип елип келингән ташлардин бена қилинған еди. Шундақ қилғанда, уни ясиған вақитта нә болқа нә палта нә башқа төмүр әсвапларниң авазы у йәрдә һеч аңланмайтти.

⁸ Төвәнки қәвәтниң һужрилириниң кириш ишиги ибадәтханиниң оң тәрипидә еди; бир айланма пәләмпәй оттура қәвәткә андин оттура қәвәттин үчинчи қәвәткә чиқатти. □

⁹ Шундақ қилип *Сулайман* ибадәтханини ясап

□ **6:4** «У ибадәтханиға рожәклик деризә-пәнжириләрни орнатти» — башқа бир нәччә хил тәржимиләр учриши мүмкин болғини билән һәрһалда бу сөzlәр деризиләрни көрситиду. □ **6:5** «Ибадәтхана темиға, йәни муқәддәс җай вә «каламхана»ниң темиға...» — мошу йәрдә «каламхана» «әң муқәддәс җай»ниң башқа бир хил исмидур.

6:16ни вә изаһатини көрүң. «Каламхана» дейилишиниң сәвәви, «әң муқәддәс җай» ичидә «әһдә сандуғи» бар еди, «әһдә сандуғи» ичидә Худаниң Исраил билән түзгән әһдинамиси сақлақлиқ еди. □ **6:6** «...ибадәтханиниң ташқи темида лимларни орнатқан төшүкләр болмаслиғи үчүн у тамға тәкчә чиқирилған еди» — лимниң йәнә бир учи «ташқи имарәт»ниң ташқи темиға бекитилиши үчүн шу тәрәптә төшүк тешилгән болса керәк. «Ибадәтхана схемиси»ни көрүң.

□ **6:8** «Төвәнки қәвәтниң һужрилириниң кириш ишиги ибадәтханиниң оң тәрипидә еди» — биз мошу йәрдә («төвәнки қәвәт» дегән сөzlәр билән) кона грек тилидики тәржимигә әгәштуқ. «ибадәтханиниң оң тәрипи» ибадәтханиниң җәнубий тәрипидур.

пүттүрди. Ибадәтханиниң үстигә хар-лимларни бекитип, уни кедир тахтайлар билән қаплиди. ¹⁰ У ибадәтханиға яндаш имарәтниң қәвәтлириниң егизлигини бәш гәздин қилди. Шу имарәтниң қәвәтлири ибадәтханиға кедир лимлири арқилиқ тутушуқлуқ еди.

¹¹ Пәрвәрдигарниң сөзи Сулайманға келип мундақ дейилдики: —

¹² «Сән Маңа ясаватқан бу ибадәтханиға кәлсәк, әгәр сән бәлгүлимилимдә меңип, һөкүмлиримгә риайә қилип, барлиқ әмирлиримни тутуп уларда маңсаң, Мән атаң Давутқа сән тоғрилиқ ейтқан сөзүмгә әмәл қилимән; ■ ¹³ Мән Исраилларниң арисидә макан қилип өз хәлқим Исраилни әсла ташлимаймән».

¹⁴ Сулайман ибадәтханини ясап пүттүрди.

¹⁵ Ибадәтханиниң тамлириниң ич тәрипини у кедир тахтайлири билән ясап, ибадәтханиниң тегидин тартип торусниң лимлириғичә яғач билән қаплиди; вә арча тахтайлири билән ибадәтханиға пол ятқузди.

¹⁶ У ибадәтханиниң арқа темидин жигирмә гәз өлчәп ара там ясап, ичкирики ханини һасил қилди; у тегидин тартип торус лимлириғичә кедир тахтайлири билән қаплиди. Бу әң ичкирики хана болуп, йәни «каламхана», «әң муқәддәс жай» еди.□

¹⁷ Униң алдидики өй, йәни муқәддәс ханиниң узунлуғи қириқ гәз еди. ¹⁸ Ибадәтханиниң

■ **6:12** 2Сам. 7:13; 1Пад. 2:4; 9:4; 1Тар. 22:10, 19 □ **6:16** «Бу әң ичкирики хана болуп, йәни «каламхана», «әң муқәддәс жай» еди» — «әң муқәддәс жай»ниң «каламхана» дәп атилишиниң сәвәви, униңда Худа Муса пәйғәмбәргә тапшурған «әһдә таш тахтилири» (Худаниң калами) «әһдә сандуғи» ичидә туратти; вә униң үстигә бәлким бәзи вақтида, баш каһин шу «әң муқәддәс жай»ға киргәндә, Худаниң бешарәтлири уларға келиши мүмкин еди.

ички тамлириға қапақ вә чечәкниң нухилири нәқиш қилинған еди. Ибадәтхана пүтүнләй кедир тахтайлар билән қапланған еди. һеч таш көрүнмәйтти.

¹⁹ Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини у йәрдә қоюш үчүн, у ибадәтханиниң ичкиридики каламханини ясиди. ²⁰ Каламханиниң узунлуғи жигирмә гәз, тоғриси жигирмә гәз, егизлиги жигирмә гәз еди; у уни сап алтундин қаплиди, шундақла униң алдидики кедир яғачлиқ қурбанғаһниму шундақ қаплиди.

□ ²¹ Сулайман ибадәтханиниң ичини сап алтун билән қаплиди; у ички каламханиниң алдини алтун зәнжирләр билән тосиди; каламханини алтун билән қаплиди. ²² Шу тәриқидә у пүткүл ибадәтханини, йәни пүткүл ибадәтханиниң ичини алтун билән толуқ қаплиған еди. Каламханиға тәәллуқ болған қурбанғаһниму пүтүнләй алтун билән қаплиған еди. □

²³ Каламханиға у зәйтун яғичидин икки керубниң шәклини ясиди. һәр бириниң егизлиги он гәз еди.

□ ■ ²⁴ Бир керубниң бир қанитиниң узунлуғи бәш гәз вә йәнә бир қанитиниң узунлуғи һәм бәш гәз болуп, бир қанитиниң учидин йәнә бир қанитиниң учигичә он гәз еди. ²⁵ Иккинчи керубниң икки қанити қошулуп он гәз еди. Икки керубниң чоң-кичиклиги

□ **6:20** «у ... униң алдидики кедир яғачлиқ қурбанғаһниму шундақ қаплиди» — бу ичидики қурбанғаһқа қурбанлиқлар сунулмайтти; у «хушбуйдан» яки «хушбуйғаһ» еди. □ **6:22**

«Каламханиға тәәллуқ болған қурбанғаһ» — бу «қурбанғаһ», йәни «хушбуйдан» адәттә каламханиниң сәл алдида, «муқәддәс жай»ниң ичидә еди. □ **6:23** «Керублар» — керублар болса Худаниң һөкүм-жазалирини йәткүзидиған, интайин күчлүк пәриштиләрдур.

Мәсилән, «Яр.» 3:24 вә «Әз.» 10-бапни көрүң. ■ **6:23** Мис. 25:18

вә шәкли охшаш еди. ²⁶ Бир керубниң егизлиги он гәз болуп, иккинчи керубниңкиму һәм шундақ еди. ²⁷ У керубларни ичкирики ханида қойди. Керубларниң қанатлири йейилип туратти. Бирисиниң бир қанити бир тамға тегип, иккинчисиниң қанити удулидики тамға тегип туратти; иккисиниң ичидики қанатлири ханиниң оттурисида бир-биригә тегишип туратти. ■

²⁸ У керубларни алтун билән қаплиди.

²⁹ У ибадәтханиниң тамлириниң пүткүл ич чөрсини, йәни ичкирики ханиниң вә һәм ташқириқи ханиниң чөрсини керуб билән хорма дәрәқлириниң шәкиллири вә чечәк нусхилири билән нәқиш қилди.

³⁰ Ибадәтханиниң полини, йәни ичкирики ханиниң һәм ташқириқи ханиниңкини алтун билән қаплиди.

³¹ Каламханиниң кириш еғизиға у зәйтун яғичидин етилгән қош ишикләрни ясиди. Ишикләрниң кешәклири вә беши өйниң тоғрисиниң бәштин бир қисми еди. □

³² Бу қош ишикләр зәйтун яғичидин етилгән еди; у ишикләрниң үстигә керублар, хорма дәрәқлири вә чечәк нусхилири нәқиш қилинип зиннәтләнгән еди; у ишикләрни, жүмлидин керуб билән хорма дәрәқлириниң нәқишлирини алтун билән қаплиди.

³³ Ибадәтханиниң ташқи ханисиниң ишигиниң кешәклирини зәйтун яғичидин ясиди; улар өйниң тоғрисиниң төрттин бир қисми еди; □ ³⁴ қош қанатлиқ ишик болса арча яғичидин ясалди. Бир қанити йейилип қатлинатти, иккинчи қанитиму

■ **6:27** Мис. 25:20 □ **6:31** «Ишикләрниң кешәклири вә беши өйниң тоғрисиниң бәштин бир қисми еди» — башқа тәржимиси: «Ишикләрниң кешәклири бәш часилиқ еди». Ибраһий тилини чүшиниш тәс. □ **6:33** «**кешәкләр** өйниң тоғрисиниң төрттин бир қисми еди» — башқа тәржимиси: «улар (кешәкләр) төрт часилиқ еди». Ибраһий текстни чүшиниш тәс.

йейилип қатлинатти. ³⁵ У уларниң үстигә керублар, хорма дәрәқлири вә чечәк нусхилирини нәқиш қилди; андин уларниң үстигә, жүмлидин нәқишләр үстигә алтун қаплиди.

³⁶ Ичкирики һойлиниң темини болса у үч қәвәт ойулған таш билән бир қәвәт кедир яғичидин ясиди.

³⁷ Сулайманниң сәлтәнитиниң төртинчи жилиниң Зиф ейида Пәрвәрдигарниң ибадәтханисиниң ули селинди. □ ³⁸ Вә он биринчи жилиниң Бул ейида, йәни сәккизинчи айда ибадәтханиниң һечйери қалдурулмай, лайиһә бойичә пүтүнләй тамам болди. Шундақ қилип униң өйни ясишиға йәттә жил кәтти. □

7

Ординиң қурулуши

¹ Сулайман өз ордисини болса, он үч жылда ясап пүттүрди. □ ■

² У ясиған бу «Ливан ормини сарийи»ниң узунлуғини йүз гәз, кәңлигини әллик гәз вә

□ **6:37** «төртинчи жилиниң Зиф ейида...» — «Зиф» ейи иккинчи ай. Бу бәлким миладийәдин илгәрки 966-жили, Април яки Май айлири болуши мүмкин еди. □ **6:38** «лайиһә бойичә пүтүнләй тамам болди» — мошу йәрдә «лайиһә» бәлким Давут Муқәддәс Роһниң көрсәтмиси арқилиқ алдин көрсәткән схемисини көрситиду «1Тар.» 28:19).

□ **7:1** «Сулайман өз ордисини болса, он үч жылда ясап пүттүрди» — Сулайман ибадәтханини қурушқа 7 жил, өз ордисини қурушқа 13 жил вақит сәрп қилди. Пүткүл Муқәддәс Китапта «7» дегән рәқәм бәзидә Худа вә униң мукәммәллигигә бағлиқ, «13» болса гуна вә асийлиқ билән бағлиқ болиду. Биздә һеч гуман йоқки, Сулайманниң өз ордисиға 13 жил сәрп қилиши униң алиқачан тәкәббур болуп кәткәнлигини пуритип бериду. һеч болмиғанда, у көпрәк вақтини өз өйи үстигә сәрп қилған. ■ **7:1** 1Пад. 9:10

егизлигини оттуз гәз қилди. Кедир яғичи түврүгидин төрт қатар вә түврүкләрниң үстигә кедир лимлири қоюлған еди. □ ³ Түврүкләрниң үстидики лим кетирип турған өгүзиму кедир яғичидин еди. Лимлар жәмий қириқ бәш болуп һәр қатарда он бәштин еди. ⁴ Униң үч қәвәт деризиси бар еди, үч қәвәттики деризиләр бир-биригә удулму удул еди. □

⁵ Барлиқ ишикләр вә кешәкләр төрт часилиқ қилинғанди; ишикләр үч көзнәклик болуп, ишикләр бир-биригә удулму удул еди. □

⁶ У узунлуғини әллик гәз, тоғрисини оттуз гәз қилип, түврүклүк бир дәһлиз ясиди; униң алдида йәнә бир дәһлиз бар еди, вә униң алдида йәнә түврүклүк айван бар еди. □

⁷ Андин кейин у сорақ сораидиған тәхти үчүн «Сорақ дәһлизи» дәп аталған йәнә бир дәһлизни ясиди. У дәһлизниң тегидин тартип торусниң лимлириғичә

□ **7:2 «Ливан ормини сарийи»** — Сулайманниң ордисиниң «Ливан ормини сарийи» дәп атилишиниң сәвәви униң қурулушида Ливандин кәлтүрүлгән чирайлиқ кедир яғачлирини көп ишләткәнликтин болған еди. Орда ичидә «кедир яғичи түврүгидин төрт қатар» болғини үчүн «ормандәк» көрүнгән болса керәк. □ **7:4**

«үч қәвәттики деризиләр бир-биригә удулму удул еди» — бу әйәттики бәзи ибраний сөzlәр интайин аз учрайдиған болғачқа, мәнәсини пәкәт пәрәз қилғили болиду. Башқа бир тәржимиси бәлким: «үч қәвәттики һәр бир деризә көзнәклик еди».

□ **7:5 «ишикләр үч көзнәклик болуп, ишикләр бир-биригә удулму удул еди»** — көп башқа хил тәржимилири учришиму мүмкин. □ **7:6 «униң алдида йәнә бир дәһлиз бар еди, вә униң**

алдида йәнә түврүклүк айван бар еди» — бу әйәттиң иккинчи қисмидики ибранийчә ибариләр интайин аз учрайдиған болғачқа, мәнәсини пәкәт пәрәз қилғили болиду. «...униң алдида йәнә түврүклүк айван бар еди» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси «...униң алдида йәнә түврүкләр вә пәләмпәй бар еди».

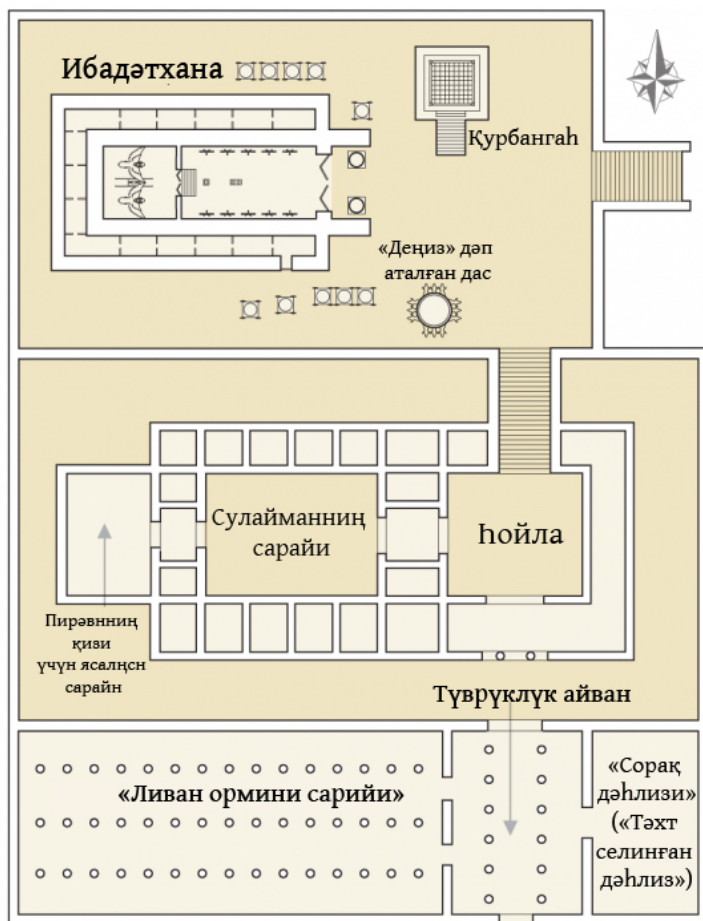
кедир яғичи билән қапланған еди.

⁸ Сулайман өзи олтиридиған сарай, йәни дәһлизниң арқа һойлисиға жайлашақан сарайниң лайиһиси «сорақ өйи»ниңкигә охшаш еди. Сулайман өз әмригә алған Пирәвнниң қизи үчүн шу дәһлизгә охшаш бир сарайни ясатти. □ ■

□ **7:8** «...йәни дәһлизниң арқа һойлисиға жайлашақан сарайниң...» — башқа бир хил тәржимиси «...йәни шу өйдин айрим болған, бир һойлилик, дәһлиз ичигә жайлашқан өйниң...».

■ **7:8** 1Пад. 3:1

0 50 100 ft
 масштаб (Инглиз чиғи... метр)
 0 10 20 30 m

Сулайман қурған инадәтхана вә дәрғаһ-сарай

Давут падишаһ қайтидин салған шәһәрдин Суламан йеңи куруп салған жут-мәһәллигә кириш үчүн, кона шәһәрдики қовуқтин өтүп чиқиши керәк. Шималға қарап маңғанда, кишиләр авал бир дәһлизға, йәни «Түврүкүк айван»ға киридикән («1Пад.» 7:6). Сол тәрәптә «Леван ормини сарайи» тепилиди (5-7:2). Бу сарай асасән савут-қораллар сақлақлиқ орун еди (17-10:16); униңдики чоң зал болса төрт қатар кедир түврүкләр үстигә селинған, тампларға алтун қалқан-сипарлар есилған.

Оң тәрәптә «Сорақ Дәһлизи» тепилди; шу залда Сулайман сорақ қилип хәлиқ үчүн һөкүм чиқаратти. Залда униң интайин нәпис ишләнған һәм дәһлизи селинған.

вә ибадәтхана

⁹ Бу имарәтләрниң һәммиси ичкирики тамлиридин тартип чоң һойлиниң тамлириғичә, улидин тартип өгүзниң пәвазиғичә қиммәт ташлардин, йәни өлчәм бойичә оюлуп андин ич-теши һәрә билән кесилгән ташлардин ясалған еди. ¹⁰ һуллири болса чоң вә қиммәт ташлардин, узунлуғи он гәз вә сәккиз гәз болған ташлардин қилинған еди. ¹¹ һулларниң үстигә йәнә бекитилгән өлчәм бойичә оюлған қиммәт есил ташлар вә кедир лимлири қоюлған еди. ¹² Чоң һойлиниң чөрисидики там үч қәвәт оюлған таш вә бир қәвәт ойулған кедир лимлиридин ясалған еди. Пәрвәрдигарниң ибадәтханисиниң ичкирики һойлисиниң теми вә йәнә ордидики дәһлизиниң темиму шундақ ясалған еди. □

Уста мискәр һирамниң ибадәтханидики ишлири
2Тар. 3:15-17; 2Тар. 4; 2Тар. 5:1

¹³ Сулайман падиша адәм әвәтип һирамни турдин кәлтүрди. ■ ¹⁴ У киши Нафтали қәбилисидин болған бир тул хотунниң оғли болуп, атиси турлуқ бир мискәр еди. һирам мискәрчиликтә түрлүк ишларни қилишқа толиму уста, пәм-парасәтлик вә билимлик еди. У Сулайман падишаниң қешиға келип, униң һәммә ишини қилди. ■ ¹⁵ У өзи икки түврүкни мистин ясиди. һәр бир түврүкниң егизлиги он сәккиз гәз болуп, айланмиси он икки гәз еди. ■

¹⁶ Бу түврүкләрниң үстигә қоюш үчүн мистин икки тажниң қуюп ясап, униң үстигә қойди. Бир тажниң егизлиги бәш гәз, иккинчи тажниң егизлигиму

□ **7:12** «ордидики дәһлизиниң теми...» — яки «ибадәтханидики айвининиң теми...» ■ **7:13** 2Тар. 2:12 ■ **7:14** Мис. 31:3 ■ **7:15** 2Пад. 25:16, 17; Йәр. 52:21

бәш гәз еди. ¹⁷ Түврүкләрниң төписидики тажлар торларға охшаш зиннәтлинип, зәнжирләр вә торланған һалқилар билән тоқуқлуқ еди. Бир тажниң шундақ йәттә қатар тор һалқилири бар еди, иккинчи тажниңму һәм шундақ йәттә қур тор һалқилири бар еди. ¹⁸ У йәнә анарларни, йәни түврүкләрниң үстидики һәр бир тажни йеппи туридиған тор һалқиларниң үстигә икки қатар анарни ясиди. У биринчи вә иккинчи тажғиму охшашла шундақ қилди. ¹⁹ Айвандики түврүкләрниң үстидики тажлири нилупәр шәкиллик болуп, егизлиги төрт гәздин еди. ²⁰ Икки түврүкниң тажлиридики тор һалқилириға йеқин томпийип чиққан жайниң үстидә қәвәтму-қәвәт чөридикән икки йүз анар нухиси бар еди. Иккинчи тажниң чөрисиму охшаш еди.

²¹ У түврүкләрни ибадәтханиниң алдидики айванға тиклиди. Оң тәрипигә бирни тикләп намини «Яқин», сол тәрипигә бирни тикләп, намини «Боаз» атиди. □

²² Түврүкләрниң үсти нилупәр шәклидә ясалған еди. Буниң билән түврүкләрниң ишлири пүткән еди.

²³ У мистин «деңиз» дәп аталған йоған дас ясиди. Униң бир гирвикидин йәнә бир гирвикигичә он гәз келәтти. Униң айламиси отуз гәз еди. ■ ²⁴ Дасниң гирвики асти чөридәп қапақ нухилири билән зиннәтләнгән еди. Булар дасниң чөрисиниң һәр бир гезигә ундин, икки қатар қоюлған еди. Улар дас билән бир вақитта қуюп чиқирилған еди. ■ ²⁵ Дас он

□ **7:21** «Оң тәрипигә бирни тикләп намини «Яқин», сол тәрипигә бирни тикләп, намини «Боаз» атиди» — «Яқин» дегәнниң мәнаси бәлким «у мустәһкәмләйду», «Боаз»ниң мәнаси бәлким «униңда күч бар». Оңдин солға оқуғанда «У (Пәрвәрдиғар) күч билән уни (бу өйни) мустәһкәмләйду». ■ **7:23** 2Тар. 4:2; Йәр. 52:20 ■ **7:24** 2Тар. 4:3

икки буқа шәкли үстидә турғузулған еди. Буларниң үчи шимал тәрәпкә, үчи ғәрип тәрәпкә, үчи жәнуп тәрәпкә, үчи шәриқ тәрәпкә йүзләнгән еди. «деңиз» буларниң үстидә еди; уларниң арқиси ич тәрипидә еди. ²⁶ Дасниң қелинлиғи алиқанниң кәңлигидәк болуп, униң гирвики пиялиниң гирвикидәк, шәкли ечилған нилупәрдәк еди. Униңға икки миң бат су сифатти. □

²⁷ Униңдин башқа у мистин он тәгликни ясиди. һәр бир тәгликниң узунлуғи төрт гәз, кәңлиги төрт гәз болуп, егизлиги үч гәз еди. ²⁸ Бу тәгликләр шундақ ясалған едики, уларниң *рәсимлик* тахтилири бар еди; тахтилири рамкилар ичигә орнитилған еди. ²⁹ Рамкиларниң оттурисидики рәсим тахталирида вә рамкиларниң өзидиму ширлар, буқилар вә керубларниң сүрәтлик зиннәтлири бар еди; ширлар вә буқиларниң асти вә үсти зәнжирсиман гүл чәмбирәк шәклидә зиннәтләнгән еди. □ ³⁰ һәр бир тәгликниң мис оқлири билән төрт чақи бар еди; тәгликниң дасни кәтирип туридиған төрт бүжигидә жазиси бар еди; дас астидики путлириниң һәр тәрипидә торланған қуйма гүл шахлири орнитилған еди. ³¹ һәр тәгликниң ичидә чоңқурлуғи бир гәз келидиған «кичик тәглик» болуп, ағзи дүгиләк еди; кичик тәгликниң узунлуғи бир йерим гәз еди; ағзиниң әтрапида нәқишләр бар еди; уларниң

□ **7:26** «икки миң бат» — бир бат 22 литр болуши мүмкин еди; ундақта 2000 бат 44000 литр еди. «Деңиз»ниң шәкли «даңқан шәкли»дики дас болса керәк. □ **7:29** «гүл чәмбирәк шәклидә зиннәтләнгән еди» — ибраний тилидики нухсисида қандақ мәнидә ишлитилгини бизгә техи ениқ әмәс.

рамкилири дүгиләк әмәс, бәлки төрт часилиқ еди. □

³² Төрт чақи рәсимлик тахталири астида болуп, уларниң оқлири тәгликкә бекитилгән еди. һәр бир чақниң егизлиги бир йерим гәз еди. ³³ Чақларниң қурулмиси жәң һарвулириниң чақлиридәк еди. Уларниң қазанлири, қасқанлири, четиқлири вә оқлириниң һәммиси мистин қуулған еди. ³⁴ һәр бир тәгликниң төрт бүжигидә бирдин төрт тутқучи бар еди; улар тәгликтин чиқип туратти вә улар тәглик билән тәң қуулған. □ ³⁵ һәр бир тәгликниң төписидә егизлиги йерим гәз келидиған бир жумилақ жаза бар еди. һәр бир тәгликниң төписидә тирәк вә рәсимлик тахталар бар еди. Улар тәглик билән тәң қуулған. ³⁶ У мошу тирәк вә рәсим тахталиридикки бош орунларға керуб, шир вә хорма дәрәқлириниң нухилирини вә чәрисигә торланған гүл шахлирини нәқиш қилди. ³⁷ Шу тәриқидә у мошу он тәгликни ясап болди. һәммиси бир нухида қуулуп, охшаш чоңлуқта вә шәкилдә еди.

³⁸ У мистин он дас ясиған болуп, һәр бир дасқа қириқ бат су сиғатти; һәр бир дасниң тоғриси төрт гәз еди. Он тәгликниң һәр бириниң төписидә бирдин дас бар еди. ■ ³⁹ У бәш дасни ибадәтханиниң оң йенида вә бәшни ибадәтханиниң сол йенида қойди; мис деңизни ибадәтханиниң оң тәрипигә, йәни шәрқий

□ **7:31** «Һәр тәгликниң ичидә чоңқурлуғи бир гәз келидиған «кичик тәглик» болуп, ... уларниң рамкилири дүгиләк әмәс, бәлки төрт часилиқ еди» — пүткүл әйәтниң мәнәсини алимлар теһи толук ениқлиған әмәс. Бизниң «пәрәзий схема»мизни көрүң. □ **7:34** «Һәр бир тәгликниң төрт бүжигидә бирдин төрт тутқучи бар еди» — мошу йәрдә ибраний тилида «бүжәк» («мүрилири») дегән бу сөзниң мошу йәрдә қандақ мәнидә ишлитилгини теһи ениқ әмәс. «Тутқучи» дегән мәнәси еһтималлиққа әң йеқин. ■ **7:38** 2Тар. 4:6

жәнуп тәрипигә қойди.

⁴⁰ Һирам шуларға тәәллүқ дас, күрәк вә қача-қучиларниму ясап тәйяр қилди. Шундақ қилип Һирам Сулайман падиша үчүн Пәрвәрдигарниң өйиниң барлиқ қурулуш хизмитини пүткүзди: —

⁴¹ икки түврүк, икки түврүкниң үстидики апқурсиман икки баш вә бу икки башни йеппи туридиған икки торни яситип пүттүрди, ⁴² шу икки тор үстигә қайчилаштурулған төрт йүз анарни ясатти. Бир торда икки қатар анар болуп, түврүк үстидики; апқурсиман икки башни йеппи туратти. ⁴³ У он дас тәглиги вә дас тәглигигә қоюлидиған он «жююш деси»ни, ⁴⁴ «мис деңиз» вә униң астидики он икки мис буқини ясатқузди,

⁴⁵ қазанларни, күрәкләрни вә қача-қучиларниму тәйяр қилди. Һирам Пәрвәрдигарниң өйи үчүн Сулайман падишаниң әмри билән ясиған бу һәммә нәрсиләр пақирайдиған мистин еди.

⁴⁶ Падиша уларни Йордан түзләңлигидә, Суккот билән Зарәтанниң оттурисида, шу йәрдики сеғизлайда қелип ясап, қуйдуруп чиқти.

⁴⁷ Бу нәрсиләр шунчә көп болғачқа, Сулайман уларниң еғирлиғини өлчимиди. Шуниң билән мисниң еғирлиғи мәлум болмиди.

⁴⁸ Сулайман йәнә Пәрвәрдигарниң өйи ичидики барлиқ әсвапларни ясатти: — йәни алтун хушбуйгаһни, «тәқдим нан» қоюлидиған алтун ширәни, □ ■ ⁴⁹ Каламхана алдида туридиған сап алтун чирақданларни (бәшни оң йенида,

---

□ **7:48** «тәқдим нанлар» — башқа хил тәржимилири: «һозурий нан»лар, «Худаниң һозуридики нан»лар) яки «тизилған нан». Улар вә алтун ширә тоғрилиқ «Мис.» 25:23-30 вә «Лав.» 24:5-9ни көрүң. ■ **7:48** Мис. 25:23; 30:1

бәшни сол йенида) ясатти; вә шуларниң гүлсимаң зиннәтлирини, чирақлирини, чирақ қисқучлирини алтундин ясатти;⁵⁰ дас-пиялирини, пичақлирини, қачилирини, тәхсилирини вә күлданларниң һәммисини сап алтундин ясатти; у ичкирики ханиниң, йәни әң муқәддәс җайниң қатлинидиған, қош қанатлиқ ишикләрниң гирәлирини вә өйдики муқәддәс җайниң ишиклириниң гирәлирини алтундин ясатти.

⁵¹ Сулайман падиша Пәрвәрдиғарниң өйи үчүн қилдуридиған һәммә қурулушлар тамам болғанда, у атиси Давут Худаға атиған нәрсиләрни (йәни күмүч, алтун вә түрлүк башқа буюмларни) әкәлтүрүп Пәрвәрдиғарниң өйиниң фәзнилиригә қойдурди. ■

8

Сулайман әһдә сандуғини ибадәтханига әкилип қойиду
2Тар. 5:2-14; 2Тар. 6; 2Тар. 7:1-10

¹ Шу чағда Сулайман Пәрвәрдиғарниң әһдә сандуғини «Давут шәһири»дин, йәни Зиондин йөткәп келиш үчүн Исраил ақсақаллирини, қәбилә бәглирини вә Исраил җәмәтлириниң бәглирини Йерусалимға өз йениға жиғилишқа чақирди. □ ■

² Буниң үчүн Исраилниң һәммә адәмлири Етаним ейида, йәни йәттинчи айдик бекитилгән һейтта

■ **7:51** 2Сам. 8:7, 11; 2Тар. 5:1 □ **8:1** ««Давут шәһири»..., йәни Зион...» — «Зион» Йерусалимниң ичидики егизлик болуп, шу йәргә дайим қорған селинип туратти. Кейин ибадәтханиму Зионда қурулған.

■ **8:1** 2Сам. 5:9; 6:12, 17; 2Тар. 5:2

Сулайман падишаниң қешиға жиғилди. □

³ Израилниң һәммә ақсақаллири йетип кәлгәндә Лавийлар әһдә сандуғини көтирип маңди. ⁴ Улар Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини, жамаәт чедири билән униң ичидики барлиқ муқәддәс буюмларни көтирип елип чиқти. Каһинлар билән Лавийлар мошуларни елип чиқти. □

⁵ Сулайман падиша вә униң алдиға жиғилған барлиқ Израил жамаити әһдә сандуғиниң алдида меңип, көплигидин санини елип болмайдиган сан-санақсиз қой билән калиларни қурбанлиқ қилишатти.

⁶ Каһинлар Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини өз жайиға, ибадәтханиниң ички «каламхана»сиға, йәни әң муқәддәс жайға елип кирип, керубларниң қанатлириниң астиға қойди. □

⁷ Чүнки керубларниң йейилип турған қанити әһдә сандуғиниң орни үстидә болғачқа, әһдә сандуғи билән уни көтирип туридиган балдақларни йепип туратти. ⁸ Бу балдақлар наһайити узун болғачқа, каламханиниң алдидики муқәддәс жайда туруп, әһдә сандуғиниң йенидики икки балдақниң учлирини көргили болатти, бирақ өйниң сиртида уларни көргили болмайтти; бу балдақлар таки бүгүнгә қәдәр

□ **8:2** «йәттинчи айдики бекитилгән һейт» — йәни «кәпиләр һейти» яки «мевә һосул һейти». Бу һейт 7-айниң 15-22 күнлиридә өткүзүлиду («Лав.» 23:34-43). Израилниң әрлири униңға Йерусалимда қатнишиши лазим еди. □ **8:4** «жамаәт чедири» — йәни «жамаәт жиғилидиган чедир» яки «ибадәт чедири». □ **8:6** «каламхана» — 6:16 вә изаһатини көрүң.

шу йәрдә турмақта. □ 9 Әһдә сандуғиниң ичидә Муса пәйғәмбәр һорәб теғида турғанда ичигә салған икки таш тахтидин башқа һеч нәрсә йоқ еди (Исраиллар Мисир зиминидин чиққандин кейин Пәрвәрдигар улар билән һорәбдә әһдә түзгән еди). □ ■

10 Вә шундақ болдики, каһинлар муқәддәс жайдин чиқишиғила, бир булут Пәрвәрдигарниң ибадәтханисини қапливалди. 11 Каһинлар

булут түпәйлидин өз вәзипилирини өтәшкә ерә туралмайтти; чүнки Пәрвәрдигарниң жуласи Пәрвәрдигарниң өйини толдурған еди. ■

12 Бу пәйттә Сулайман: — Пәрвәрдигар тум қараңғулуқ ичидә туримән, дәп ейтқан еди; ■

13 лекин, и Пәрвәрдигар, мән дәрвәкә Сениң үчүн бир һәйвәтлик мақан болсун дәп, Сән мәнгү туридиған бир өйни ясидим, деди. □ 14 Андин

падиша бурулуп барлиқ Исраил жамаитигә бәхит тилиди; Исраилниң барлиқ жамаити униң алдида туратти. 15 У мундақ деди: — «Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә болғай! У Өз ағзи билән атам Давутқа вәдә қилған еди вә Өз қоли билән уни әмәлгә ашурди. У Давутқа йәнә: —

□ **8:8** «бу балдақлар таки бүгүнгә қәдәр шу йәрдә турмақта» — «бүгүнгә қәдәр...» дегән сөзләр ибадәтхана теһи өз жайида турған вақтида хатирленгән, әлвәттә, вә шуңлашқа шуни испатлайдуки, «Падишаһлар»ниң көп қисимлири Йәһудадикиләрниң сүргүн болушидин илгири йезилған. «2пад.» 24-25 баблирини бәлким кейинки бир пүтүкчи қошуп язған болуши мүмкин. □ **8:9** «һорәб теғи» — Синай теғиниң башқа бир исмидур. ■ **8:9** Мис. 34:27 ■ **8:11** Мис. 40:34, 35; 2Тар. 7:2 ■ **8:12** Мис. 20:21; Лав. 16:2; Қан. 4:11; 5:22; 2Тар. 6:1 □ **8:13** «сениң үчүн бир һәйвәтлик мақан» — йәнә бир хил тәржимиси «сениң үчүн бур туралғу мақан». «һәйвәтлик мақан» — йәнә бир хил тәржимиси «туралғу мақан».

16 «Мән Өз хэлқим Исраилни Мисир зиминидин елип чиққан күндин буян намим үчүн бу йәрдә бир өй салай дәп Исраилниң һәр қайси қәбилириниң шәһәрлиридин һеч қайсисини таллимидим; бирақ хэлқим болған Исраилға һөкүмранлиқ қилсун дәп Давутни таллимидим» дегән еди. ■ 17 Әнди атам Давутниң Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң намиға атап бир өй селиш арзу-нийити бар еди. ■ 18 Бирақ Пәрвәрдигар атам Давутқа: «Көңлүндә Мениң намимға бир өй ясашқа қилған нийитиң яхшидур; 19 амма шу өйни сән ясимайсән, бәлки сениң пуштуңдин болидиған оғлуң, у Мениң намимға атап шу өйни салиду», дегән еди. 20 Мана әнди Пәрвәрдигар Өз сөзигә әмәл қилди. Мән Пәрвәрдигар вәдә қилғинидәк, атамниң орнини бесип, Исраилниң тәхтигә олтардим; Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң намиға атап бу өйни салдим. 21 Өйдә әһдә сандуғи үчүн бир җайни растлимидим; әһдә сандуғи ичидә Пәрвәрдигарниң атабовилиримизни Мисир зиминидин елип чиққанда, улар билән түзгән әһдә тахтилири бардур».

Сулайман Исраил үчүн дуа қилиду

22 Андин Сулайман Исраилниң барлиқ җамаитигә йүзлинип, Пәрвәрдигарниң қурбанғаһиниң алдида туруп, қоллирини асманға қаритип көтирип ■ 23 мундақ дуа қилди: — «И Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар! Нә жуқуриқи асманда нә төвәнки йәрдә сәндәк Худа йоқтур; алдинда пүтүн қалби билән маңидиған қуллириң үчүн әһдәндә туруп өзгәрмәс муһәббитиңни көрсәткүчисән. 24 Чүнки Сән Өз қулуң

■ 8:16 2Сам. 7:6; 2Тар. 6:5 ■ 8:17 2Сам. 7:2; 1Тар. 17:1; 2Тар. 6:7 ■ 8:22 2Тар. 6:12

атам Давутқа бәргән вәдидә турдуң; Сән Өз ағзиң билән ейтқан сөзүңгә мана бүгүнкидәк Өз қолуң билән әмәл қилдиң. ²⁵ Әнди һазир, и Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар, Өз қулуң атам Давутқа: — «Әгәр сениң әвлатлириң өз йоллириға сәгәк болуп сән Мениң алдимда маңғандәк маңидиған болса, саңа әвладиңдин Исраилниң тәхтидә олтиридиған бир зат кам болмайду» дәп бәргән вәдәндә турғайсән. ■ ²⁶ Әнди һазир, и Исраилниң Худаси, Сән қулуң Давутқа ейтқан сөзлириң әмәлгә ашурулғай, дәп өтүнимән!

²⁷ Лекин Худа Өзи растла йәр йүзидә макан қиламду? Мана, асманлар билән асманларниң асмани сени сиғдуралмиған йәрдә, мән ясиған бу өй қандақму Сениң маканиң болалисун?! ■

²⁸ Лекин и Пәрвәрдигар Худайим, қулуңниң дуаси билән илтижәсиға қулақ селип, қулуңниң бүгүн Саңа көтәргән нидаси вә тилигини аңлиғайсән;

²⁹ шуниң билән Өз көзлириңни кечә-күндүз бу өйгә, йәни Сән: «Мениң намим у йәрдә аян болсун» дәп ейтқан жайға кечә-күндүз тиккәйсән; Өз қулуңниң у жайға қарап қилған дуасиға қулақ салғайсән.

□ ■ ³⁰ қулуң вә хәлқиң Исраил бу жайға қарап дуа қилған чағда, уларниң илтижәсиға қулақ селип, Өз маканиң қилған асманлардин туруп аңлиғайсән, аңлиғиниңда уларни кәчүргәйсән.

³¹ Әгәр бириси өз хошнисиға гуна қилса вә шундақла ишниң раст-ялғанлиғини бекитиш үчүн қәсәм ичкүзүлсә, бу қәсәм бу өйдикки қурбанғаһиңниң

■ **8:25** 2Сам. 7:12, 16; 1Пад. 2:4; Зәб. 131:12 ■ **8:27** 2Тар. 2:5; Йәш. 66:1; Йәр. 23:24; Рос. 7:49 □ **8:29** «у жайға қарап қилған дуасиға...» — яки БОЛМИСА: «у жай тоғрисидикки дуаси...». ■ **8:29** Қан. 12:11

алдиға кәлсә, □ 32 Сән қәсәмни асманда туруп аңлап, амал қилип өз бәндилириң оттурисида һөкүм чиқарғайсән; гунайи бар адәмни гунаға тартип, өз йолини өз бешиға яндуруп, гунаһсиз адәмни ақлап, өз адиллиғиға қарап униңға һәққини бәргәйсән.

33 Өз хәлқиң Исраил Сениң алдиңда гуна қилғини үчүн дүшмәндин йеңилсә, Саңа қайтип бу өйдә туруп, намиңни етирап қилип, Саңа дуа билән илтижа қилса, 34 Сән асманда аңлап, Өз хәлқиң Исраилниң гунайини кәчүрүп, уларни Сән ата-бовилириға тәқдим қилған зиминға қайтуруп кәлгәйсән.

35 Улар Саңа гуна қилғини үчүн асман етилип ямғур яғмайдиған қиливетилгән болса, лекин улар бу жайға қарап Саңа дуа қилип намиңни етирап қилип, Сениң уларни қийинчиликқа салғиниң түпәйлидин өз гунайидин йенип товва қилса, 36 Сән асманда туруп қулақ селип, қуллириңниң вә хәлқиң Исраилниң гунайини кәчүргәйсән; чүнки Сән уларға меңиш керәк болған яхши йолни үгитисән вә Өз хәлқиңгә мирас қилип бәргән зиминниң үстигә ямғур яғдурисән!

37 Әгәр зиминда ачарчилик я ваба болса, я зираәтләр Дан алмиса я һал чүшсә я уни чекәткиләр яки чекәткә личинкилири бесивалса, я дүшмәнләр уларниң зиминдики шәһәрлириниң қовуқлириға һужум

□ **8:31** «Әгәр бириси өз хошнисиға ... ишниң раст-ялғанлиғини бекитиш үчүн қәсәм ичкүзүлсә, бу қәсәм бу өйдики қурбанғаһиңниң алдиға кәлсә...» — бундақ қәсәм тоғрилиқ «Чөл.» 5:11-31ни көрүң. «Қәсәм бу өйдики қурбанғаһниң алдиға кәлсә...» — мүмкинчилиги барки, Исраилда мошундақ қәсәмләрни ичиш үчүн қурбанғаһниң алдиға келиш керәк әмәс еди, пәқәт: «Худаниң қурбанғаһи алдида қәсәм қилимәнки...» дегәндәк сөzlәр ейтилған болса «қурбанғаһ өз алдида турғандәк» һесаплинатти.

қилип қоршивалса, я һәр қандақ апәт я кесәллик болса, ³⁸ Сениң хәлқиң болған Исраилдики һәр қандақ киши өз көңлидики вабани билип, улардин һәр қайси киши қоллирини бу өйгә сунуп, һәр қандақ дуа яки илтижа қилған болса, ³⁹ әнди Сән туруватқан маканиң асманда туруп аңлап, кәчүрүм қилғайсән; Сән һәр бир адәмниң қәлбини билгәчкә, амал қилип өзиниң йоллирини өзигә яндурғайсән (чүнки Сәнла, ялғуз Сәнла һәммә инсан балилириниң қәлблирини билгүчидурсән); ⁴⁰ шундақ қилип, улар Сән ата-бовилиримизға тәқдим қилған зиминда олтирип өмриниң һәммә күнлиридә сәндин қорқидиған болиду.

⁴¹ Өз хәлқиң Исраилдин болмиған, Сениң улук намиң түпәйлидин жирақ-жирақлардин кәлгән мусапир болса ⁴² (чүнки улар Сениң улук намиң, қудрәтлик қолуң вә созған билигиң тоғрисида аңлийлайду), — ундақ бириси келип бу өй тәрәпкә қарап дуа қилса, ⁴³ Сән туруватқан маканиң болған асманларда униңға қулақ селип, у мусапир Саңа нида қилип тилигининиң һәммисигә мувапиқ қилғайсән; шуниң билән йәр йүзидики барлиқ әлләр намиңни тонуп йетип, Өз хәлқиң Исраилдәк Сәндин қорқидиған болуп, мән ясиған бу өйниң Сениң намиң билән аталғинини билиду.□

⁴⁴ Әгәр Сениң хәлқиң Сениң тапшуруғуң билән дүшмини билән жәң қилишқа чиққанда, Сән таллиған бу шәһәргә, шундақла мән намиңға атап ясиған бу өй тәрәпкә қарап Сән Пәрвәрдигарға дуа қилса, ⁴⁵ Сән асманларда туруп уларниң дуаси

□ **8:43** «бу өй Сениң намиң билән атилиду» — бу ибарә Худаниң ибадәтханиси тоғрилиқ «бу өй Мениңкиду» вә «бу өйдә Мениң ким экәнлигим аян қилиниду» дегәндәк икки мәхситини көрситиду.

билән илтижасиға қулақ селип, уларни нусрәткә ериштүргәйсән.

⁴⁶ Әгәр улар саңа гуна садир қилған болса (чүнки гуна қилмайдиған һечкиши йоқтур) Сән уларға ғәзәплинип, уларни дүшмәнлириниң қолиға тапшурған болсаң, булар уларни жирақ-йеқинға, өзлириниң зиминиға сүргүн қилип елип барған болса, ■ ⁴⁷ лекин улар сүргүн қилинған жутта әс-һошини тепип товва қилип, өзи сүргүн болған жутта Саңа: — Биз гуна қилип, қәбиһликкә берилип Сәндин йүз өрүп кәттуқ, дәп йелинса, ⁴⁸ — әгәр уларни сүргүн қилған дүшмәнлириниң зиминида пүтүн қәлби вә пүтүн женидин Сениң тәрипиңгә йенип, Сән уларниң ата-бовилириға тәқдим қилған зиминға, Сән таллиған шәһәр тәрәпкә вә мән намиңға атап ясиған бу өй тәрәпкә йүзини қилип, Саңа қарап дуа қилса, ⁴⁹ Сән туруватқан маканиң болған асманларда туруп уларниң дуаси вә илтижасини аңлап улар үчүн һөкүм чиқирип, ⁵⁰ Өз хәлқиңниң Саңа садир қилған гунайини, Саңа өткүзгән һәммә итаәтсизликлирини кәчүрүм қилғайсән вә уларни сүргүн қилғанларниң алдида уларға рәһим тапқузғайсәнки, шулар уларға рәһим қилсун ⁵¹ (чүнки улар Өзүң Мисирдин, йәни төмүр тавлаш печидин чиқарған Өз хәлқиң вә Өз мирасиңдур); ⁵² Сениң көзлириң Өз қулуңниң илтижасиға вә Өз хәлқиңниң илтижасиға очуқ болғай, улар һәр ишта саңа нида қилип тилигинидә уларға қулақ салғайсән; ⁵³ чүнки Сән ата-бовилиримизни Мисирдин чиқарғиниңда Өз қулуң Муса арқилиқ ейтқиниңдәк, Сән хәлқиңни Өзүңгә хас мирасиң болсун дәп, йәр йүзидики һәммә әлләр арисидин

■ **8:46** 2Тар. 6:36; Пәнд. 20:9; Топ. 7:20; 1Юһа. 1:8, 10

уларни айрим елип таллидин, и Рәб Пәрвәрдигар!».

⁵⁴ Сулайман Пәрвәрдигарға шу барлиқ дуа вә илтиҗалирини қилип болғанда, қоллирини асманға қарап көтирип Пәрвәрдигарниң қурбанғаниниң алдида тизлинип турған йәрдин қопуп, ⁵⁵ өрә туруп Исраилниң барлиқ җамаитигә жуқури авазда бәхит тиләп мундақ деди: — ⁵⁶ «Униң барлиқ вәдә қилғини бойичә Өз хәлқи Исраилға арам бәргән Пәрвәрдигар мубарәктур! У Өз қули Мусаниң вастиси билән қилған һәммә меһриванә вәдиләрниң һеч бири йәрдә қалмиди!».

⁵⁷ Пәрвәрдигар Худайимиз ата-бовилиримиз билән болғандәк биз билән биллә болғай; У нә биздин ваз кәчмисун нә бизни ташлимисун; ⁵⁸ буниң билән У қәлбимизни Униң йоллирида меңишқа, Өзи ата-бовилиримизға буйруған әмирләр, бәлгүлимиләр вә һөкүмләрни тутушқа Өзигә майил қилғай; ⁵⁹ мениң Пәрвәрдигарниң алдида илтиҗа қилған бу сөзлирим кечә-күндүз Пәрвәрдигар Худайимизниң йенида турсун; шуниң билән Өз қулуң үчүн тоғра һөкүм қилип, хәлқиң Исраил үчүн тоғра һөкүм қилип, һәр күндики дәрдигә йәткәйсән; ⁶⁰ шуниң билән йәр йүзидики һәммә әлләр Пәрвәрдигар Өзи Худадур, Униңдин башқиси һеч қайсиси йоқтур дәп билгәй, ■ ⁶¹ шундақла бүгүн қилғиниңларға охшаш Униң бәлгүлимилиридә меңишқа вә әмирлирини тутушқа қәлбиңлар Пәрвәрдигар Худайимизға мукәммәл болғай!».

Сулайман ибадәтханини Худага атайду

■ **8:53** Мис. 19:5; Қан. 4:20; 7:6; 9:26, 29; 14:2 ■ **8:56** Йә. 21:45

■ **8:60** Қан. 4:35, 39

62 Вә падиша пүтүн Исраил билән биллә Пәрвәрдигарниң алдида қурбанлиқларни қилди.

63 Сулайман Пәрвәрдигарға енақлиқ қурбанлиғи сүпитидә жигирмә икки миң кала вә бир йүз жигирмә миң қой қурбанлиқ қилди. Падиша билән барлиқ Исраиллар шундақ қилип Пәрвәрдигарниң өйини униңға беғишлиди. ■ 64 Шу күни падиша

Пәрвәрдигарниң өйиниң алдидики һойлисиниң оттурисини айрип муқәддәс қилип, у йәрдә көйдүрмә қурбанлиқлар, ашлиқ һәдийәлири вә енақлиқ қурбанлиғилириниң яғлирини сунди; чүнки Пәрвәрдигарниң алдида турған мис қурбангаһ көйдүрмә қурбанлиқлар, ашлиқ һәдийәлири вә енақлиқ қурбанлиғилириниң яғлирини қобул қилишқа кичик кәлди. ■ 65 Шуниң билән у вақитта

Сулайман вә униң билән болған пүтүн Исраил, йәни Хамат райониға кириш еғизидин тартип Мисир еқиниғичә һәммә йәрләрдин кәлгән зор бир жамаәт Пәрвәрдигар Худайимизниң алдида йәттә күн вә йәнә йәттә күн, жәмий он төрт күнгичилик һейт өткүзди. □ 66 Сәккизинчи күнидә у хәлиқни

қайтурди; улар падишаниң бәхитини тилиди; андин улар Пәрвәрдигарниң Өз қули Давутқа вә хәлқи Исраилға қилған яхшилиқлири үчүн қәлбидә шатхурам болуп өз өй-чедирлиригә қайтип кәтти. □

■ 8:63 2Тар. 7:5-10 ■ 8:64 2Тар. 7:7 □ 8:65 «Хамат райониға кириш еғизидин тартип...» — яки «Либо-Хаматтин тартип». «...жамаәт Пәрвәрдигар Худайимизниң алдида йәттә күн вә йәнә йәттә күн, жәмий он төрт күнгичилик һейт өткүзди» — «кәпиләр һейти»ниң бекитилгән вақти йәттә күн еди. Исраиллар мошу вақитқа йәнә йәттә күн қошти. □ 8:66 «Сәккизинчи күнидә» — демәк, иккинчи «йәттә күн»дин кейинки күндә.

9

Пәрвәрдигар Сулайманға вәдә һәм агаһ бериду
2Тар. 7:11-22

¹ Сулайман Пәрвәрдигарниң өйи, падиша ордиси вә шундақла қурушни арзу қилған башқа қурулушларни көңлидикидәк пүткүзүп болғанда, ■ ² Пәрвәрдигар Сулайманға Гибеонда көрүнгәндәк әнди иккинчи қетим униңға көрүнди. ■

³ Пәрвәрдигар униңға мундақ деди: — «Сән Мениң алдимда қилған дуа вә илтижайиңни аңлидим; Мениң намим униңда әбәткичә аян қилиниши үчүн, сән ясиған бу өйни Өзүмгә муқәддәс қилдим. Мениң көзлирим вә көңлүм шу йәрдә һемишә болиду. ■ ⁴ Сән болсаң, атаң Давутниң алдимда маңгинидәк, сәнму саңа буйруғинимниң һәммисигә мувапиқ әмәл қилиш үчүн, бәлгүлимилирим вә һөкүмлиримни тутуп, пак көңүл вә дуруслуқ билән алдимда маңсаң, ⁵ Мән әнди атаң Давутқа: «Исраилниң тәхтидә саңа әвладиңдин олтиришқа бир зат кам болмайду» дәп вәдә қилғинимдәк, Мән падишалиқ тәхтиңни Исраилниң үстидә әбәткичә мәһкәм қилимән. ■ ⁶ Лекин өзүң я оғуллириң Маңа әгишиштин ваз кечип Мән алдиңларда қойған әмирлирим билән бәлгүлимилиримни тутмай, бәлки башқа илаһларниң қуллуғиға кирип уларға сәждә қилсаңлар, ■ ⁷ шу чағда Мән Исраилни уларға тәқдим қилған зиминидин үзүп чиқиримән; вә Өз намимни көрситишкә Өзүмгә муқәддәс қилған бу өйни нәзиримдин ташлаймән вә Исраил һәммә хәлиқләр арисидә сөз-чөчәк вә тапа-тәниниң объекти

■ 9:1 2Тар. 7:11 ■ 9:2 1Пад. 3:5 ■ 9:3 Қан. 12:11; 1Пад. 8:29

■ 9:5 2Сам. 7:12, 16; 1Пад. 6:12; 2:4; 1Тар. 22:10; зәб. 88:29-30; 131:12 ■ 9:6 2Сам. 7:14; зәб. 88:31-33

болиду; ■ 8 Бу өй гәрчә һазир көркәм көрүнсиму, шу заманда униңдин өткәнләрниң һәммиси зор һәйран қелишип үшқиртип: «Пәрвәрдиғар бу зиминға вә бу өйгә немишкә шундақ қилди?» дәп сорайду. □ ■

9 Кишиләр: — Чүнки зиминдики хәлиқләр өз ата-бовилирини Мисир зиминидин чиқарған Пәрвәрдиғар Худасини ташлап, өзлирини башқа илаһларға бағлап, уларға сәждә қилип қуллуғида болғанлиғи үчүн, Пәрвәрдиғар бу пүткүл күлпәтни уларниң бешиға чүшүрүпту, дәп жавап бериду.

Ташқи ишлар вә башқа қурулушлар
2Тар. 8:1-18

10 Шундақ болдики, жигирмә жил өтүп, Сулайман у икки өйни, йәни Пәрвәрдиғарниң өйи билән падиша өйини ясап болғандин кейин, ■ 11 Турниң падишаси һирам Сулайманға барлиқ тәләплири бойичә кедир дәрәқлири, арча дәрәқлири вә алтун тәминлигини үчүн Сулайман падиша униңға Галилийә өлкисидин жигирмә шәһәрни бәрди. 12 һирам Сулайман униңға бәргән шәһәрләрни көрүшкә Турдин чиқип кәлди; лекин улар униңға һеч яқмиди. 13 У: — һәй бурадирим, сән мошу маңа бәргиниң зади қандақ шәһәрләр?! — деди. У уларни «Кабулниң жути» дәп атиди, вә улар бүгүнки күнгичә шундақ атилиду. □

■ 9:7 Қан. 28:37; Йәр. 7:15 □ 9:8 «бу өй гәрчә һазир көркәм көрүнсиму,...» — башқа бир хил тәржимиси (бәзи кона текстләргә әгишип): «бу өй бир харабә болиду,...» ■ 9:8 Қан. 29:23; 2Тар. 7:21; Йәр. 22:8 ■ 9:10 2Тар. 8:1 □ 9:13 «Кабулниң жути» — «кабул» дегәнниң мәнаси бәлким «чәклик» болуши мүмкин. Ибрания тилида сөзниң аһаңи «әрзимәс»кә йеқин келиду.

14 һирам болса падишаға бир йүз жигирмә талант алтун әвәткән еди. □

15 Сулайман падиша Пәрвәрдигарниң өйини, өз өйини, Миллони, Йерусалимниң сепилини, һазорни, Мәгиддони вә Гәзәр шәһәрлирини яшаш үчүн һашарға тутқан ишлигүчиләрниң ишлири мундақ: — □

16 (Мисирниң падишаси Пирәвн чиқип Гәзәргә һужум қилип елип, уни отта көйдүрүп, шәһәрдә туруватқан Қананийларни қирип, шәһәрни той соғиси сүпитидә Сулайманниң хотуни болған өз қизиға бәргән еди) 17 Сулайман Гәзәр билән төвәнки Бәйт-һоронни бена қилди; 18 у Баалат билән өз зиминидики чөлгә жайлашқан Тадморниму йеңидин ясиди, ■ 19 шундақла өзигә хас һәммә амбар шәһәрлирини, «жәң һарвуси шәһәрлири»ни, «атлиқлар шәһәрлири»ни вә Йерусалимда, Ливанда вә өзи сорайдиған барлиқ зиминда халиқинини бена қилди.

20 Исраиллардин болмиған Аморийлар, һиттийлар, Пәриззийләр, һивийлар вә Йәбусийлардин *Исраил* зиминида қелип қалғанларниң һәммисини болса, 21 Сулайман буларни, йәни Исраиллар пүтүнләй йоқиталмиған әлләрниң қалдуқ әвлатлирини қуллуқ һашарға тутти. Улар бүгүнки күнгичә шундақ болуп

□ **9:14** «бир йүз жигирмә талант алтун» — бир талант (алтун) бәлким 27 килограмм еди. 120 талант 3240 килограмм; һазирқи пулда болса (2008-жили) 100 миллион доллар болиду. □ **9:15** «Милло» — бәлким Йерусалимдики егизликкә жайлашқан бир қәлғә яки истиһкам еди. ■ **9:18** 2Тар. 8:6

кәлди. □

²² Лекин Сулайман Исраиллардин һеч кимни қул қилмай, бәлки уларни ләшкәр, хизмәткар, һөкүмдар-әмәлдар, һарву билән атлиқларниң сәрдарлири қилди. ■ ²³ Булардин Сулайманниң ишлирини башқуридиған, йәни ишлигүчиләрниң үстигә қоюлған чоң назарәтчиләр бәш йүз әллик еди.

²⁴ Пирәвнниң қизи Давутниң шәһиридин көчүп Сулайман униң үчүн ясиған өйдә олтарғинида, у Милло қәлғәсини ясиди. ■ ²⁵ Сулайман Пәрвәрдиғарға ясиған қурбанғаһда жилда үч қетим көйдүрмә қурбанлиқлар билән енақлиқ қурбанлиқлирини сунатти вә Пәрвәрдиғарниң алдидики хушбуйгаһта хушбуй яқатти. Шу тәриқида у ибадәтханиниң ишлирини пүткүзди. □

²⁶ Сулайман падиша Езион-Гәбәрдә бир түркүм кемиләрни ясиди. У йәр болса Едом зиминида, Қизил деңиз бойидики Елатниң йенида еди. □

²⁷ һирам өз хизмәткарлири, йәни деңизчилиқни

□ **9:21 Исраиллар пүтүнләй йоқиталмиған әлләрниң қалдуқ әвлатлири...** — бу ишларниң тарихи «Йәшуа пәйғәмбәр» дегән қисмида пүтүлгән. Тәвраттики «Йәшуа»ни көрүң. Мошу һашарчилар 13:5-16дә хаһириләнгәнләрдин башқа һашарчилар болса керәк еди. **«Улар (Қананийлар қатарлиқлар) бүгүнки күнгичә шундақ болуп кәлди»** — бу сөз Исраиллар теһи өз вәгинидә турған вақтида хаһириләнгән, әлвәттә. ■ **9:22** Лав. 25:39 ■ **9:24** 2Тар. 8:11 □ **9:25 «Шу тәриқида у ибадәтханиниң ишлирини пүткүзди»** — бу жүмлиниң мәнәси бәлким Сулайман һейтләрни мошу ибадәтханида өткөзүшлири билән һәр бир башқа «ибадәт жайлири», болупму «жуқури жайлар»ниң инавәтсизлигини көрсәтти. Демәк, шу чағдин башлап Пәрвәрдиғар қурбанлиқларни қоһул қилған жай пәқәт Йерусалимдики ибадәтханила еди. □ **9:26 «Қизил деңиз бойидики Елат»** — яки «Қизил деңиз бойидики Елат» (һазирқи нами «Елат»).

убдан билидиған нәччә кемичиләрни Сулайманниң хизмәткарлириға қошулуп кемиләрдә ишләшкә әвәтти. ²⁸ Улар Офирға берип, у йәрдин төрт йүз жигирмә талант алтунни елип келип, Сулайман падишаға апарди.□

10

Шебаниң аял падишаси Сулайманни издәп келиду
2Тар. 9:1-12

¹ Шебаниң аял падишаси болса Сулайманниң Пәрвәрдигарниң нами билән бағлинишлиқ болған даңқ-шөһритини аңлап, уни қийин чигиш-соаллар билән синиғили кәлди. ² У хушбуй буюмлар, интайин тола алтун вә якут-гөһәрләр артилған төгиләрни елип, чоң дәбдәбә билән Йерусалимға кәлди. Сулайманниң қешиға кәлгәндә өз көңлигә пүккән һәммә иш тоғрилиқ униң билән сөзләшти.

■ ³ Сулайман униң һәммә сориганлириға жавап бәрди. һеч немә падишаға қараңғу әмәс еди, бәлки һәммәсидә униңға жавап бәрди.

⁴ Шебаниң аял падишаси Сулайманниң даналиғиға, ясиған орда-сарайға, ⁵ дәстихандики таамларға, әмәлдарларниң қатар-қатар олтиришлириға, хизмәткарлириниң қатар-қатар турушлириға, уларниң кийгән кийимлиригә, униң сақийлириға вә униң Пәрвәрдигарниң өйидә атап сунған көйдүрмә қурбанлиқлириға қарап, уни ичигә чүшүп кәтти.□

□ **9:28 «төрт йүз жигирмә талант алтун»** — бир талант (алтун) бәлким 27 килограмм еди. Ундақта 420 талант 11340 килограмм.

■ **10:2** 2Тар. 9:1; Мат. 12:42; Луқа 11:31 □ **10:5 «.. униң, йәни Шебаниң айал падишаниң... уни ичигә чүшүп кәтти»** — ибраний тилида «униңда роһ қалмиди». Демәк, интайин һәйран қалди.

⁶ У падишаға: — Мән өз жутумда силиниң ишлири вә даналиқлири тоғрисида аңлиған хәвәр раст экән;

⁷ Амма мән келип өз көзлирим билән көрмигичә бу сөзләргә ишәнмигән едим; вә мана, мән йериминиму аңлимиған экәнмән; силиниң даналиқлири билән бәрикәт-баяшатлиқлири мән аңлиған хәвәрдин зиядә экән.

⁸ Силиниң адәмлири немидегән бәхитлик-һә! һемишә силиниң алдилирида туруп даналиқлирини аңлайдиған бу хизмәткарлар нәқәдәр бәхитлиқтур! ⁹ Силидин сөйүнгән, силини Исраилниң тәхтигә олтарғузған Пәрвәрдиғар Худалири мубарәқтур! Пәрвәрдиғар Исраилға мәнғүлүк бағлиған муһәббита үчүн, У силини тоғра һөкүм вә адаләт сүргили падиша қилди, деди.

¹⁰ У падишаға бир йүз жигирмә талант алтун, интайин көп хушбуй буюмлар вә яқут-гөһәрләрни соға қилди. Шәбаниң аял падишаси Сулайман падишаға сунған шунчә зор миқдардики хушбуй буюмлар униңдин кейин һеч көрүнгән әмәс

¹¹ (һирамниң Офирдин алтун әпкелидиған кемилириму Офирдин йәнә интайин зор миқдардики сәндәл яғичи вә яқут-гөһәрләрни елип кәлди.

¹² Падиша сәндәл яғичидин Пәрвәрдиғарниң өйи үчүн вә падишаниң ордиси үчүн пәләмпәй-саласунлар ясатти һәм нәғмә-навачилар үчүн чилтарлар вә сазларни шуниңдин ясатти. Шу вақиттин кейин шундақ зор миқдардики есил сәндәл яғичи бу вақитқичә һеч кәлтүрүлмиди я көрүлүп бақмиди).

■ ¹³ Сулайман падиша Шәбаниң аял падишасиға өз шаһанә сахавитидин бәргәндин башқа, аял падишаниң көңли тартқан һәммини — немә сориса, шуни бәрди; андин у хизмәткарлири билән йолға чиқип өз жутиға қайтип кәтти.

*Сулайманниң байлиқлири**2Тар.9:13-28*

14 Сулайманға һәр жили кәлтүрүлгән алтунниң өзи алтә йүз атмиш алтә талант еди. □ 15 Бу киримдин башқа, тижарәтчиләрдин, оқәтчиләрниң содисидин, барлиқ Әрәбийә падишалиридин вә өз зиминидики әмәлдарлардин һәм алтун кәлтүрүлди.

16 Сулайман падиша икки йүз чоң сипарни соқтурди вә һәр сипарға алтә йүз шәкәл алтун кәтти; □ ■

17 шундақла үч йүз қалқанни япилақланған алтундин ясиди; һәр бир қалқанни ясашқа үч мина алтун ишлитилди; падиша уларни «Ливан ормини сарийи»ға есип қойди. □ ■

18 Падиша пил чишлиридин чоң бир тәхтни ясап, уни тавланған алтун билән қаплатти. ■ 19 Тәхтниң алтә қәвәтлик пәләмпийи бар еди. Тәхтниң баш йөләнчүки жумилақ болуп, орундуқниң икки йенида таянғучиси бар еди, һәр бир таянғучниң йенида бирдин өрә турған ширниң һәйкили бар еди. 20 Алтә қәвәтлик пәләмпәйниң үстидә, оң вә сол тәрипидә өрә турған он икки ширниң һәйкили болуп, һәр бир басқучниң оң-сол тәрипидә бирдин бар еди; башқа һеч қандақ әлдә униңға охшаш ясалғини йоқ еди.

21 Сулайман падишаниң барлиқ жам-пиялири алтундин ясалған; «Ливан ормини сарийи»дики барлиқ қача-қучилар тавланған алтундин ясалған; уларниң һеч қайсиси күмүчтин ясалмиған; Сулайманниң күнлиридә күмүч һеч немигә

□ **10:14** «666 талант» — 22 тонна. □ **10:16** «600 шәкәл» — 600 шәкәл бәлким 7 килограмға йеқин. ■ **10:16** 1Пад. 14:26

□ **10:17** «үч мина алтун» — «мина» егирлиқ бирлиги еди, һазирқи бирликләрдә қанчә екәнлиги ениқ әмәс. ■ **10:17** 1Пад. 7:2

■ **10:18** 2Тар. 9:17

әрзимәйтти. ²² Чүнки падишаға қарашлиқ деңизда жүридиған, һирамниң кемилиригә қошулуп «Таршиш кемә» әтритиму бар еди; «Таршиш кемә әтрити» үч жилда бир қетим келип алтун-күмүч, пил чишлири, маймунлар вә тозларни әкеләтти. □

²³ Сулайман падиша йәр йүзидики барлиқ падишалардин байлиқта вә даналиқта үстүн еди.

■ ²⁴ Худа Сулайманниң көңлигә салған даналиқни аңлаш үчүн йәр йүзидикиләр һәммиси униң билән дидарлишиш арзуси билән келәтти. ²⁵ Кәлгәнләрниң һәммиси өз соғитини елип келәтти; йәни күмүч қача-қучилар, алтун қача-қучилар, кийим-кечәкләр, дубулға-савутлар, тетитқулар, атлар вә қечирларни елип келәтти. Улар һәр жили бәлгүлик миқдарда шундақ қилатти. □

²⁶ Вә Сулайман жәң һарвулири вә атлиқ әскәрләрни жиғди; униң бир миң төрт йүз жәң һарвуси, он икки миң атлиқ әскири бар еди; у уларни «жәң һарвуси шәһәрлири»гә вә өзи туруватқан Йерусалимға орунлаштурди. ■

²⁷ Падиша Йерусалимда күмүчни таштәк көп, кедир дәрәқлирини жәнубий түзләңдиктики үжмә

□ **10:22** «Таршиш кемә» — Бәлким Таршиш дегән портқа берип келиш сәпиригә чидамлиқ болған кемини көрситәтти. «Таршиш» дегән исим Испанийә, шималий Африқа яки Британийәни яки үчиниң һәммисини көрситиду. Бәзи илимлар Сомалийәниң (шәрқий Африқаниң) деңиз бойида төртинчи бир Таршишму болған, дәп қарайду. ■ **10:23** 1Пад. 3:12, 13

□ **10:25** «тетитқулар» — яки «хушбуй буюмлар». «Улар һәр жили бәлгүлик миқдарда шундақ қилатти» — яки «жилмужил улар шундақ қилатти». ■ **10:26** 1Пад. 5:20; 2Тар. 1:14; 9:25

дәрәқлиригә охшаш нурғун қилди. □ ■

28 Сулайман алған атлар Мисирдин вә Кувәдин еди; падишаниң тижәрәтчилири уларни Кувәдин бекитилгән баһада алатти. □ ■ 29 Мисирдин елип кәлгән бир жәң һарвусиниң баһаси алтә йүз күмүч тәңгә, һәр ат болса йүз әллик тәңгә еди; вә улар йәнә һиттийларниң падишалири һәм Сурийә падишалири үчүнму охшаш баһада елип чиқти. □ ■

11

Сулайман көп аялларни елип, уларниң езитқулуғи билән бутпәрәсликкә тейилип кетиду

1 Лекин Сулайман падишаниң көңли Пирәвнниң қизидин башқа көп чәтәллик аялларға, жүмлидин Моабий, Аммоний, Едомий, Зидоний, һиттий

-
- **10:27** «кедир дәрәқлирини...» — яки «кедир яғичини...». Лекин бизниңчә Сулайман кедир яғичини ишлитипла қалмай, шу чирайлиқ дәрәқләрдин Йерусалим әтрапиға көп тиктүрди («Топ.» 2:5ни көрүң). «жәнубий түзләңликтики...» — ибраний тилида «Шәфәләһдики...». «Шәфәләһ» бу йәрниң (түзләңликниң) исми. ■ **10:27** 2Тар. 1:15; 9:27 □ **10:28** «падишаниң тижәрәтчилири уларни Кувәдин бекитилгән баһада алатти» — Бу жүмлиниң башқа бир хил тәржимиси: «падишаниң тижәрәтчилири уларни карванға қошуп алатти». «Кувә» болса һазирқи Түркийәниң жәнубий тәрипидә. ■ **10:28** 2Тар. 1:16; 9:28 □ **10:29** «бир жәң һарвусиниң баһаси алтә йүз күмүч тәңгә...» — мошу әйәттики «тәңгә»ниң қиммити һазирғичә ениқ әмәс. Әгәр «шәкәл» болса 11.4 грамни көрситиду. ■ **10:29** 2Тар. 1:17

аяллириға чүшкән еди. □ ■ 2 Пәрвәрдигар әслидә мошу әлләр тоғрилиқ Исраилларға: «Уларниң қизлирини издәп бармаңлар, вә уларни силәрниңқиләргә киргүзмәңлар; чүнки улар көңүллириңларни чоқум өз мәбудлириға аздуриду» дәп агаһландурған. Бирақ Сулайманниң көңли дәл шуларға бағланди. ■ 3 Униң йәттә йүз аяли, йәни ханиши вә үч йүз кенизиги бар еди; аяллири униң көңлини аздуруп буривәткән еди.

4 Шундақ болдики, Сулайман яшанғанда, униң аяллири униң көңлини башқа илаһларға аздуруп бурувәтти; шуниң үчүн униң көңли атиси Давутниңқидәк Пәрвәрдигар Худасиға мутләқ садиқ болмиди.

5 Шуңа Сулайман Зидонийларниң мәбуди Аштаротни, Аммонийларниң жиркиничлик мәбуди Милкомни издиди; ■ 6 Шуниң билән Сулайман Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзиллик қилди; у атиси Давут Пәрвәрдигарға әгәшкәндәк изчиллиқ билән әгәшмиди.

7 Андин Сулайман Йерусалим алдидики едирлиқта Моабийларниң жиркиничлик мәбуди Кемош һәм Аммонийларниң жиркиничлик мәбуди Милком үчүн бир «жуқури жай»ни ясиди; □ ■

8 шуниңдәк өзиниң мәбудлириға хушбуй яқидиған вә қурбанлиқ қилидиған һәр бир ят әллик аяли

□ **11:1** «Лекин Сулайман падишаниң көңли Пирәвнниң қизидин башқа көп чәтәллик аялларға, жүмлидин Моабий, Аммоний, Едомий, Зидоний, һиттий аяллириға чүшкән еди» — бу бабта хатирләнгән һәммә ишлар «Қанун Шәрһи»дики әмирләргә хилап. «Қан.» 17:16-20ни көрүң. ■ **11:1** Қан. 17:17 ■ **11:2** Мис. 34:16; Қан. 7:3 ■ **11:5** һак. 2:13; 2Пад. 23:13 □ **11:7** «жиркиничлик мәбуд Милком» — «Милком» ибраний тилида мошу йәрдә «Моләқ» дәп ипадилиниду. ■ **11:7** 2Пад. 23:13

үчүнму у шундақ қилди; ⁹⁻¹⁰ Шуңа Пәрвәрдигар Сулаймандин рәнжиди; гәрчә У униңға икки қетим көрүнгән болсиму, шундақла униңға дәл мошу иш тоғрилиқ, йәни башқа илаһларни издимәслигини тапилиған болсиму, униң көңли Исраилниң Худаси Пәрвәрдигардин айнип кәтти; у Пәрвәрдигарниң тапилиғиниға әмәл қилмиди. ■ ¹¹ Шуниң үчүн Пәрвәрдигар Сулайманға мундақ деди: — «Сән шундақ қиливерип, Мениң саңа буйруған әдәм билән бәлгүлиримни тутмиғиниң үчүн, Мән жәзмән падишалиқни сәндин житиветип хизмәтқариңға беримән. □ ■ ¹² Лекин атаң Давутниң вәжидин сениң өз күнлириңдә Мән шундақ қилмаймән, бәлки оғлуңниң қолидин уни житиветимән. ¹³ Лекин пүтүн падишалиқни униңдин житивәтмәймән, бәлки қулум Давутниң вәжидин вә Өзүм таллиған Йерусалим үчүн оғлуңға бир қәбилини қалдуруп қойимән».

¹⁴ Амма Пәрвәрдигар Сулайманға бир дүшмән, йәни Едомлуқ һададни қозғиди, у киши Едомниң падишасиниң нәслидин еди. ¹⁵⁻¹⁶ Әслидә Давут Едом билән *жәң қилған* вақитта, қошунниң сәрдари Йоаб Едомниң һәммә әрлирини йоқатқан еди (чүнки Едомдики һәммә әрләрни йоқатқичә, Йоаб билән барлиқ Исраиллар у йәрдә алтә ай турған еди); у

■ **11:9-10** 1Пад. 3:5; 9:2; 1Пад. 6:12 □ **11:11** «Мән жәзмән падишалиқни сәндин житиветип хизмәтқариңға беримән» — «житиветип ... беримән» — демәк, Пәрвәрдигар падишалиғини Сулаймандин зораванлиқ билән тартивелип униң қол астидики бирисигә бәрмәкчи. 28-33-айәтни көрүң. ■ **11:11** 1Пад. 12:15

өлтүрүлгәнләрни көмгили чиққанда □ ■ 17 һадад атисиниң бир нәччә Едомий хизмәтчилири билән Мисирға қечип кәткән еди. һадад у чағда кичик бала еди. 18 Улар Мидиян зиминидин чиқип Паранға кәлди. Улар Парандин бир нәччә адәмни елип өзлиригә қошуп Мисирға, йәни Мисирниң падишаси Пирәвнниң қешиға кәлди. Пирәвн униңға бир өй тәқсим қилип, озук-түлүкму тәминлиди һәмдә бир парчә йәрниму униңға тәқдим қилди.

19 һадад Пирәвнниң нәзиридә көп илтипат тапқан болуп, у өз хотуниниң сиңлисини, йәни Таһпәнәс ханишниң сиңлисини униңға хотун қилип бәрди.

20 Таһпәнәсниң сиңлиси униңға бир оғул, Генубатни туғуп бәрди. Таһпәнәс Пирәвнниң ордисида уни өзи чоң қилди. Андин Генубат Пирәвнниң аилиси, йәни Пирәвнниң оғуллири арисидә турди.□

21 һадад Мисирда: «Давут ата-бовилириниң арисидә ухлап қалди» вә «Қошунниң сәрдари Йоабму өлди» дәп аңлиғанда Пирәвнгә: — Мениң өз жутумға беришимға ижәзәт қилғайла, деди.

22 Пирәвн униңға: — Сениң өз жутумға барай дегиниң немә дегиниң, мениң қешимда саңа немә кәмлик қилиду? — деди. У жававән: — һеч нәрсә кам әмәс, амма немила болмисун мени кәткили қойғайла, деди.

23 Худа Сулайманға йәнә бир дүшминини қозғиди; у болса ғоҗиси, йәни Зобаһниң падишаси һададәзәрниң йенидин қечип кәткән Елиаданиң оғли

□ **11:15-16 «Давут өлтүрүлгәнләрни көмгили чиққанда...»** — өз адәмлирини көмүш үчүн, демәк. Бу сөзгә қариғанда Йоабниң Едомларни шундақ өлтүрүши қисас мәхситидә еди. ■ **11:15-16** 2Сам. 8:14; 1Тар. 18:12, 13 □ **11:20 «Таһпәнәс Пирәвнниң ордисида уни өзи чоң қилди»** — яки «Таһпәнәс Пирәвнниң ордисида уни өзи әмчәктин айриди».

Рэзон еди. ■ 24 Давут Зобаһлиқларни қәтл қилғанда Рэзон улардин бир топ адәмни өзигә топлап уларниң сәрдари болди. Андин кейин булар Дәмәшқкә берип у йәрдә туруп, Дәмәшқ үстидин һөкүм сүрди.

□ ■ 25 Шуниң билән һадад Исраилға аваричилик туғдурғандин башқа, Рэзон Сулайманниң барлиқ күнлиридә Исраилниң дүшмини еди; у Исраилни өч көрәтти, өзи Сурийә үстидә падиша еди.

26 Сулайманниң Йәробоам дегән бир хизмәтқари бар еди. У Зәрәдаһдин кәлгән Әфраимий Нибатниң оғли болуп, аниси Зәруаһ исимлиқ бир тул аял еди. Йәробоамму падишаға қарши чиқти. □ ■

27 Униң падишаға қарши чиқиштики сәвәви мундақ еди: Сулайман Милло қәлтәсини ясиғанда, атиси Давутниң шәһиридики сепилниң бир бөсүкини ясавататти; 28 Йәробоам қавул қәйсәр жигит еди; Сулайман жигитниң ишчан вә чаққан экәнлигини көрүп, уни Йүсүпниң жәмәтигә буйрулған ишниң үстигә қойди. 29 Шу күнләрдә Йәробоам Йерусалимдин чиқиватқанда, уни издәватқан Шилоһлуқ Ахияһ пәйғәмбәр уни йолда учратти. Ахияһ жипйеңи бир тонни кийвалған еди. Иккиси далада ялғуз қалғанда 30 Ахияһ үстидики тонни қолиға елип, уни житип он икки парчә қилип

31 Йәробоамға мундақ деди: — «Өзүңгә он парчини

■ 11:23 2Сам. 8:3; 10:18 □ 11:24 «Давут Зобаһлиқларни қәтл қилғанда Рэзон улардин бир топ адәмни өзигә топлап уларниң сәрдари болди. Андин кейин булар Дәмәшқкә берип...» — башқа бир хил тәржимиси: «Рэзон бир топ адәмни өзигә қошуп уларниң сәрдари болди. Давут уларни өлтүрмәкчә болғанда, улар Дәмәшқкә берип...». ■ 11:24 2Сам. 8:3 □ 11:26 «Әфраимий Нибат» — мошу әйәттә «әфраимий» ибраний тилида «әфратлиқ» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ 11:26 2Тар. 13:6

алғин; чүнки Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мана, падишалиқни Сулайманниң қолидин житиветип он қәбилини саңа беримән. ■

³² Бирақ Кулум Давутниң вәжидин вә Йерусалим, йәни Исраилниң һәммә қәбилилиридин таллиған шәһәр үчүн бир қәбилә униңға қалиду. ³³ — Чүнки улар Мени ташлап Зидонийларниң аял мәбуди Аштаротқа, Моабийларниң мәбуди Кемошқа вә Аммонийларниң мәбуди Милкомға сәждә қилип, униң атиси Давутниң қилинғинидәк қилмай, Мениң бәлгүлимилирим билән һөкүмлиримгә әмәл қилмай, нәзиримдә дурус болғанни қилмиди, Мениң йоллиримда маңмиди; ³⁴ лекин пүткүл падишалиқни униң қолидин тартивалмаймән; чүнки Мән таллиған, Өз әмирлирим вә бәлгүлимилиримни тутқан қулум Давутни дәп, униң өмриниң барлиқ күнлиридә уни һөкүм сүргүчи қилип қалдуримән.

³⁵ Амма падишалиқни униң оғлиниң қолидин тартип елип, саңа беримән, йәни он қәбилини беримән.

³⁶ Лекин Мениң наминниң шу йәрдә болушиға Өзүм таллиған шәһәр Йерусалимда, Мениң алдимда қулум Давут үчүн һемишә йоруқ бир чирақ болсун дәп, униң оғлиға бир қәбилини берәй. □ ■ ³⁷ Мән сени таллап, сени барлиқ халиған йәрләр үстидә һөкүм сүргүзимән, сән Исраилға падиша болисән. ³⁸ Вә шундақ болидуки, әгәр сән һәммә буйруғанлиримни

■ **11:31** 1Сам. 15:28 □ **11:36** «Мениң алдимда қулум Давут үчүн йоруқ бир чирақ болсун» — бу көчмә мәнилик сөз болуп, Давутниң ханданини көрситиду; ханданниң мәвжүт болғанлиғи (1) Давутниң Худаға садиқ болғанлиғиға гувалиқ беридиған «чирақ» болиду; (2) Худаниң Давутқа, сән арқилиқ пүткүл дунияни сорайдиған Мәсиһ туғулиду, дәп бәргән вәдисидә туридиғанлиғиға гувалиқ беридиған «чирақ» болиду. ■ **11:36** 1Пад. 15:4; Зәб. 131:17-18; Пәнд. 13:4

аңлап, Мениң йоллиримда меңип, нәзиримдә дурус болғанни қилип, қулум Давут қилғандәк Мениң бәлгүлирим билән әмирлиримни тутсаң, әнди Мән сән билән биллә болиман вә Давутқа бир жәмәт тиклигинимдәк, саңиму мустәһкәм бир жәмәт тикләймән вә Исраилни саңа тәқдим қилиман. □

³⁹ Давутниң нәслини шу ишлар түпәйлидин харлап пәс қилиман, лекин мәңгүлүк әмәс»».

⁴⁰ Шунинң үчүн Сулайман Йәробоамни өлтүрүшкә пурсәт издәйтти. Лекин Йәробоам қечип Мисирниң падишаси Шишакниң қешиға барди; Сулайман өлгичә у Мисирда турди.

⁴¹ Сулайманниң башқа ишлири, униң һәммә қилған әмәллири вә униң даналиғи болса «Сулайманниң Әмәллири» дегән китапқа пүтүлгән әмәсмиди? □ ■

⁴² Сулайманниң Йерусалимда Исраилниң үстидә һөкүм сүргән вақти қириқ жил болди. ■ ⁴³ Сулайман ата-бовилириниң арисидә ухлиди вә атиси Давутниң шәһиридә дәпнә қилинди. Андин оғли Рәһобоам орнида падиша болди.

12

Рәһобоам падишалигидин мәһрум болиду

2Тар. 10:1-19; 11:1-4

¹ Рәһобоам Шәқәмгә барди; чүнки пүткүл Исраил уни падиша тиклигили Шәқәмгә кәлгән еди. ■

□ **11:38** «Давутқа бир жәмәт тиклигинимдәк...» — ибраний тилида «Давутқа бир өй тиклигинимдәк...». □ **11:41**

««Сулайманниң Әмәллири» дегән китап» — бу китаптин һазир хәвиримиз йоқ. ■ **11:41** 2Тар. 9:29-31 ■ **11:42** 2Тар.

9:30 ■ **12:1** 2Тар. 10:1

² Нибатниң оғли Йәробоам шу ишни аңлиғанда, шундақ болдики, у теги Мисирда еди (чүнки Йәробоам Сулайман падишадин қечип Мисирда турувататти). ■ ³ Энди улар адәм әвәтип уни чақиртип кәлди. Шуниң билән Йәробоам вә пүткүл Исраил жамаити келип Рәһобоамға сөз қилип: ⁴ — Силиниң атилири бойнимизға салған боюнтуруғини еғир қилди. Сили әнди атилириниң бизгә қойған қаттиқ тәләплири билән еғир боюнтуруғини йениклитип бәрсилә, силиниң хизмәтлиридә болимиз, дейишти.■

⁵ У уларға: — Һазирчә қайтип үч күндин кейин андин қешимға йәнә келиңлар, деди. Шуниң билән хәлиқ тарилип кәтти.

⁶ Рәһобоам падиша өз атиси Сулайман һаят вақтида униң хизмитидә турған мойсипитлардин мәслиһәт сорап: — Бу хәлиқкә беридиған жававим тоғрисидә немә мәслиһәт көрситисиләр? — деди.

⁷ Улар униңға: — Әгәр сили разилиқ билән бүгүн бу хәлиқниң хизмитидә болимән десилә, (вә дәрвәкә уларниң хизмитидә болсила) уларға яхши сөzlәр билән жавап қилсила, улар силиниң барлиқ күнлиридә хизмәтлиридә болиду, деди.

⁸ Лекин у мойсипитларниң көрсәткән мәслиһәтини қайрип қоюп, өзи билән чоң болған, алдида хизмитидә болуватқан яшлардин мәслиһәт сорап

⁹ уларға: — Маңа «Силиниң атилири бизгә салған боюнтуруқни йеникләткәйла» дәп тилигән бу хәлиқкә жавап беришимиз тоғрилиқ қандақ мәслиһәт берисиләр? — деди.

¹⁰ Униң билән чоң болған бу яшлар униңға: — «Силиниң атилири боюнтуруғимизни еғир қилди,

әнди сили уни бизгә йеник қилғайла» дәп ейтқан бу хәлиқкә сөз қилип: — «Мениң чимчилақ бармиғим атамниң белидин томрақтур. ¹¹ Атам силәргә еғир боюнтуруқни салған, лекин мән боюнтуруғуңларни техиму еғир қилимән. Атам силәргә қамчилар билән тәнбиһ-тәрбийә бәргән болса, мән силәргә «чаянлиқ қамчилар» билән тәнбиһ беримән», дегәйла, — деди. □

¹² Рәһобоам падиша уларға: «Үч күндин кейин андин қешимға йәнә келиңлар» дегинидәк, Йәробоам вә барлиқ хәлиқ үчинчи күни униң қешиға кәлди.

¹³ Падиша мойсипитларниң униңға бәргән мәслиһәтини ташлап, хәлиқкә қаттиқлиқ билән жавап бәрди. ¹⁴ У яшларниң мәслиһәти бойичә уларға: — Атам силәргә еғир боюнтуруқни салған, лекин мән боюнтуруғуңларни техиму еғир қилимән. Атам силәргә қамчилар билән тәнбиһ-тәрбийә бәргән болса мән силәргә «чаянлиқ қамчилар» билән тәнбиһ-тәрбийә беримән, деди.

¹⁵ Шуниң билән падиша хәлиқниң сөзини аңлимиди. Бу иш Пәрвәрдигар тәрипидин болған; чүнки буниң билән Пәрвәрдигарниң Шилоһлуқ Ахияһниң вастисидә Нибатниң оғли Йәробоамға ейтқан сөзи әмәлгә ашурулидиған болди. ■

¹⁶ Пүткүл Исраил падишаниң уларниң сөзигә кулақ салмиғинини көргәндә хәлиқ падишаға жавап берип: — Давуттин бизгә немә несивә бар? Йәссәниң оғлида бизниң һеч мирасимиз йоқтур! Өз өй-чедирлириңларға қайтиңлар, и Исраил! И Давут,

□ **12:11** «чаянлиқ қамчилар» — яки болмиса «чаянлар» дегәнниң немә екәнлиги һазир мәлум әмәс, һеч болмиғанда падишаниң интайин қаттиқ муамилисини көрситиду. ■ **12:15**

1Пад. 11:11, 31

сән өз жәмәтиңгила егә бол, — деди. Шуниң билән Исраиллар өз өй-чедирлириға қайтип кетишти. □ ■

17 Амма Йәһуда шәһәрлиридә олтарған Исраилларға болса, Йәробоам уларниң үстигә һөкүм сүрди. □

18 Рәһобоам падиша баж-алван беги Адорамни Исраилларға әвәтти, лекин пүткүл Исраил уни чалма-кесәк қилип өлтүрди. У чағда Рәһобоам падиша алдирап, өзиниң жәң һарвусиға чиқип, Йерусалимға тикивәтти. ■

19 Шу тәриқидә Исраил Давутниң жәмәтидин йүз өрүп, бүгүнгә қәдәр униңға қарши чиқип кәлди.

□ ■ 20 Исраилниң һәммиси Йәробоамниң йенип кәлгәнлигини аңлиғанда, адәм әвәтип уни хәлиқниң жамаитигә чақирди. Улар уни пүткүл Исраилниң үстигә рәсмий падиша қилди. Йәһуда қәбилисидин башқа һеч ким Давутниң жәмәтигә әгәшмиди.

21 Рәһобоам Йерусалимға қайтип келип, Исраилниң жәмәти билән жәң қилип, падишалиқни Сулайманниң оғли болған өзигә қайтуруп әкилиш үчүн Йәһуданиң пүткүл жәмәтидин вә Бинямин қәбилисидин бир йүз сәксән миң хилланған жәңгивар әскәрни топледи. ■

22 Лекин Худаниң сөзи Худаниң адими Шемаяға келип: — ■

□ **12:16** «...Исраиллар өз өй-чедирлириға қайтип кетишти» — ибраний тилида «Исраиллар өз чедирлириға қайтип кетишти».

■ **12:16** 2Сам. 20:1 □ **12:17** «Йәһуда шәһәрлиридә олтарған Исраиллар» — буларниң көпинчиси Йәһуда вә Бинямин қәбилилиридин болған. ■ **12:18** 1Пад. 4:6; 5:14 □ **12:19**

«Шу тәриқидә Исраил Давутниң жәмәтидин йүз өрүп, ... униңға қарши чиқип кәлди» — бу тарихта мошу йәрдин башлап «Исраил» дегән сөз адәттә «шималий падишалиқ», йәни «он қәбилә»ни көрситиду. ■ **12:19** 2Пад. 17:21 ■ **12:21** 2Тар. 11:1 ■ **12:22**

2Тар. 11:2

23 «Йәһуданиң падишаси, Сулайманниң оғли Рәһобоамға, пүтүн Йәһуда билән Биняминниң жәмәтигә вә хәлиқниң қалғанлириға сөз қилип: — 24 «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — һужумға чиқмаңлар, қериндашлириңлар Исраиллар билән жәң қилмаңлар; һәр бириңлар өз өйүңларға қайтип кетиңлар; чүнки бу иш Мәндиндур», дегин» — дейилди.

Улар Пәрвәрдигарниң сөзигә кулақ салди. Пәрвәрдигарниң сөзи бойичә улар өйлиригә қайтип кәтти.

Қанаан (Палестин) земини — «Падишалар»ниң дәври

«Исраил» вә «Йәһуда» дегән икки падишалар (бир-биридин бөлүнгән)

Йаробоам алтун мозайларни ясаиду

25 Йәробоам болса Әфраим тағлиғидики Шәқәм шәһирини ясап шу йәрдә турди; кейин у йәрдин чиқип Пәнүәлни ясиди. ■ 26 Рәһобоам көңлидә өз-өзигә: — Әнди падишалиқ Давутниң жәмәтигә йениши мүмкин. 27 Әгәр бу хәлиқ Пәрвәрдигарниң өйидә қурбанлиқ қилишқа Йерусалимға чиқса, бу хәлиқниң қәлби өз ғоҗиси, йәни Йәһуда падишаси Рәһобоамға йәнә майил болиду, андин улар мени өлтүрүп йәнә Йәһуда падишаси Рәһобоамниң тәрипигә янармекин, деди. 28 Падиша мәслиһәт сорап, алтундин икки мозай һәйкилини яситип хәлиқкә: — Йерусалимға чиқиш силәргә еғир келиду. И Исраил, мана силәрни Мисир зиминидин чиқарған илаһлар! — деди. ■

29 Бирини у Бәйт-Әлдә, йәнә бирини Данда турғузуп қойди. 30 Бу иш гунаға сәвәп болди, чүнки хәлиқ мозайлириниң бириниң алдида баш урғили һәтта Данғичә баратти.

31 У һәм «егиз җайлар»да ибадәт өйлирини ясиди вә һәм Лавийдин болмиған адәмләрни каһин қилип тайинлап қойди. □ ■

32 Йәробоам йәнә сәккизинчи айниң он бәшинчи күнини худди Йәһуданиң зиминидики һейткә охшаш бир һейт қилип бекитти. У өзи қурбанғаһ үстигә қурбанлиқ қилғили чиқти. Шундақ қилип у Бәйт-Әлдә өзи әткүзгән мозай мәбудлиригә қурбанлиқ өткүзди. У йәнә Бәйт-Әлдә салдурған шу «егиз

■ 12:25 Мис. 32:30 ■ 12:28 Мис. 32:8; 2Пад. 17:16 □ 12:31 «у һәм ... ибадәт өйлирини ясиди» — яки «у һәм ибадәт өйини ясиди». Амма 32-айәтни көрүң. ■ 12:31 Чөл. 3:10; 1Пад. 13:33; 2Пад. 17:32; 2Тар. 11:15

жайлар» үчүн каһинларни тайинлиди. □ 33 У Бәйт-Әлдә ясиған қурбанғаһ үстигә сәккизинчи айниң он бәшинчи күни (бу ай-күнни у өз мәйличә таллиған еди) қурбанлиқларни сунушқа чиқти; шу тәриқидә у Исраилларға бир һейт яратти; у өзи қурбанғаһ үстигә қурбанлиқларни сунди вә хушбуй яқти. □

13

Намсиз бир пәйгәмбәр Бәйт-Әл тоғрилиқ бешарәт бериду

¹ Вә мана, Пәрвәрдигарниң буйруғи билән Худаниң бир адими Йәһудадин чиқип Бәйт-Әлгә кәлди; шу пәйттә Йәробоам хушбуй йеқишқа қурбанғаһниң йенида туратти; ² шу адәм қурбанғаһға қарап Пәрвәрдигарниң әмри билән чақирип: — И қурбанғаһ, и қурбанғаһ! Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана Давутниң жәмәтидә Йосия исимлиқ бир оғул туғулиду. У болса сениң үстүндә хушбуй яққан «жуқури жайлар» дики каһинларни союп қурбанлиқ қилиду; шундақла сениң үстүндә адәм сүйәклири көйдүрүлиду! — деди. □ ■

³ У күни у бир бешарәтлик аламәтни жакалап: Пәрвәрдигарниң мошу сөзини испатлайдиған аламәт

□ **12:32** «Йәһуданиң зиминидики һейт» — мошу йәрдә «һейт» йәттинчи айниң он бәшинчи күнидә өткүзүлгән «орма һейти» яки «кәпиләр һейти» еди. □ **12:33** «**Йәробоам** өзи қурбанғаһ үстигә қурбанлиқларни сунди вә хушбуй яқти» — мошундақ ишларни пәқәт Лавий қәбилиси, һарунниң жәмәтидин болғанлар, йәни һәқиқий каһинлар қилишқа болатти, әлвәттә. □ **13:2** «**сениң үстүндә адәм сүйәклири көйдүрүлиду**» — мошу һәрикәт бу қурбанғаһни «напак» яки «һарам» қиливәткән болатти. ■ **13:2** 2Пад. 23:15-20

шу болидуки: — Мана, қурбанғаһ йерилип, үстидики күлләр төкүлүп кетиду, — деди.

⁴ Вә шундақ болдики, Йәробоам падиша Худаниң адиминиң Бәйт-Әлдики қурбанғаһқа қарап жакалиған сөзини аңлиғанда, у қурбанғаһта туруп қолини созуп: — Уни тутуңлар, деди. Лекин униңға қаритип созған қоли шуниң билән шу пети қуруп кәтти, уни өзигә йәнә жиғалмиди.

⁵ Андин Худаниң адими Пәрвәрдигарниң сөзи билән ейтқан мәҗизилик аламәт йүз берип, қурбанғаһ һәм йерилип үстидики күлләр төкүлүп кәтти.

⁶ Падиша Худаниң адимидин: — Пәрвәрдигар Худайиңдин мениң һәққимдә өтүнгәйсәнки, қолумни әслигә кәлтүргәй, дәп ялвурди. Худаниң адими пәрвәрдигарниң илтипатини өтүнгинидә, падишаниң қоли йәнә өзигә жиғилип әслигә кәлтүрүлди. ■

⁷ Падиша Худаниң адимигә: — Мениң билән өйүмгә берип өзүңни қутландурғин, мән саңа инъам берәй, деди.

⁸ Лекин Худаниң адими падишаға жавап берип: — Сән маңа ордаңниң йеримини бәрсәңму, сениң билән бармаймән яки бу йәрдә нан йәп су ичмәймән.

■ ⁹ Чүнки Пәрвәрдигар Өз сөзини йәткүзүп маңа буйруп: «Сән нә нан йемә нә су ичмә, барған йолуң билән қайтип кәлмә» дегән, деди.

¹⁰ Шуниң билән у Бәйт-Әлгә кәлгән йол билән әмәс, бәлки башқа бир йол билән қайтип кәтти.

¹¹ Лекин Бәйт-Әлдә яшанған бир пәйғәмбәр туратти. Униң оғуллири келип Худаниң адиминиң у күни Бәйт-Әлдә қилған барлиқ әмәллирини униңға дәп бәрди, шундақла униң падишаға қилған

сөзлириниму атисиға ейтип бәрди.

¹² Атиси улардин, у қайси йол билән кәтти, дәп сориди; чүнки оғуллири Йәһудадин кәлгән Худаниң адиминиң қайси йол билән кәткинини көргән еди. □

¹³ У оғуллириға: — Маңа ешәкни тоқуп бериңлар, дәп тапилиди. Улар униңға ешәкни тоқуп бәргәндә у униңға минип ¹⁴ Худаниң адиминиң кәйнидин қоғлап кәтти. У уни бир дуб дәриғиниң астида олтарған йеридин тепип униңдин: — Йәһудадин кәлгән Худаниң адими сәнму? — дәп сориди. У: — Мән шу, дәп жавап бәрди.

¹⁵ У униңға: — Мениң билән өйүмгә берип нан йегин, деди. □

¹⁶ У жававән: — Мән нә сениң билән қайталмаймән, нә сениңкигә кирәлмәймән; мән нә бу йәрдә сениң билән нан йәп су ичәлмәймән; ¹⁷ чүнки Пәрвәрдигар өз сөзи билән маңа тапилап: «У йәрдә нан йемә, су ичмигин; барған йолуң билән қайтип кәлмигин» дегән, деди.

¹⁸ Қери пәйғәмбәр униңға: — Мән һәм сәндәк бир пәйғәмбәрдурмән; вә бир пәриштә Пәрвәрдигарниң сөзини маңа йәткүзүп: — «Униңға нан йегүрүп, су ичкүзгили өзүң билән өйүңгә яндуруп кәл» деди, дәп ейтти. Лекин у шуни дәп униңға ялған ейтивататти. ■

¹⁹ Шуниң билән Худаниң адими униң билән йенип өйдә нан йәп су ичти. ²⁰ Лекин улар дәстиханда олтарғинида, Пәрвәрдигарниң сөзи уни яндуруп әкәлгән қери пәйғәмбәргә кәлди. ²¹ У Йәһудадин кәлгән Худаниң адимини чақирип: — Пәрвәрдигар

□ **13:12** «...чүнки оғуллири ... қайси йол билән кәткинини көргән еди» — ЯКИ, «андин оғуллири ... қайси йол билән кәткинини униңға көрсәтти». □ **13:15** «өйүмгә берип нан йегин» — «нан йегин» уйғурларниң «чай ичиң» дегинидәк, «тамақ йегин» дегән мәнидә.

■ **13:18** Гал. 1:8

мундақ дәйду: — «Сән Пәрвәрдигарниң сөзигә итаәтсизлик қилип, Пәрвәрдигар Худайиңниң буйруған әмрини тутмай, ²² бәлки йенип, У саңа: — Нан йемә, су ичмә, дәп мәнъий қилған йәрдә нан йәп су ичкиниң түпәйлидин, жәситиң ата-бовилириңниң қәбридә көмүлмәйду», дәп товлиди.

²³ Вә шундақ болдики, Худаниң адими нан йәп су ичип болғанда, униңға, йәни өзи яндуруп әкәлгән пәйғәмбәргә ешәкни тоқуп бәрди. ²⁴ У йолға чиқти. Кетиватқинида, йолда униңға бир шир учрап, уни өлтүрүвәтти. Шуниң билән униң өлүги йолда ташлинип қалди, ешиги болса униң йенида туратти; ширму жәсәтниң йенида туратти.■

²⁵ Мана бир нәччә адәм өтүп кетиветип, йолда ташлинип қалған жәсәт билән жәсәтниң йенида турған ширни көрди; улар қери пәйғәмбәр турған шәһәргә келип у йәрдә шу хәвәрни йәткүзди. ²⁶ Уни йолдин яндуруған пәйғәмбәр буни аңлап: — У дәл Пәрвәрдигарниң сөзигә итаәтсизлик қилған Худаниң адимидур. Шуңа Пәрвәрдигар уни ширға тапшурди; Пәрвәрдигар униңға қилған сөзи бойичә шир уни титма-титма қилип өлтүрди, деди.

²⁷ У оғуллириға: — Маңа ешәкни тоқуп бериңлар, деди; улар уни тоқуп бәрди.

²⁸ У йолда ташлақлиқ жәсәт билән жәсәтниң йенида турған ешәк вә ширни тапти. Шир болса нә жәсәтни йемигән еди нә ешәкниму талимиған еди. ²⁹ Пәйғәмбәр Худаниң адиминиң жәситини елип ешәккә артип янди. Қери пәйғәмбәр униң үчүн матәм тутуп уни дәпнә қилғили шәһәргә кирди. ³⁰ У жәсәтни өз қәбирстанлиғида қойди. Улар униң үчүн матәм тутуп: — Аһ бурадирим! — дәп пәрјад кәтәрди.

³¹ Уни дәпнә қилғандин кейин у өз оғуллириға: —

Мән өлгәндә мени Худаниң адими дәпнә қилинған гөргә дәпнә қилиңлар; мениң сүйәклиримни униң сүйәклириниң йенида қоюңлар; ³² чүнки у Пәрвәрдигарниң буйруғи билән Бәйт-Әлдики қурбангаһқа қариган вә Самарийәдики шәһәрләрниң «жуқури жай»лиридики *ибадәт* өйлиригә қариган, униң жар қилған сөзи әмәлгә ашурулмамай қалмайду, — деди. □ ■

³³ Лекин Йәробоам бу вақиәдин кейинму өз рәзил йолидин янмай, бәлки «жуқури жайлар»ға һәр хил хәлиқтин каһинларни тайинлиди; ким халиса, у шуни «муқәддәс қилип» *каһинлиқ мәнсивигә* беғишлайтти; шуниң билән улар «жуқури жайлар»да *қурбанлиқ қилишқа* каһин болатти. □ ■ ³⁴ Шу иш түпәйлидин Йәробоам жәмәтиниң һесавиға гуна болуп, уларниң йәр йүзидин үзүп елинип һалак болушиға сәвәп болди.

14

Худа йәнә Йәробоамни агаһландуриду

¹ У вақитта Йәробоамниң оғли Абияһ кесәл болуп қалди. ² Йәробоам аялиға: — Орнуңдин қопуп, һеч ким сениң Йәробоамниң аяли екәнлигиңни

□ **13:32** «чүнки *пәйғәмбәр* Пәрвәрдигарниң буйруғи билән ... жар қилған сөзи әмәлгә ашурулмамай қалмайду, — деди» — бу сирлиқ вақиә үстидә «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ **13:32**

2Пад. 23:16 □ **13:33** «...у шуни «муқәддәс қилип» *каһинлиқ мәнсивигә беғишлайтти*» — мошу йәрдә «муқәддәс қилип» (каһинлиқ мәнсивигә беғишлаш) интайин кинайилик гәп. Худаға каһин болуш үчүн «муқәддәс қилип Худаға атилиши» керәк еди. Лекин мошу йәрдә мошу «каһинлар» бутларға атилиду. ■ **13:33** 1Пад. 12:31, 32

тонумиғидәк қилип өз қияпитиңни өзгәртип, Шилоһқа барғин. Мана маңа: «Бу хәлиқниң үстидә падиша болисан» дәп ейтқан Ахияһ пәйғәмбәр у йәрдә олтириду. ■ ³ Қолуңға он нан, бир нәччә пошкал, бир қута һәсәлни елип униң қешиға барғин. У жигитимизниң немә болидиғанлиғини саңа дәп бериду, деди.

⁴ Йәробоамниң аяли шундақ қилип, Шилоһқа берип Ахияһниң өйигә кәлди. Ахияһниң көзлири қериликтин кор болуп көрәлмәйтти. ⁵ Лекин Пәрвәрдигар Ахияһқа: — Мана, Йәробоамниң аяли өз оғли тоғрисида сәндин соригили келиду, чүнки у кесәлдур. Униңға мундақ-мундақ дегин; чүнки у кәлгәндә башқа қияпәткә киривалған болиду, дәп ейтқан еди.

⁶ У ишиктин киргәндә Ахияһ аяқ тивишини аңлап мундақ деди: — «Һәй, Йәробоамниң аяли, киргин; немишкә башқа қияпәткә киривалдиң? Саңа бир шум хәвәрни бериш маңа буйрулди. □ ⁷ Берип Йәробоамға мундақ дегин: — «Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мән сени хәлиқниң арисидин елип көтирип, өз хәлқим Исраилға һөкүмран қилип ■ ⁸ Падишаһлиқни Давутниң жәмәтидин житиветип, саңа бәрдим; лекин сән Мениң әмирлиримни тутуп, нәзириمدә пәкәт дурус болғаннила қилишта пүтүн қәлбидин маңа әгәшкән қулум Давутқа охшаш болмидиң, ⁹ Бәлки өзүңдин илгири кәлгәнләрниң һәммисидин артуқ рәзиллик қилип, мениң ғәзивимни қозғап, Мени арқаңға ташлап, берип өзүңгә ғәйрий илаһларни,

---

■ 14:2 1Пад. 11:31 □ 14:6 «Саңа бир шум хәвәрни бериш маңа буйрулди» — «маңа буйрулди» дегәнлик ибраний тилида: «мән әвәтилдим» дегән билән ипадилиниду. ■ 14:7 1Пад. 12:15

қуйма мәбудларни ясаттиң. ¹⁰ Шунинң үчүн Мән Йәробоамниң жәмәтигә бала чүшүрүп, Йәробоамниң Исраилдики ханданидин һәммә әркәкни, һәтта аҗиз яки мәйип болсиму һәммисини үзүп ташлаймән, адәмләр поқ-тезәкләрни сүпүргәндәк Йәробоамниң жәмәтидин қалғинини йоқ болғичә сүпүримән. □ ■

¹¹ Йәробоамдин болғанлардин шәһәрдә өлгинини иштлар йәйду; сәһрада өлгинини асмандики қушлар йәйду. Чүнки Пәрвәрдигар шундақ сөз қилғандур.

¹² Әнди сән болсаң, қопуп өз өйүңгә барғин; айиғиң шәһәргә киргән һаман, бала өлиду. ¹³ Пүтүн Исраил униң үчүн матәм тутуп уни дәпнә қилиду. Чүнки Йәробоамниң жәмәтидин қәбиргә қоюлидиған ялғуз шула болиду; чүнки Йәробоамниң жәмәтиниң арисиди Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң алдида пәқәт шунинда пәзиләт тепилди.

¹⁴ Әнди Пәрвәрдигар Өзигә Йәробоамниң жәмәтини үзүп ташлайдиған, Исраилниң үстигә һөкүм сүридиған бир падишани тикләйду. Дәрһәқиқәт, у пат арида болиду! ■ ¹⁵ Пәрвәрдигар Исраилни уруп, худди суда лиңшип қалған қумуштәк қилип қойиду, ата-бовилириға тәқдим қилған бу яхши зиминдин қомуруп, уларни *Әфрат* дәриясиниң у тәрипигә тарқитиду; чүнки улар өзигә «Ашәраһ бутлар»ни

□ **14:10** «һәммә әркәк» — ибраний тилида: «тамға қарап сийидиған һәр бири» дегәнлик билән ипадилиниду. «...һәтта аҗиз яки мәйип болсиму һәммисини үзүп ташлаймән» — башқа бир хил тәржимиси: «... яки кичик яки чоң болса, һәммисини ташлаймән». «адәмләр поқ-тезәкләрни сүпүргәндәк ... йоқ болғичә сүпүримән» — яки «адәмләр тезәк көйдүргәндәк ... йоқ болғичә көйдүриветимән».

■ **14:10** 1Сам. 25:22, 34; 1Пад. 15:29; 16:11; 21:21; 2Пад. 9:8

■ **14:14** 1Пад. 15:28, 29

ясап Пәрвәрдигарниң ғәзивини қозигиди. □ ■

16 Йәробоамниң садир қилған гуналири түпәйлидин, униң Исраилни гуна қилдурғини түпәйлидин, Худа Исраилни ташлап бериду!»».

17 Шуниң билән Йәробоамниң аяли қопуп, йолға чиқип Тирзаһқа қайтип кәлди. У өйиниң босуғисидин атлишиға бала өлди. 18 Улар уни дәпнә қилди. Пәрвәрдигарниң Өз қули Ахияһ пәйғәмбәр арқилиқ ейтқан сөзидәк, пүтүн Исраил униң үчүн матәм тутти.

19 Энди Йәробоамниң башқа ишлири, йәни жәңлири вә қандақ сәлтәнәт қилғанлири тоғрисида мана, «Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгәндур. □ 20 Йәробоамниң сәлтәнәт қилған вақти жигирмә икки жил болуп, у өз ата-бовилириниң арасида ухлиди. Оғли Надаб униң орнида һөкүм сүрди.

Рәһобоамниң сәлтәнәти *2Тар. 12:1-16*

21 Вә Сулайманниң оғли Рәһобоам болса Йәһуданиң үстигә һөкүм сүрди. Рәһобоам падиша болғанда қириқ бир яшқа киргән еди; у Пәрвәрдигарниң Өз намини аян қилиш үчүн, Исраилниң һәммә қәбилилири арасидин таллиған Йерусалим шәһиридә он йәттә жил һөкүм сүрди; униң анисиниң

□ **14:15** «Ашәраһ бутлар» — бәлким бутпәрәсликкә беғишланған дәрәқликләрдур. Дәрәқләр бәлким аял бут шәклидә оюлған яки нәқишләнгән болуши мүмкин еди.

■ **14:15** 2Пад. 17:18 □ **14:19** «Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири» — бу китап Тәвраттики «Тарих-Тәзкирә» дегән китап әмәс, бирақ шүбһисизки, Тәвраттики «Тарих-Тәзкирә»ниң муәллиплири униңдин көп учурларни алған еди.

исми Наамаһ болуп, Аммоний еди. ■ 22 Йәһудалар болса Пәрвәрдигарниң нәзиридә яманлиқ қилди; улар өз ата-бовилири садир қилғанлиридин зиядә гуналарни қилип, униң һәсәтлик ғәзивини қозғиған еди. 23 Чүнки улар «жуқури жайлар»ни, «бут түврүк»ләрни вә һәм һәр бир егиз дөңлар үстидә, һәр бир көк дәрәқләрниң астида «Ашәраһ» бутларни ясиди. 24 Вә зиминда кәспий бәччивазларму бар еди. Улар Пәрвәрдигар әслидә Исраилларниң алдидин һайдап чиқарған әлләрниң барлиқ жиркиничлик һарам ишлирини қилатти. □

25 Рәһобоам падишаниң сәлтәнитиниң бәшинчи жилида шундақ болдики, Мисирниң падишаси Шишак Йерусалимға һужум қилди. ■ 26 у Пәрвәрдигарниң өйидики гөһәр-байлиқларни һәм падишаниң ордисидики гөһәр-байлиқларни елип кәтти; у һәммисини, жүмлидин Сулайман ясатқан алтун сипарларниму елип кәтти. ■

27 Уларниң орнида Рәһобоам падиша мистин бир мунчә сипар-қалқанлар яситип, уларни падиша ордисиниң кириш йолини сақлайдиған пасибан бәглириниң қолиға тапшурди. 28 Шундақ қилип, падиша һәр қетим Пәрвәрдигарниң өйигә киридиған чағда, пасибанлар у сипар-қалқанларни көтирип чиқатти, андин уларни йәнә пасибанханиға әкирип қоюшатти. 29 Амма Рәһобоамниң башқа ишлири вә қилғининиң һәммиси «Йәһуда падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән

■ 14:21 2Тар. 12:13 □ 14:24 «кәспий бәччивазлар» — бу кишиләр бутпәрәсликкә яки бутханиларға мунасивәтлик болуп, пул үчүн бәччивазлиқ қилатти. ■ 14:25 2Тар. 12:2

■ 14:26 1Пад. 10:16, 17; 2Тар. 9:15

эмәсмиди?□

³⁰ Рәһобоам билән Йәробоам барлиқ күнлиридә бир-бири билән жәң қилишип турған еди. ³¹ Рәһобоам өз ата-бовилириниң арасида ухлиди вә «Давутниң шәһири»дә дәпнә қилинди. Униң анисиниң исми Наамаһ болуп, бир Аммоний еди. Рәһобоамниң оғли Абиям атисиниң орнида падиша болди.□

15

Абияһ Йәһудаға һөкүм сүриду
2Тар. 13:1-23

¹ Нибатниң оғли Йәробоам падишаниң сәлтәнитиниң он сәккизинчи жилида Абиям Йәһуданиң үстигә падиша болуп □ ■ ² Йерусалимда үч жил сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми Маакаһ болуп, Абишаломниң қизи еди. □ ■ ³ Абиямниң қәлби бовиси Давутниң көңлидәк Худаси Пәрвәрдигарға пүтүнләй беғишланған эмәс еди, бәлки атиси Рәһобоамниң униңдин илгири қилған барлиқ гуналирида маңатти. ⁴ Шундақтиму Давутниң сәвәвиди Худаси Пәрвәрдигар Йерусалимда униңға йоруқ бир чирақни қалдуруш үчүн, Давутниң

□ **14:29** «Йәһуда падишалариниң тарих-тәзкирилири» — бу китап Тәвраттики «Тарих-Тәзкирә» дегән китап эмәс, бирақ шүбһисизки, Тәвраттики «Тарих-Тәзкирә»ниң муәллиплири униңдин көп учурлар алған еди. □ **14:31** «Рәһобоамниң оғли Абиям» — мошу йәрдә вә 15:1-8дә ибраний тилида «Абияһ»ниң имласи «Абиям» болиду. □ **15:1** «Абиям» — башқа хил шәкли «Абияһ». ■ **15:1** 2Тар. 13:1 □ **15:2** «Абишаломниң қизи» — яки «Абшаломниң қизи». Бу «Абишалом» Давутниң оғли Абшалом болуши мүмкин. ■ **15:2** 2Тар. 13:2

әвладини униңдин кейинму тикләп турғузди вә Йерусалимни қоғдиди. □ ■ 5 Чўнки Давут Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилип, һиттий Урияға қилғанлиридин башқа өмриниң һәммә күнлиридә Пәрвәрдигар униңға әмир қилғанлиридин чиқмиди. ■

6 Әнди Абиямниң пүтүн өмридә Рәһобоам билән Йәробоам бир-бири билән жәң қилишип турди. □

7 Абиямниң башқа ишлири вә қилғанлириниң һәммиси «Йәһуда падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? Абиям билән Йәробоам бир-бири билән жәң қилишип туратти.

8 Абиям өз ата-бовилириниң арисидә ухлиди; улар уни «Давутниң шәһири»дә дәпнә қилди. Андин оғли Аса орнида падиша болди. ■

□ **15:4** «Давутниң әвлади» — ибраний тилида «Давутниң оғли». «Шундақтиму Давутниң сәвәвидин Худаси Пәрвәрдигар Йерусалимда униңға йоруқ бир чирақни қалдуруш үчүн, Давутниң әвладини ... турғузди вә Йерусалимни қоғдиди» — Худаниң Давутқа бир «чирақ» қалдурғанлиғи, бәлким униң кейинки көп дәвирләрғә: «Давут Мениң садиқ кулум еди» дәп испатлаш үчүн дайим униң ханданидикиләрдин бирини Йерусалимдики тәхтидә олтарғузуп келиватқанлиғини көрситиду. Шуниндәк, Худа бу иш арқилиқ (Давутниң әвлатлириниң узунғичә тәхтә олтириши), әслидә Давутқа: Кәлгүси бир замандә сениң әвладиң (Мәсиһ) дунияға келип, дунияни Худаниң падишаллиғи қилиду» дегән вәдәмни чоқум әмәлгә ашуриман, дәпму көрситиду. ■ **15:4** 1Пад. 11:36 ■ **15:5** 2Сам. 11:4, 15; 12:9 □ **15:6** «Абиямниң пүтүн өмридә Рәһобоам билән Йәробоам бир-бири билән жәң қилишип турди» — шүһисизки, мошу әйттә «Рәһобоам» болса Рәһобоам жәмәтини вә «Йәробоам» болса Йәробоам жәмәтини көрситиду. ■ **15:8** 2Тар. 13:23

Аса Йәһудаға һөкүм сүриду
2Тар. 14:1-2; 15:16; 16:6,11-14

⁹ Исраилниң падишаси Йәробоам сәлтәнитиниң жигирминчи жилида Аса Йәһуданиң үстигә падиша болуп ¹⁰ Йерусалимда қириқ бир жил сәлтәнәт қилди. Униң чоң анисиниң исми Маақаһ болуп, Абишаломниң қизи еди. □ ¹¹ Аса атиси Давут қилғандәк Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилди. ¹² У кәспий бәччивазларни зиминдин һайдап, ата-бовилири ясатқан һәммә жиркиничлик мәбудларни йоқитивәтти. □ ■ ¹³ У йәнә чоң аниси Маақаһни жиркиничлик бир «Ашәраһ» түврүкни ясиғини үчүн ханишлиқ мәртивисидин чүшүрүвәтти. Аса бу жиркиничлик бутни кесип Кидрон жилғисида көйдүрүвәтти. □ ■ ¹⁴ «Жуқири жайлар» йоқитилмисиму, Асаниң қәлби өмриниң барлиқ күнлиридә Пәрвәрдигарға пүтүнләй беғишланған еди. ¹⁵ һәм атиси һәм у өзи Пәрвәрдигарға атап ясиған нәрсиләрни, жүмлидин күмүч билән алтунни вә түрлүк қача-қучиларни Пәрвәрдигарниң өйигә кәлтүрди. ■ ¹⁶ Әнди Аса вә Исраилниң падишаси Бааша барлиқ күнлиридә бир-бири билән жәң қилишип турди. ¹⁷ Исраилниң падишаси Бааша Йәһудаға қарши

□ **15:10** «униң чоң анисиниң исми Маақаһ болуп...» — бу ибаридә ибраний тилида «чоң аниси» дегән «униң аниси» билән ипадилиниду. Ибраний тилида гаһи вақитларда «ата» яки «ана» адәмниң әждатини көрситиду. Мәсилән, 11-айәтни көрүң. □ **15:12** «кәспий бәччивазлар» — бу кишиләр бутпәрәсликкә яки бутханиларға мунасивәтлик еди. ■ **15:12** 1Пад. 22:47 □ **15:13** «у йәнә чоң аниси Маақаһни ... ханишлиқ мәртивисидин чүшүрүвәтти» — «ханишлиқ мәртивиси»: Бу сөзгә қариганда униң чоң аниси Маақаһ падишалиқта иккинчи орунда туратти. ■ **15:13** 2Тар. 15:16 ■ **15:15** Лав. 5:15

һужум қилди; һеч ким Йәһуданиң падишаси Аса билән барди-кәлди қилмисун дәп, Рамаһ шәһирини мәһкәм қилип ясиди. ■ 18 У вақитта Аса Пәрвәрдиғарниң өйидики ғәзниләрдә қалған барлиқ алтун-күмүч вә падишаниң ордисидики ғәзниләрдә қалған алтун-күмүчни елип хизмәткарлириниң қолиға тапшурди; андин Аса падиша уларни Дәмәшқтә турушлуқ Сурийә падишаси һезионниң нәвриси, Табриммонниң оғли Бән-Һададқа әвәтти вә шулар билән бу хәвәрни йәткүзүп: —■

19 «Мениң атам билән силиниң атилириниң арисидә болғандәк мән билән силиниң арилирида бир әһдә болсун. Мана, силигә күмүч билән алтундин һәдийә әвәттим; әнди Исраилниң падишаси Бааша билән болған әһдилиридин қоллирини үзсилә; шуниң билән у мени қамал қилиштин қол үзсун» — деди.

20 Бән-Һадад Аса падишаниң сөзигә кирип, өз қошуниниң сәрдарлирини Исраилниң шәһәрлиригә һужум қилишқа әвәтип, Ижон, Дан, Бәйт-Маақаһдики Абәл, пүткүл Киннәрәт жути билән Нафталиниң пүткүл зиминини беқиндурди. 21 Бааша бу хәвәрни аңлап, Рамаһ истиһкамини ясаштин қолини жиғип, Тирзаһқа берип турди.

22 Аса падиша болса пүткүл Йәһуданиң адәмлирини һеч бирини қоймай чақирип жиғди; улар Бааша Рамаһ шәһирини ясашқа ишләткән ташлар билән яғачларни Рамаһтин тошуп елип кәтти. Аса падиша мошуларни ишлитип Бинямин зиминидики Гебани вә Мизпаһни мәһкәм қилип ясиди.

23 Әнди Асаниң башқа ишлири, униң зор қудрити, униң қилғининиң һәммиси, шундақла ясиған шәһәрләр тоғрисида «Йәһуда падишалириниң тарих-

тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? Лекин қериганда, униң путида бир кесәл пәйда болди. ²⁴ Аса өз ата-бовилири арисидә ухлиди вә Давутниң шәһиридә дәпнә қилинди. Андин униң оғли Йәһошафат орнида падиша болди.■

Надаб Исраил үстигә һөкүм сүриду

²⁵ Йәһуданиң падишаси Асаниң сәлтәнитиниң иккинчи жилида Йәробоамниң оғли Надаб Исраил үстигә һөкүм сүрүшкә башлиди; у Исраилға икки жил падиша болди. ²⁶ У Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилип атисиниң йолида меңип, атисиниң Исраилни гунаға путлаштурған гуналирида маңди.

²⁷ Лекин Иссакар жәмәтидин болған Ахияһниң оғли Бааша униңға қәст қилип, уни Филистийләрниң тәвәсидики Гиббетонда өлтүрди. Шу чағда Надаб пүтүн Исраиллар билән бирликтә Гиббетонға қоршап һужум қиливататти.

²⁸ Йәһуда падишаси Асаниң сәлтәнитиниң үчинчи жилида Бааша Надабни өлтүрүп, өзи униң орнида падиша болди. ²⁹ Вә шундақ болдики, у падиша болғанда Йәробоамниң пүткүл жәмәтини чепип өлтүрди; Пәрвәрдигарниң қули Шилоһлуқ Ахияһниң вастиси билән ейтқан сөзи әмәлгә ашурулуп, у Йәробоамниң жәмәтидин нәпәси барларни бириниму қоймай пүтүнләй йоқатти. ■ ³⁰ Бу иш Йәробоамниң садир қилған гуналири һәм униң Исраилни гунаға путлаштурған гуналири түпәйлидин болди; у шулар билән Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң ғәзивини қаттиқ қозғиған еди.

31 Надабниң башқа ишлири билән қилғанлириниң һәммиси «Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

32 Аса вә Исраилниң падишаси Бааша барлиқ күнлиридә бир-бири билән жәң қилишип турди.

Бааша Исраил үстигә һөкүм сүриду

33 Йәһуданиң падишаси Асаниң сәлтәнитиниң үчинчи жилида Ахияһниң оғли Бааша пүтүн Исраил үстигә Тирзаһта һөкүм сүрүшкә башлиди; у жигирмә төрт жил сәлтәнәт қилди. 34 У Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилди; у Йәробоамниң йолида жүрүп, Исраилни гунаға патқузған гунайида манди.

16

1 Пәрвәрдигарниң сөзи һананиниң оғли Йәһуға келип Баашани әйипләп мундақ дейилди: — 2 «Мана, Мән сени топа-чаң ичидин чиқирип, хәлқим Исраилға һөкүмран қилип қойдум. Лекин сән Йәробоамниң йолида жүрүп хәлқим Исраилни гунаға путлаштурдуң, улар гуналири билән фәзивимни қозғиди. ■ 3 Мана, Мән Баашани өз жәмәти билән сүпүрүп йоқитип, жәмәтиңни Нибатниң оғли Йәробоамниң жәмәтигә охшаш қилимән. ■ 4 Баашадин болғанлардин шәһәрдә өлгинини иштлар йәйду; сәһрада өлгинини асмандики қушлар йәйду».■

■ 16:2 1Пад. 14:7 ■ 16:3 1Пад. 15:29 ■ 16:4 1Пад. 14:11; 15:29; 16:12

⁵ Баашаниң башқа ишлири вә униң қилғанлири билән қудрити тоғрисида «Исраил падишалириниң тарих-тәзирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

⁶ Бааша өз ата-бовилири арисидә ухлиди вә Тирзаһта дәпнә қилинди; андин униң оғли Елаһ орнида падиша болди.

⁷ Баашаниң Пәрвәрдигарниң нәзиридә қилған барлиқ рәзиллиги түпәйлидин, Пәрвәрдигарниң Баашаниң бешиға вә униң жәмәтиниң бешиға чүшүргини тоғрилиқ сөзи һананиниң оғли Йәһу пәйғәмбәр арқилиқ берилгән еди. Чүнки у Йәробоамниң жәмәти қилғиниға охшаш қилип өз қоллириниң ишлири (жүмлидин Йәробоамниң жәмәтини чепип өлтүргәнлиги) билән Пәрвәрдигарниң фәзивини қозғиди.

Елаһ Исраил үстигә һөкүм сүриду

⁸ Йәһуда падишаси Асаниң сәлтәнитиниң жигирмә алтинчи жилида, Баашаниң оғли Елаһ Тирзаһта Исраилға падиша болуп, икки жил сәлтәнәт қилди.

⁹ Лекин униң жәң һарвулириниң йеримиға сәрдар болған хизмәтқари Зимри униңға қәст қилди; *Елаһ* Тирзаһта Тирзаһтики ордисидики ғәжидар Арзаниң өйидә шарап ичип мәс болғанда ¹⁰ Зимри кирип уни чепип өлтүрди. Бу вақит Йәһуданиң падишаси Асаниң сәлтәнитиниң жигирмә йәттинчи жили еди. Зимри Елаһниң орнида падиша болди.■

¹¹ У падиша болуп өз тәхтидә олтириши биләнла у Баашаниң барлиқ жәмәтини чепип өлтүрди; у униң уруқ-туққанлири вә достлиридин бир әркәкниму

тирик қалдурмиди. □ 12 Шундақ қилип Зимри Пәрвәрдиғарниң Йәһу пәйғәмбәр арқилиқ Баашани әйиплигән сөзини әмәлгә ашуруп, Баашаниң пүткүл жәмәтини йоқатти. 13 Бу иш Баашаниң барлиқ гуналири билән униң оғли Елаһниң гуналири, жүмлидин уларниң Исраилни гунаға путлаштурған гуналири, әрзимәс бутлири билән Исраилниң Худаси Пәрвәрдиғарниң ғәзивини қозғап, шундақ болди. □ 14 Елаһниң башқа ишлири вә қилғанлириниң һәммиси «Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

Зимри Исраил үстигә һөкүм сүриду

15 Йәһуданиң падишаси Асаниң сәлтәнитиниң жигирмә йәттинчи жилида Зимри Тирзаһта йәттә күн сәлтәнәт қилди. Хәлиқ Филистийләргә тәвә болған Гиббетонни қоршивелип барғаһ тиккән еди. 16 Барғаһда турған халайиқ: — «Зимри қәст қилип падишани өлтүрди» дәп аңлиди. Шуниң билән пүткүл Исраил шу күни барғаһда қошунниң сәрдари Омрини Исраилға падиша қилди. 17 Андин Омри Исраилниң һәммисини йетәкләп, Гиббетондин чиқип, Тирзаһни қоршиди. 18 Вә шундақ болдики, Зимри шәһәрниң елинғанлиғини көрүп, падиша ордисидики қорғанға кирип, ордиға от қоювәтти, өзи көйүп өлди. 19 Бу иш өзиниң гуналири үчүн, йәни Пәрвәрдиғарниң нәзиридә рәзиллик қилип, Йәробоамниң йолида жүрүп, Исраилни гунаға путлаштурған гунада маңғини үчүн

□ **16:11** «униң уруқ-туққанлири вә достлиридин бир әркәкниму тирик қалдурмиди» — буниңда «(һәр бир) әркәк» ибраний тилида: «тамға қарап сийидиған һәр бири» дегәнлик билән ипадилиниду.

□ **16:13** «әрзимәс бутлири билән...» — ибраний тилида «йоқ болған нәрсилери билән...»

шундақ болди. ²⁰ Зимриниң башқа ишлири вә қәст қилғини тоғрисида «Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

²¹ Амма Исраил хәлқи иккигә бөлүнүп, уларниң йерими Гинатниң оғли Тибнини падиша қилишқа униңға әгәшти; башқа йерими болса Омригә әгәшти.

²² Әнди Омригә әгәшкән хәлиқ Гинатниң оғли Тибнигә әгәшкән хәлиқтин күчлүк чиқти. Тибни өлди; Омри падиша болди.

²³ Йәһуданиң падишаси асаниң оттуз биринчи жилида Омри Исраилға падиша болуп он икки жил сәлтәнәт қилди. У Тирзаһта алтә жил сәлтәнәт қилди.

²⁴ У Шәмәрдин Самарийә егизлигини икки талант күмүчкә сетивелип, шу егизлик үстигә қурулушларни селип бир шәһәр бена қилип, уни егизликниң әслий егиси Шәмәрниң нами билән «Самарийә» дәп атиди.

²⁵ Омри Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилди, өзидин илгәрки падишаларниң һәммисидин бәттәр болуп яманлиқ қилди.

²⁶ У Нибатниң оғли Йәробоамниң һәммә йоллирида, шундақла жүмлидин униң Исраилни гунаға путлаштурған гунайи ичидә маңди; улар әрзимәс бутлири билән Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң ғәзивини қозғиди.

²⁷ Омриниң башқа ишлири, униң қилғанлириниң һәммиси, көрсәткән қудрити тоғрисида «Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

²⁸ Омри ата-бовилири арисидә ухлиди вә Самарийәдә дәпнә қилинди. Андин униң оғли Аһаб орнида падиша болди.

29 Йәһуда падишаси Асаниң сәлтәнитиниң оттуз сәккизинчи жилида Омриниң оғли Аһаб Исраилға падиша болди. Омриниң оғли Аһаб Самарийәдә жигирмә икки жил Исраилниң үстидә сәлтәнәт қилди. 30 Амма Омриниң оғли Аһаб Пәрвәрдигарниң нәзиридә өзидин илгәркиләрниң һәммисидин ашуруп яманлиқ қилди. 31 Вә шундақ болдики, у Нибатниң оғли Йәробоамниң гуналирида жүрүш анчә еғир гуна әмәстәк, у Зидонийларниң падишаси Этбаалниң қизи Йизәбәлни хотунлуққа алди вә шуниң билән у Баал дегән бутниң қуллуғида болуп, униңға сәждә қилди. 32 У Самарийәдә ясиған Баалниң бутханиси ичигә Баалға бир қурбанғаһ ясиди.

33 Аһаб һәм бир «Ашәраһ бут»ниму ясатти; Аһаб шундақ қилип униңдин бурун өткән Исраилниң һәммә падишалириниң Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң ғәзивини қозғиған ишлиридин ашуруп яманлиқ қилди. 34 Униң күнлиридә Бәйт-Әллик Хиәл Йерихо шәһирини ясиди; лекин у униң улини салғанда тунжа оғли Абирам өлди; вә дәрвазилирини салғанда униң кәнжи оғли Сәгуб өлди; шуниң билән Пәрвәрдигарниң нунниң оғли Йәшуа арқилиқ Йерихо тоғрилиқ ейтқан сөзи әмәлгә ашурулди. □ ■

□ **16:34** «у униң улини салғанда тунжа оғли Абирам өлди; вә дәрвазилирини салғанда униң кәнжи оғли Сәгуб өлди. Шуниң билән Пәрвәрдигарниң ... Йәшуа арқилиқ ейтқан сөзи әмәлгә ашурулди» — Йәшуа пәйғәмбәрниң Йерихо шәһиригә қарита ләнити тоғрилиқ «Йәшуа» 6:26ни көрүң. ■ **16:34** Йә. 6:26

17

Илияс пәйгәмбәр мәйданға чиқиду

¹ Энди Гилеадта туруватқанлардин болған Тишбилиқ Илияс Аһабқа: — Мән хизмитидә туруватқан Израилниң Худаси Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, мениң сөзүмсиз бу жилларда нә шәбнәм нә ямғур чүшмәйду, деди. □ ■

² Андин Пәрвәрдигарниң сөзи униңға келип: —

³ Бу йәрдин кетип, мәшриқ тәрәпкә берип, Иордан дәриясиниң у тәрипидики қерит еқининиң бойида өзүңни йошурғин; ⁴ вә шундақ болидуки, сән еқинниң сүйидин ичисән; мана, саңа у йәрдә озуқ йәткүзүп беришкә қарға-қузғунларни буйрудум, дейилди.

⁵ Шуниң билән у Пәрвәрдигар буйруғандәк қилип, Иордан дәриясиниң у тәрипидики қерит еқиниңа берип, у йәрдә турди. ⁶ Қарға-қузғунлар әтигәндә нан билән гөш, һәр кәчтә йәнә нан билән гөш йәткүзүп берәтти. У өзи еқинниң сүйидин ичәтти. ⁷ Лекин зиминда ямғур яғмиғини үчүн бирмәзгилдин кейин еқин су қуруп кәтти. ⁸ У вақитта Пәрвәрдигарниң сөзи униңға келип: — ⁹ Орнуңдин туруп Зидондики Зарәфатқа берип, у йәрдә турғин; мана, Мән у

□ **17:1** «Гилеадта туруватқанлардин болған Тишбилиқ Илияс...» — «Илияс» ибраний тилидики «Елияһ» дегәнниң әрәбчә тәләппузидур. «Елияһ»ниң мәнәси «Пәрвәрдигар (Яһ) мениң Худайим». «Илияс» оқурмәнләргә тонуш болғачқа, пәйгәмбәрниң наминиң әрәбчә тәләппузини ишләттуқ. **«Мән хизмитидә туруватқан Израилниң Худаси Пәрвәрдигар»** —Ибраний тилида «Мән униң (Худаниң) алдида туруватқан, Израилниң Худаси Пәрвәрдигар» дегән сөз билән ипадилиниду. Илияс өзини падишаниң ордисида даим ғожисиниң алдида туруватқан хизмәткарға охшитиду. ■ **17:1** Яқ. 5:17

йәрдики бир тул хотунни сени беқишқа буйрудум, дейилди.■

10 У орнидин туруп Зарәфатқа берип, шәһәрниң дәрвазисиға кәлгәндә, мана у йәрдә бир тул хотун отун терип туратти. У тул хотунни чақирип: — Өтүнимән, қачида маңа ичкили азрақ су елип кәлгәйсән, деди.

11 У су алғили маңанда, у йәнә: — Өтүнимән, маңа қолунда бир чишләм нанму алғач кәлгәйсән, деди.

12 Амма у: — Пәрвәрдигар Худайиңниң һаяти билән, саңа қәсәм қилимәнки, мәндә һеч нан йоқ, пәкәт идишта бир чаңгал ун, козида азғинә май бар, мана икки тал отун териватимән; андин берип өзүм билән оғлумға нан етип, уни йәп өлимиз, деди.

13 Илияс униңға: — Қорқмиғин; берип ейтқининдәк қилғин; лекин авал бир кичик тоғач етип, маңа елип кәлгин; андин өзүң билән оғлуңға нан әткин. 14 Чүнки Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Пәрвәрдигар йәр йүзигә ямғур яғдуридиған күнгичилик идиштики ун түгимәйду вә козидики май кемәймәйду», деди.

15 Шуниң билән у берип, Илиясниң ейтқинидәк қилди вә у, Илияс вә аялниң өйидикиләр хелә күнләрғичә йеди. 16 Пәрвәрдигарниң Илияс арқилиқ ейтқан сөзи бойчә, идиштики ун түгимиди вә козидики майму кемәймиди. 17 Шу ишлардин кейин шундақ болдики, өйниң егиси болған бу аялниң оғли кесәл болди. Униң кесили шундақ еғирлишип кәттики, униңда нәпәс қалмиди.

18 Аял Илиясқа: — И Худаниң адими, мениң сән билән немә алақәм бар еди? Сән гунайимни ядқа кәлтүрүп, оғлумниң жениға замин болушқа кәлдиңму? — деди.

19 У униңға: — Оғлуңни қолумға бәргин, дәп уни

униң қучиғидин елип өзи олтарған балиханиға елип чиқип өз орниға қоюп, ²⁰ Пәрвәрдигарға пәрәд қилип: — И Худайим Пәрвәрдигар, мән мейман болған бу тул хотунниң оғлини өлтүрүш билән униң бешиғиму бала чүшүрдуңму? — дәп нида қилди.

²¹ У балиниң үстигә үч қетим өзини чаплап, Пәрвәрдигарға пәрәд қилип: — И Пәрвәрдигар Худайим, бу балиниң жени өзигә йәнә йенип кирсун! — дәп нида қилди. □

²² Пәрвәрдигар Илиясниң пәрәдини аңлиди; балиниң жени униңға йенип кириши билән у тирилди. ²³ Илияс балини балиханидин елип чүшүп, өйгә кирип, анисиға тапшуруп бәрди. Илияс: — Мана оғлуң тириктур, деди.

²⁴ Аял Илиясқа: — Мән шу иш арқилиқ әнди сениң Худаниң адими экәнлигиңни, ағзиндин чиққан Пәрвәрдигарниң сөзи һәқиқәт экәнлигини билдим, деди.

18

Илияс пәйгәмбәр Израилни товва қилишқа чақириду

¹ Узун вақит өтүп, Пәрвәрдигарниң сөзи қурғақчилиқниң үчинчи жилида Илиясқа келип: — Сән берип өзүңни Аһабниң алдида аян қилғин, вә Мән йәр йүзигә ямғур яғдуримән, дейилди.

² Шуниң билән Илияс өзини Аһабниң алдида аян қилғили чиқип кәтти. Ачарчилик болса Самарийәдә қаттиқ еди. ³ Аһаб ордисидики ғождар Обадияни чақирди (Обадия толиму тәқвадар

□ **17:21** «бу балиниң жени өзигә йәнә йенип кирсун!» — «балиниң жени»: Ибрания тилида «жан» вә «нәпәс» бир сөздур.

киши болуп Пәрвәрдигардин интайин қорқатти. ⁴ Йизәбәл Пәрвәрдигарниң пәйғәмбәрлирини өлтүрүп йоқитиватқанда Обадия йүз пәйғәмбәрни елип әлликтин-әлликтин айрим-айрим икки ғарға йошуруп, уларни нан вә су билән баққан еди). ⁵ Аһаб Обадияға: — Зиминни кезип һәммә булақ вә һәммә жилғиларға берип баққин; у йәрләрдә ат-қечирларни тирик сақлиғидәк от-чөп тепилармекин? Шундақ болса бизниң улақлиримизниң бир қисмини соймай туралармиз, деди.

⁶ Улар һәр бири жайларға бөлүнүп маңди; Аһаб өз алдиға маңди, Обадияму өз алдиға маңди. ⁷ Обадия өз йолида кетип барғанда, мана, униңға Илияс учриди. У уни тонуп йәргә жиқилип дүм йетип: Бу раст сән, ғоҗам Илиясму? — дәп сориди.

⁸ У униңға: — Бу мән. Берип өз ғоҗаңға: — Илияс қайтип кәлди! дәп ейтқин, деди.

⁹ У Илиясқа мундақ деди: — «Сән қандақсигә кәминәңни өлтүргили Аһабниң қолиға тапшурмақчи болисән, мән зади немә гуна қилдим?» ¹⁰ Өз

Худайиң Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, ғоҗам адәм әвәтип сени издимигән һеч әл вә мәмликәт қалмиди. Шу әл, мәмликәтләр: «У бу йәрдә йоқ» десә, падиша уларға сени тапалмиғанға қәсәм ичкүзди. ¹¹ Лекин сән маңа

һазир: — «Берип ғоҗаңға: — Илияс қайтип кәлди! дегин» — дәйсән! ¹² Мән қешиңдин кәткәндин

кейин, Пәрвәрдигарниң Роһи сени мән билмигән йәргә елип бариду; шундақта мән Аһабқа хәвәр йәткүзүп, лекин у сени тапалмиса, мени өлтүриду. Әмәлийәттә, кәминәң яшлиғимдин тартип Пәрвәрдигардин қорқуп кәлгәнмән. ¹³ Йизәбәл

Пәрвәрдигарниң пәйғәмбәрлирини өлтүргәндә мениң қандақ қилғиним, йәни мән Пәрвәрдигарниң

пәйғәмбәрлиридин йүзни әлликтин-әлликтин айрим-айрим икки ғарға йошуруп, уларни нан вә су билән тәминләп баққанлиғим сән ғоҗамға мәлум қилинған әмәсму? ¹⁴ Әнди сән һазир маңа: — «Берип ғоҗаңға: — Мана Илияс кәлди дегин», — дедиң. Шундақ қилсам у мени өлтүриду!».

¹⁵ Лекин Илияс: — Мән хизмитидә туруватқан самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, мән җәзмән бүгүн униң алдида аян болимән, деди. □

¹⁶ Шуниң билән Обадия Аһабниң қешиға берип униңға хәвәр бәрди. Аһаб Илияс билән көрүшкили барди. ¹⁷ Аһаб Илиясни көргәндә униңға: — Бу сәнму, и Израилға бала кәлтүргүчи?! — деди. ■

¹⁸ У җавап берип: — Израилға бала кәлтүргүчи мән әмәс, бәлки сән билән атаңниң җәмәтидикиләр! Чүнки силәр Пәрвәрдиғарниң әмирлирини ташлап Баал дегән бутларға тайинип әгәшкәнсиләр.

¹⁹ Әнди адәм әвәтип Кармәл теғида пүткүл Израилни йенимға җәм қил, шундақла Йизәбәлниң дәстихинидин ғизалинидиған Баалниң төрт йүз әллик пәйғәмбири билән Ашәраһниң төрт йүз пәйғәмбирини жиғдур, — деди.

²⁰ Шуниң билән Аһаб Израилларниң һәммисигә адәмләрни әвәтип, пәйғәмбәрләрни Кармәл теғиға жиғдурди.

²¹ Илияс барлиқ хәлиққә йеқин келип: — Қачанғичә икки пикир арисида арисалди турисиләр? Әгәр Пәрвәрдиғар Худа болса, униңға әгишиңлар; Баал

□ **18:15** «Мән хизмитидә туруватқан Израилниң Худаси Пәрвәрдиғар» — ибраний тилида «Мән униң (Худаниң) алдида туруватқан, Израилниң Худаси Пәрвәрдиғар» дегән сөз билән ипадилиниду. Илияс өзини падишаниң ордисида дайим ғоҗисиниң алдида туруватқан хизмәткарға охшитиду. ■ **18:17** Ам. 7:10

Худа болса, униңға әгишиңлар, деди. Амма хәлиқ униңға жавап бәрмәй, үн-тин чиқармиди. ■

²² Илияс хәлиққә: — Пәрвәрдигарниң пәйғәмбәрлиридин пәқәт мән ялғуз қалдим. Амма Баалниң пәйғәмбәрлири төрт йүз әллик кишидур.

²³ Әнди бизгә икки буқа берилсун. Улар өзлиригә бир буқини таллап, союп парчилап отунниң үстигә қойсун, амма от яқмисун. Мәнму башқа бир буқини тәйяр қилип от яқмай отунниң үстигә қояй. ²⁴ Силәр болсаңлар, өз илаһлириңларниң намини чақирип нида қилиңлар. Мән болсам, Пәрвәрдигарниң намини чақирип нида қилимән. Қайси Худа от билән жавап бәрсә, шу Худа болсун, деди. һәммә хәлиқ: — Бу убдан гәп, дәп жавап бәрди.

²⁵ Илияс Баалниң пәйғәмбәрлиригә: Силәр көп болғач авал өзүңлар үчүн бир буқини таллап тәйяр қилиңлар; андин һеч от яқмай өз илаһиңларниң намини қичқирип нида қилиңлар, деди.

²⁶ Улар униң дегини бойичә өзлиригә берилгән буқини елип уни тәйяр қилди. Әтигәндин чүшкичә улар Баалниң намини қичқирип: — И Баал, бизгә жавап бәргин! дәп нида қилди. Лекин һеч аваз яки һеч жавап болмиди. Улар расланған қурбанғаһ чөрисидә тохтимай сәкрәйтти. ²⁷ Чүш киргәндә Илияс уларни заңлиқ қилип: — Үнлүкрәк қичқириңлар; чүнки у бир илаһ әмәсму? Бәлким у чоңқур хиялға чөмүп кәткәнду, яки иш билән чиқип кәткәнду, яки бир сәпәргә чиқип кәткәнду? Яки болмиса у ухлаватқан болуши мүмкин, уни ойғитишиңлар керәк?! — деди.

²⁸ Улар техиму үнлүк чақирип өз қайдиси бойичә қанға милинип кәткичә өзлирини қилич вә нәйзә

билән тилатти. ²⁹ Чүштин кейин улар «бешарәт бериватқан» һаләткә чүшүп кәчлик қурбанлиқ вақтиғичә шу һаләттә турди. Лекин һеч аваз аңланмиди, яки җавап бәргүчи яки иҗабәт қилғучи мәлум болмиди. □

³⁰ Илияс һәммә хәлиққә: — Йенимға йеқин келиңлар, деди. һәммә хәлиқ униңға йеқин кәлгәндин кейин у Пәрвәрдиғарниң шу йәрдики жиқитилған қурбанғаһини қайтидин қуруп чиқти.

³¹ Илияс он икки ташни алди. Бу ташларниң сани Пәрвәрдиғарниң «Намиң Исраил болсун» дегән сөзини тапшурувалған Яқупниң оғуллиридин чиққан қәбилиләрниң сани билән охшаш еди. ■

³² Шу ташлардин у Пәрвәрдиғарниң нами билән бир қурбанғаһни ясиди. У қурбанғаһниң чөрисидә икки сеаһ дан патқидәк азгал колиди. □ ³³ Андин у отунни растлап, буқини парчилап отунниң төписигә қойди.

³⁴ У: — Төрт идишни суға тошқузуп уни көйдүрмә қурбанлиқ вә отунниң үстигә төкүңлар, — деди. Андин: Йәнә бир қетим қилиңлар» — девиди, улар шундақ қилди. У йәнә: — Үчинчи мәртивә шундақ қилиңлар, деди. Улар үчинчи мәртивә шундақ қилғанда ³⁵ су қурбанғаһниң чөрисидин еқип чүшүп, коланған азгалниму су билән толдурди.

³⁶ Кәчлик қурбанлиқниң вақти кәлгәндә Илияс пәйғәмбәр қурбанлиққа йеқин келип мундақ дуа қилди: — Эй Пәрвәрдиғар, Ибраһим билән Исақ

□ **18:29** «Чүштин кейин улар «бешарәт бериватқан» һаләткә чүшүп кәчлик қурбанлиқ вақтиғичә шу һаләттә турди» — «бешарәт бериватқан» ибраний тилида «пәйғәмбәрчилик қиливатқан» дегән ибарә билән ипаделиниду. «кәчлик қурбанлиқ» чүштин кейин саат үчләрдә болатти. ■ **18:31** Яр. 32:27; Йә. 4:5, 20; 2Пад. 17:34

□ **18:32** «икки сеаһ» — бир сеаһ бәлким 13.5 литр еди, 2 сеаһ 27 литр.

вә Исраилниң Худаси, Өзүңниң Исраилда Худа болғиниңни ашкарә қилғайсән, шундақла мениң Сениң қулуң болуп буларниң һәммисини буйруғуң билән қилғанлиғимни бүгүн билдүргәйсән. ■

37 Маңа ижабәт қилғайсән, әй Пәрвәрдигар, ижабәт қилғайсән; шуниң билән бу хәлиқкә сән Пәрвәрдигарниң Худа экәнлигиңни һәмдә уларниң қәлблирини тоғра йолға яндурғучи өзүң экәнлигиңни билдүргәйсән, деди.

38 Шуниң билән Пәрвәрдигарниң оти чүшүп көйдүрмә қурбанлиқни, отунни, ташларни вә топини көйдүрүп азгалдики суниму йоқитивәтти.

39 Хәлиқләрниң һәммиси буни көрүпла, улар дүм жиқилип: — Пәрвәрдигар, у Худадур, Пәрвәрдигар, у Худадур, дейишти.

40 Илияс хәлиқкә буйруп: — Баалниң пәйғәмбәрлирини тутуңлар, һеч қайсини қоюп бәрмәңлар, — деди. Улар уларни тутқанда Илияс уларни кишун жилғисиға елип берип, у йәрдә қәтл қилдурди.

41 Илияс Аһабқа болса: — Чиқип йәп-ичкин. Чүнки қаттиқ ямғурниң шалдирлиған авази аңланмақта, — деди.

42 Аһаб қопуп йәп-ичиш үчүн чиқти. Амма Илияс Кармәлниң чоққисиға чиқип йәргә еңишип, бешини тизиниң оттурисиға қоюп тизлинип ⁴³хизмәтқариға: — Чиқип деңиз тәрәпкә қаригин, деди. У чиқип сәпселип қарап: — һеч нәрсә көрүнмәйду, деди. У жәмий йәттә қетим: — Берип қарап баққин, дәп буйрудди.

44 Йәттинчи қетим кәлгәндә у: — Мана, деңиздин чиқиватқан, адәм алиқинидәк кичик бир булутни

■ 18:36 Мис. 3:6; Мат. 22:32; Мар. 12:26; Луқа 20:37; Рос. 7:32

көрдүм — деди. Илияс уныңа: — Чиқип Аһабқа: — «Һарвуни ҡетип төвөнгә чүшкин, болмиса ямғур сени тосувалиду», дәп ейтқин, — деди.

⁴⁵ Аңғичә асман булут билән тутулуп, боран чиқип ҡаттиқ бир ямғур яғди. Аһаб һарвуға чиқип Йизрәәлгә кәтти. ⁴⁶ Пәрвәрдигарниң қоли Илиясниң вужудида турғач, у белини бағлап Аһабниң алдида Йизрәәлниң кириш еғизигичә жүгүрүп маңди.

19

Илияс пәйғәмбәр Йизәбәлдин ҡачиду

¹ Лекин Аһаб Илиясниң һәммә ҡилғинини, жүмлидин һәммә пәйғәмбәрләрни ҡиличлап өлтүргинини Йизәбәлгә ейтип бәрди.

² Йизәбәл болса Илиясқа бир хәвәрчи әвәтип: — Әгәр әтә мошу вақитқичә сән шуларниң жанлириға ҡилғиниңдәк мән сениң жениңни охшаш ҡилмисам, илаһлар маңиму шундақ ҡилсун һәмдә униңдинму зиядә ҡилсун! — дәп ейтқузди.

³ У буни билгәндә, өз женини ҡутқузмақ үчүн ҡечип Йәһуда тәвәсидики Бәәр-Шебаға барди. У у йәрдә өз хизмәткарини ҡалдуруп қоюп, ⁴ Өзи чөлниң ичигә ҡарап бир күн йол маңди. У у йәрдики бир шивақниң ҡешиға келип униң астида олтирип, өзиниң өлүмигә тиләк тиләп: — И Пәрвәрдигар әнди болди, женимни алғин; немила дегәнбилән мән ата-бовилиримдин артуқ әмәсмән, — деди.

⁵ У шу шивақ астида йетип ухлап ҡалди. Мана бир пәриштә уни ноқуп уныңа: — Ҷопуп, нан йегин, деди.

⁶ У ҡариса бешида ҡизиқ чоғларда пишиватқан бир пошкал вә бир коза су туратти. У йәп-ичип йәнә

ухлиғили ятти. ⁷ Андин Пәрвәрдигарниң пәриштиси йәнә келип иккинчи қетим уни ноқуп униңға: — Қопуп нан йегин. Болмиса йолуңниң егирини көтирәлмәйсән, деди.

⁸ У қопуп йәп-ичти. Шу таамдин алған қувәт билән у қириқ кечә-күндүз меңип Худаниң теғи һорәбгә йетип барди. □ ■ ⁹ У у йәрдики ғарға кирип қонди. Вә мана, Пәрвәрдигарниң сөзи униңға келип мундақ дейлиди: — И Илияс, бу йәрдә немә қиливатисән? □

¹⁰ У жавап берип: — Самави қошунларниң Сәрдариди болған Худа Пәрвәрдигар үчүн зор отлуқ муһәббәт билән һәсәт қилдим. Чүнки Исраиллар Сениң әһдәңни ташлап қурбанғаһлириңни жиқитип, Сениң пәйғәмбәрлириңни қилич билән өлтүрди. Мән, ялғуз мәнла қалдим вә улар мениң җенимни алғили қәстләватиду, деди. □ ■

¹¹ У униңға: — Чиқип, Пәрвәрдигарниң алдида тағда турғин, деди. Мана, Пәрвәрдигар өтүп кетивататти; униң алдида зор күчлүк бир шамал чиқип, тағларни сундуруп, қорам ташларни парчилап чеқивәтти.

□ **19:8** «Худаниң теғи һорәб» — «Һорәб теғи» дәл Паран чөл-баяваниға җайлашқан, Муса пәйғәмбәр туруп Исраил үчүн «Тәврат қануни»ни қобул қилған «Синай теғи»дур. ■ **19:8** Мис. 34:28; Мат. 4:2 □

19:9 «У у йәрдики ғарға кирип қонди» — ибраний тилида «У әшу ғарға кирип қонди» дейлиду. «Әшу ғар» дегән сөзгә қариганда олаймизки, бу ғар тонуш бир җай болса керәк. Йәһудий өлимилар бу ғарни Худа Муса пәйғәмбәрни йошуруп қойған җай еди дәп қарайтти, биз бу пикиргә қайилмиз («Мис.» 33:21-22ни көрүң). □

19:10 «Пәрвәрдигар үчүн зор отлуқ муһәббәт билән һәсәт қилдим» — демисәкму, Илиясниң: «отлуқ муһәббәт билән һәсәт қилдим» дегини өзиниң Исраилниң Худаға әмәс, бәлки түрлүк жиркиничлик бутларға ибадәт қилғанлиғиға қарап «ибадәт пәқәт Худағила мәнсуп болуш керәк» дәп бутларға яки бутларниң кәйнидә турувтқан җин-шәйтанларға вә уларниң вәкили болған сахта пәйғәмбәрләргә болған һәситини көрситиду. ■ **19:10** Рим. 11:3

Лекин Пәрвәрдигар шамалда әмәс еди. Шамалдин кейин бир йәр тәврәш болди. Лекин Пәрвәрдигар йәр тәврәштә әмәс еди. ¹² Йәр тәврәштин кейин бир лавулдиған от кәтирилди. Лекин Пәрвәрдигар отта әмәс еди. Оттин кейин бошқина, мулайим бир аваз аңланди. □

¹³ Вә шундақ болдики, Илияс шуни аңлап, йүзини йепинчиси билән орап ғарниң ағзиға берип турди. Мана, бир аваз чиқип униңға: — И Илияс, сән бу йәрдә немә қиливатисән? — деди.

¹⁴ У жавап берип: — Самави қошунларниң Сәрдари болған Худа Пәрвәрдигар үчүн зор отлуқ муһәббәт билән һәсәт қилдим. Чүнки Израиллар Сениң әһдәни ташлап қурбанғаһлириңни жиқитип, Сениң пәйғәмбәрлириңни қилич билән өлтүрди. Мән ялғуз мәнла қалдим вә улар мениң жәнимни алғили қәстләватиду, деди.

¹⁵ Пәрвәрдигар униңға мундақ деди: — Барғин, кәлгән йолуң билән қайтип, андин Дәмәшқниң чөлигә барғин. У йәргә барғанда һазаәлни Сурийә үстигә падиша болушқа мәсиһ қилғин. □

¹⁶ Андин Нимшиниң оғли Йәһуни Израилниң үстигә падиша болушқа мәсиһ қилғин; өз орнуңға пәйғәмбәр болушқа Абәл-Мәһолаһлиқ Шафатниң оғли Елишаниму мәсиһ қилғин. ¹⁷ Вә шундақ болидуки, һазаәлниң қиличидин қечип қутулған һәр бирини Йәһу өлтүриду; Йәһуниң қиличидин қечип қутулған һәр бирини Елиша өлтүриду. ■ ¹⁸ Лекин Израилда йәттә миң кишини, йәни Баалниң алдида

□ **19:12** «бошқина, мулайим бир аваз аңланди» — яки «йеник, бош бир тиниш аваз аңланди». □ **19:15** «һазаәлни Сурийә үстигә падиша болушқа мәсиһ қилғин» — «мәсиһ қилиш» тоғрисида 1:34дики изаһатни көрүң. ■ **19:17** 2Пад. 9:14-37

тизлирини пүкмигән вә униңға ағзини сөйгүзмигән һәр бирини өзүмгә сақлап қалдурдум, — деди. □ ■

19 У у йәрдин чиқип, Шафатниң оғли Елишани тапти. У чағда у йәр һайдавататти; униң алдида он икки жүп уй бар еди, у он иккинчиси билән қош һайдавататти. Илияс келип униң үстигә өз йепинчисини ташлап артип қойди. □ 20 У уйларни ташлап Илиясниң кәйнидин жүгүрүп келип: — Мени берип атам билән анамни сөйгили қойғин, андин мән келип саңа әгишәй, — деди. У униңға: — Қайтқин; мән саңа немә қилдим? — деди. □

21 У униңдин айрилип, өзи ишләткән бир жүп уйни союп, уларниң жабдуқини отун қилип, гөшини пиширип хәлиққә беривиди, улар йеди. Андин у орнидин қопуп Илиясниң кәйнидин әгишип, униң хизмитидә болди.

20

Худа Израилни Сурийәдин қутқузиду

□ **19:18** «униңға ағзини сөйгүзмигән һәр бирини өзүмгә сақлап қалдурдум, — деди» — Худаниң Илияс пәйғәмбәргә ейтқан сөзлириниң әһмийити, шундақла Илиясниң һорәб теғига сәпириниң мәхсити тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң.

■ **19:18** Рим. 11:4 □ **19:19** « *Илияс...* Шафатниң оғли Елишани тапти... униң үстигә өз йепинчисини ташлап артип қойди» — Илияс мошу һәрикити билән «Сән Елишаға пәйғәмбәрлик хизмитим тапшурулди» дегәндәк еди. □ **19:20** «*Қайтқин; мән саңа немә қилдим?*» — Илиясниң бу дегини бәлким Елишаға:

«Пәйғәмбәрлик йоли тәс, сениңдә Худаниң чақирқи болмиса маңа һәргиз әгәшмә!» дегәндәк бир ағаһ болуши мүмкин. «Падишаһлар (2)» 2-бапта Илияс Елишаға йәнә буниңға ошап кетидигән сөзни қилиду.

¹ Сурийәниң падишаси Бән-Һадад пүткүл қошунини жәм қилди; у оттуз икки падишани ат вә жәң һарвулири билән елип чиқип, Самарийәгә қоршап һужум қилди. ² У әлчиләрни шәһәргә киргүзүп Исраилниң падишаси Аһабниң қешиға әвәтип униңға: — ³ «Бән-Һадад мундақ дәйду: — Сениң күмүч билән алтунуң, сениң әң чирайлиқ хотунлириң билән балилириңму мениңкидур» дәп йәткүзди.

⁴ Исраилниң падишаси униңға: — И ғоҗам падиша, сили ейтқанлиридәк мән өзүм вә барлиғим силиниңкидур, дәп жавап бәрди.

⁵ Әлчиләр йәнә келип: — «Бән-Һадад сөз қилип мундақ дәйду: — Саңа дәрвәкә: — Сениң күмүч билән алтунуңни, сениң хотунлириң билән балилириңни маңа тапшуруп берисән, дегән хәвәрни әвәттим. ⁶ Лекин әтә мошу вақитларда хизмәткарлиримни йениңға әвәтимән; улар ордаң билән хизмәткарлириңниң өйлирини ахтуруп, сениң көзлириңдә немә әзиз болса, улар шуни қолиға елип келиду» — деди.

⁷ У вақитта Исраилниң падишаси зиминдики һәммә ақсақалларни чақирип уларға: — Бу кишиниң қандақ аваричилик чиқармақчи болғанлиғини билип қелиңлар. У маңа хәвәр әвәтип мәндин хотунлирим билән балилирим, күмүч билән алтунлиримни тәләп қилғинида мән униңға яқ демидим, деди.

⁸ Барлиқ ақсақаллар билән хәлиқниң һәммиси униңға: — Қулақ салмиғин, униңға мақул демигин, деди.

⁹ Буниң билән у Бән-Һададниң әлчилиригә: — Ғоҗам падишаға, сили адәм әвәтип, өз кәминилиридин дәсләптә сориганниң һәммисини ада қилимән; лекин кейинкисигә мақул дейәлмәймән, дәп бериңлар, — деди. Әлчиләр йенип берип шу сөзни

йәткүзди.

10 Бән-һадад униңға йәнә хәвәр әвәтип: — «Пүткүл Самарийә шәһиридә маңа әгәшкәнләрниң қоллириға очумлиғидәк топа қелип қалса, илаһлар маңиму шундақ қилсун вә униңдин ашуруп қилсун!» — деди.

11 Лекин Израилниң падишаси жавап берип: — «Савут-қураллар билән жабдунғучи савут-қураллардин йешингүчидәк махтинип кәтмисун!» дәп ейтиңлар, — деди. □

12 Бән-һадад бу сөзни аңлиғанда һәр қайси падишалар билән чедирлирида шарап ичишивататти. У хизмәткарлириға: — Сәпкә тизилиңлар, деди. Шуни девиди, улар шәһәргә һужум қилишқа тизилишти.

Пәрвәрдигар Израилни қутқузиду

13 У вақитта бир пәйғәмбәр Израилниң падишаси Аһабниң қешиға келип: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Бу зор бир топ адәмни көрдүңму? Мана, Мән бу күни уларни сениң қолуңға тапшуриман; шунини билән сән Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни билисән», деди.

14 Аһаб: — Кимниң вастиси билән болиду? дәп сориди. У: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Валийларниң ғуламлири билән болиду», деди. У йәнә: — Ким һужумни башлайду? — дәп сориди. У: — Сән өзүң, деди.

15 У вақитта валийларниң ғуламлирини санивиди, уларниң сани икки йүз оттуз икки нәпәр чиқти.

□ **20:11** «Савут-қураллар билән жабдунғучи савут-қураллардин йешингүчидин махтинип кәтмисун!» — дегән мақал-тәмсилниң мәнаси бәлким «Жәң алдида туруп өзүңни ғәлибичи санима» — «Чүчүрини хам санима» дегәндәк.

Андин кейин у һәммә хәлиқни, йәни барлиқ Исраилларни санивиди, уларниң сани йәттә миң нәпәр чиқти. ¹⁶ Исраиллар шәһәрдин чүш вақтида чиқти. Бән-һадад билән шу падишалар, йәни ярдәмгә кәлгән оттуз икки падиша болса чедирлирида шарап ичип мәс болушқан еди. ¹⁷ Валийларниң ғуламлири жүрүштә авал маңди. Бән-һадад адәм әвәтивиди, улар униңға хәвәр берип: — «Самарийәдин адәмләр келиватиду» — деди.

¹⁸ У: — Әгәр сүлһи түзүшкә чиққан болса уларни тирик тутуңлар, әгәр соқушқили чиққан болсиму уларни тирик тутуңлар, деди.

¹⁹ Әнди валийларниң бу ғуламлири вә уларниң кәйнидики қошун шәһәрдин чиқип, ²⁰ һәр бири өзигә учриған адәмни чепип өлтүрди. Сурийләр қачти; Исраил уларни қоғлиди. Сурийәниң падишаси Бән-һадад болса атқа минип атлиқлар билән қечип қутулди. ²¹ Исраилниң падишаси чиқип һәм атлиқларни һәм жәң һарвулирини битчит қилип Сурийләрни қаттиқ қир-чап қилди.

²² Пәйғәмбәр йәнә Исраилниң падишасиниң қешиға келип униңға: — Өзүңни мустәһкәмләп, өзүңни убдан дәңсәп, немә қилишиң керәклигини ойлап баққин. Чүнки келәр жили әтиязда Сурийәниң падишаси сән билән жәң қилғили йәнә чиқиду, деди.

²³ Сурийәниң падишасиниң хизмәткарлири униңға мундақ деди: — «Уларниң илаһи тағ илаһи болғачқа, улар бизгә күчлүк кәлди. Лекин биз түзләңликтә улар билән соқушсақ, жәзмән уларға күчлүк келимиз. ²⁴ Әнди шундақ қилғайлиги, падишаларниң һәр бирини өз мәнсивидин чүшүрүп, уларниң орнида валийларни тиклигәйла. ²⁵ Андин сили мәһрум болған қошунлириға баравәр болған

йәнә бир қошунни, йәни атниң орниға ат, һарвуниң орниға һарву тәйяр қилдуруп өзлиригә жиққайла; биз түзләңликтә улар билән соқушайли; шуниң билән уларға күчлүк кәлмәмдуқ?». У уларниң сөзигә қулақ селип шундақ қилди.

26 Кейинки жили әтиязда Бән-Һадад Сурийләрни едитлап толук жиғип, Исраил билән жәң қилғили Афәк шәһиригә чиқти. 27 Исраилларму өзлирини едитлап, озук-түлүк тәйярлап, улар билән жәң қилишқа чиқти. Исраиллар уларниң удулида барғаһ тикливиди, Сурийләрниң алдида худди икки топ кичик оғлақ падисидәк көрүнди. Лекин Сурийләр пүткүл зиминни қаплиған еди.

28 Амма Худаниң адими Исраилниң падишасиниң қешиға келип униңға: — Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — «Сурийләр: Пәрвәрдиғар тағ илаһидур, жилғиларниң илаһи әмәс, дәп ейтқини үчүн, Мән бу зор бир топ адәмниң һәммисини сениң қолуңға тапшуриман; шуниң билән силәр Мениң Пәрвәрдиғар екәнлигимни билип йетисиләр», деди.

29 Икки тәрәп йәттә күн бир-бириниң удулида барғаһлирида турди. Йәттинчи күни соқуш башланди. Исраиллар бир күндә Сурийләрдин йүз миң пиядә әскәрни өлтүрди. 30 Қалғанлар Афәк шәһиригә қечип киривалди; лекин сепили өрүлүп улардин жигирмә йәттә миң адәмниң үстигә чүшүп бесип өлтүрди. Бән-Һадад өзи бәдәр қечип шәһәргә кирип ичкиридики бир өйгә мөкүвалди.

31 Хизмәткарлири униңға: — Мана биз Исраилниң падишалирини рәһимлик падишалар дәп аңлидуқ; шуниң үчүн бәллимизгә бөз бағлап башлимизға кула йөгәп Исраилниң падишасиға тәслимгә чиқайли. У силиниң жанлирини аярмекин? — деди. 32 Шуниң билән улар бәллиригә бөз бағлап

башлириға кула йөгәп Исраилниң падишасиниң қешиға берип униңға: — Кәминилири Бән-Һадад: «Җенимни айығайла», дәп илтиҗа қилди, деди. У болса: — У техи һаятму? У мениң бурадирум, деди.

³³ Бу адәмләр бу сөзни яхшилиқниң аламита, дәп ойлап, дәрһалла униң бу сөзини чиң тутувелип: — Бән-Һадад силиниң бурадәрлириду! — деди. У: — Уни елип келиңлар, дәп буйруди. Шуниң билән Бән-Һадад униң қешиға чиқти; шуниң билән у уни қолидин тартип жәң һарвусиға чиқарди.

³⁴ Бән-Һадад униңға: — Мениң атам силиниң атилиридин алған шәһәрләрни силигә қайтуруп берәй. Атам Самарийәдә рәстә-базарлирини тиклигәндәк сили өзлири үчүн Дәмәшқтә рәстә-базарларни тикләйла, — деди. Аһаб: — Бу шәрт билән сени қоюп берәй, деди. Шуниң билән иккиси әһдә қилишти вә у уни қоюп бәрди.

³⁵ Пәйғәмбәрләрниң шагиртлириниң бири Пәрвәрдигарниң буйруғи билән йәнә биригә: — Сәндин өтүнимән, мени урғин, деди. Лекин у адәм уни урғили унимиди. □ ³⁶ Шуниң билән у униңға: — Сән Пәрвәрдигарниң сөзини аңлимиғиниң үчүн мана бу йәрдин кәткиниңдә бир шир сени боғуп өлтүриду, — деди. У униң йенидин чиққанда, униңға бир шир учрап уни өлтүрди.

³⁷ Андин кейин у йәнә бир адәмни тепип униңға: — Сәндин өтүнимән, мени урғин, деди. У адәм уни қаттиқ уруп зәхимләндүрди. ³⁸ Андин пәйғәмбәр берип өз қияпитини өзгәртип, көзлирини теңиқ билән теңип йол бойида падишани күтүп турди.

³⁹ Падиша шу йәрдин өткәндә у падишани чақирип: —

□ **20:35** «Пәйғәмбәрләрниң шагиртлири» — бу ибарә сөз ибраний тилида «пәйғәмбәрләрниң оғуллири» дегәнлик билән ипадилиниду.

Кәминилири кәскин жәң мәйданиға чиққан едим, вә мана, бир адәм маңа бурулуп, бир кишини тапшуруп: «Бу кишигә чиң қаригин, һәр қандақ сәвәптин у йоқап кәтсә, сән өз жеңиңни униң жеңиниң орниға төләйсән; болмиса бир талант күмүч төләйсән», деди. ⁴⁰ Лекин мән кәминилири у-бу иш билән бәнд болуп кетип, уни йоқитип қойдум, деди. Израилниң падишаси униңға: — Өзүң бекиткиниңдәк саңа һөкүм қилиниду! — деди.

⁴¹ У дәрһал көзлиридин теңиқни еливатти; Израилниң падишаси уни тонуп униң пәйғәмбәрләрдин бири экәнлигини көрди.

⁴² Пәйғәмбәр униңға: — Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — «Мән һалакәткә бекиткән адәмни қолуңдин қутулғили қойғиниң үчүн сениң жеңиң униң жеңиниң орнида елиниду; сениң хәлқиң униң хәлқиниң орнида елиниду», деди. ■

⁴³ Шуниң билән Израилниң падишаси хапа болуп, ғәшликкә чөмгән һалда Самарийәгә қайтип ордисиға кирди.

21

Аһаб қатиллиқ қилип Наботни өлтүриду

¹ Бу ишлардин кейин шундақ болдики, Йизрәәллик Наботниң Йизрәәлдә, Самарийәниң падишаси Аһабниң ордисиниң йенида бир үзүмзарлиғи бар еди. ² Аһаб Наботқа сөз қилип: — Өз үзүмзарлиғиңни маңа бәргин, мениң өйүмгә йеқин болғач, уни бир сәй-көктатлиқ бағ қилай. Униң орнида саңа убданрақ

бир үзүмзарлиқ берэй яки лайиқ көрсәң баһасини нәқ беримән, деди.

³ Амма Набот Аһабқа: — Пәрвәрдиғар мени ата-бовилиримниң мирасини саңа сетишни мәндин нери қилсун, деди.

⁴ Аһаб Йизрәэллиқ Наботниң: «Ата-бовилиримниң мирасини саңа бәрмәймән» дәп ейтқан сөзидин хапа болуп ғәшликкә чөмгән һалда ордисиға қайтти; у кариватта йетип йүзини *там* тәрәпкә өрүп нанму йемиди. ⁵ Хотуни Йизәбәл униң қешиға келип: Роһий кәйпиятиң немишкә шунчә төвән, немишкә нан йемәйсән? — деди.

⁶ У униңға: — Мән Йизрәэллиқ Наботқа сөз қилип: «Үзүмзарлиғиңни маңа пулға бәрсәң, яки лайиқ көрсәң униң орниға башқа үзүмзарлиқ берэй» дедим. Лекин у: «Саңа үзүмзарлиғимни бәрмәймән» деди, — деди.

⁷ Хотуни Йизәбәл униңға: — Сән һазир Исраилниң үстигә сәлтәнәт қилғучи әмәсму? Қопуп нан йәп, көңлүңни хуш қилғин; мән саңа Йизрәэллиқ Наботниң үзүмзарлиғини ериштүримән, деди.

⁸ Андин у Аһабниң намида бир хәт йезип, үстигә униң мөһүрини бесип, хәтни Наботниң шәһиридә униң билән туруватқан ақсақаллар вә мөтивәрләргә әвәтти. ⁹ Хәттә у мундақ язған еди: — «Роза тутуш керәк дәп буйруп, хәлиқниң арисидә Наботни төрдә олтарғузғин; ¹⁰ икки адәмни, йәни Белиялниң балисини униң удулида олтарғузуп, уларни Наботниң үстидин әрз қилғузуп: «Сән Худаға вә падишаға ләнәт оқудуң» дәп гувалиқ бәргүзүңлар. Андин уни елип чиқип чалма-кесәк

қилип өлтүрүңлар».

11 Шәһәрниң адәмлири, йәни униң шәһиридә туруватқан ақсақалар билән мәтивәрләр Йизәбәлниң уларға әвәткән хетидә пүтүлгәндәк қилди; **12** улар розини буйруп, хәлиқниң арисидә Наботни төрдә олтарғузди. **13** Андин у икки адәм, йәни Белиялниң балилири хәлиқниң алдида Набот үстидин әрз қилип: «Набот Худаға вә падишаға дәшнәм қилди» дәп гувалиқ бәрди. Шунинң билән улар Наботни шәһәрниң ташқириға сәрәп елип чиқип, ташлар билән чалма-кесәк қилип өлтүрди. **14** Андин улар Йизәбәлгә адәм әвәтип: «Набот чалма-кесәк қилип өлтүрүлди» дәп хәвәр бәрди.

15 Йизәбәл Наботниң чалма-кесәк қилинип өлтүрүлгәнлигини аңлиғанда Аһабқа: Қопуп, Йизрәәллик Наботниң саңа пулға бәргили унимиған үзүмзарлигини тапшуруп алғин; чүнки Набот һаят әмәс, бәлки өлди, деди.

16 Шундақ болдики, Аһаб Наботниң өлгәнлигини аңлап, Йизрәәллик Наботниң үзүмзарлигини егиләш үчүн шу йәргә барди. **17** Лекин Пәрвәрдигарниң сөзи Тишбилиқ Илиясқа келип мундақ дейилди: —

18 «Қопуп берип, Самарийәдә олтиришлиқ Исраил падишаси Аһаб билән учрашқин; мана у Наботниң үзүмзарлиғида туриду; чүнки уни егиливелиш үчүн у йәргә барди. **19** Униңға: — «Адәм өлтүрдүңму, йерини егиливалдиңму?» — дегин. Андин униңға йәнә сөз қилип: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Наботниң қенини иштлар ялиған жайда сениң қениңниму иштлар ялайду» — дегин».

□ **21:10** «Белиялниң балиси» — ибраний тилида «Белиал» Иблисниң (йәни Шәйтанның) йәнә бир исми. Демәк, бу сөз толиму иплас адәмни көрситиду.

20 Аһаб Илиясқа: — И дүшминим, мени таптиңму? — деди. У жававән мундақ деди: — Раст, мән сени таптим; чүнки сән Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзиллик қилиш үчүн өзүңни сетивәттиң.

21 Пәрвәрдигар: «Мана, Мән үстүңгә бала чүшүрүп нәслиңни йоқитип, сән Аһабниң Исраилда қалған жәмәтидики һәммә әркәкни, һәтта аҗиз яки мәйип болсун, һәммисини үзүп йоқитимән; □ ■ **22** вә сән Мениң ғәзивимни қозғап Исраилни гунаға аздурғиниң үчүн сениң жәмәтиңни Нибатниң оғли Йәробоамниң жәмәти вә Ахияһниң оғли Баашаниң жәмәтигә охшаш қилимән» — дәйду, — деди.■

23 — Йизәбәл тоғрисициму Пәрвәрдигар сөз қилип: «Йизрәәлниң сепилиниң тешида иштлар Йизәбәлни йәйду. ■ **24** Аһабниң жәмәтидикиләрдин шәһәрдә өлгәнләрни иштлар йәйду; сәһрада өлгәнләрни болса асмандики кушлар йәйду» деди **25** (Бәрһәқ, хотуни Йизәбәлниң қутритишлири билән Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзиллик қилғили өзини сатқан Аһабдәк һеч ким йоқ еди. ■ **26** У Пәрвәрдигар Исраилларниң алдидин һайдап қоғливәткән Аморийларниң қилғинидәк қилип, жиркиничлик бутларға тайинип әгишип, ләнәтлик ишларни қилатти).

27 Лекин Аһаб бу сөзләрни аңлиғанда өз кийимлирини житип бәдинигә бөз йөгәп, роза тутти. У бөз рәхттә ятатти, җим-жит маңатти.

□ **21:21** «Мән ... нәслиңни йоқитип,...» — яки «Мән нәслиңни...көйдүриветип,...». «Аһабниң Исраилда қалған жәмәтидики һәммә әркәк» — ибраний тилида: «Аһабниң Исраилда қалған жәмәтидә, тамға қарап сийидиған һәр бири» дегәнлик билән ипадилиниду. «һәтта аҗиз яки мәйип болсун, һәммисини...» — буниң башқа бир хил тәрҗимиси: «яки кул яки һәр болсун, һәммисини...». ■ **21:21** 2Пад. 9:7, 8, 9 ■ **21:22** 1Пад. 15:29; 16:3, 11 ■ **21:23** 2Пад. 9:35, 36, 37 ■ **21:25** 1Пад. 16:33

28 У вақитта Пәрвәрдигарниң сөзи Тишбилиқ Илиясқа келип: —

29 «Аһабниң Мениң алдимда өзини қандақ төвән тутуватқанлиғини көрдүңму? У өзини Мениң алдимда төвән тутуватқанлиғи түпәйлидин, бу балани униң күнлиридә кәлтүрмәймән, бәлки униң оғлиниң күнлиридә униң жәмәтигә кәлтүримән» — дейилди.

22

Аһаб жәңдә өлиду

2Тар. 18:2-34

1 Үч жылғичә Сурийә билән Исраилниң оттурисида жәң болмиғачқа, улар течлиқта өтти. 2 Үчинчи жылда болса Йәһуданиң падишаси Йәһошафат Исраилниң падишасини йоқлап барди. 3 Исраилниң падишаси өз хизмәткарлириға: — Гилеадтики Рамот бизниңки экәнлиғини билисиләрғу? Шундақ экән, немишкә биз жим олтирип, техичә Сурийәниң падишасиниң қолидин уни алмаймиз? — деди.

4 У Йәһошафатқа: — Жәң қилғили мениң билән Гилеадтики Рамотқа беришқа мақул боламдила? — дәп сориди. Йәһошафат Исраилниң падишасиға жавап берип: — Биз силиниң-мениң дәп айримаймиз; мениң хәлқим өзлириниң хәлқидур, мениң атлирим силиниң атлиридур, деди. □

5 Лекин Йәһошафат Исраилниң падишасиға: — Өтүнимәнки, бүгүн авал Пәрвәрдигарниң сөзини сорап көргәйла, деди.

□ **22:4** «Биз силиниң-мениң дәп айримаймиз» —Ибраний тилида «Мән өзүм саңа охшаш болиман» дегән сөз билән ипадилиниду.

6 Шуниң билән Исраилниң падишаси пәйғәмбәрләрни, йәни төрт йүзчә адәмни жиғдуруп улардин: — Соқушқили Гилеадтики Рамотқа чиқсам боламду, йоқ? — дәп соривиди, улар: — Чиққин, Рәб уни падишаниң қолиға бериду, дейишти.

7 Лекин Йәһошафат болса: — Булардин башқа, йол сориғидәк Пәрвәрдигарниң бирәр пәйғәмбири йоқму? — дәп сориди. □

8 Исраилниң падишаси Йәһошафатқа жавап берип: — Пәрвәрдигардин йол сораидиған йәнә бир адәм бар; лекин у мениң тоғрамда қутлукни эмәс, бәлки балау-апәтни көрситип бешарәт бәргәчкә, мән уни өч көримән. У болса Имлаһниң оғли Микаядур, деди. Йәһошафат: — И алийлири, сили ундақ демигәйла, деди.

9 Андин Исраилниң падишаси бир чакирини чақирип униңға: — Чаққан берип, Имлаһниң оғли Микаяни чақиртип кәл, дәп буйруди.

10 Энди Исраилниң падишаси билән Йәһуданиң падишаси Йәһошафат шаһанә кийимлирини кийишип, Самарийәниң дәрвазисиниң алдидики хаманда һәр бири өз тәхтидә олтиришти. Уларниң алдида пәйғәмбәрләрниң һәммиси бешарәт бәрмәктә еди. ■ 11 Кәнанаһниң оғли Зәдәкия

болса өзи төмүрдин мүнғүзләрни ясап чиқип: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мошу мүнғүзләр

□ 22:7 «Булардин башқа, йол сориғидәк Пәрвәрдигарниң бирәр пәйғәмбири йоқму?» — Йәһошафат (5-айәттә): «Бүгүн авал Пәрвәрдигарниң сөзини сорап көргәйла» дәйду . Лекин «пәйғәмбәрләр» «Пәрвәрдигар» (ибраний тилида «Йәһвә, Йәһоваһ») дегән намни (авал) ишләтмәй, бәлки «Худа» (ибраний тилида «Элоһим») яки «Рәб» («Адонай») дәп ишлитиду. Шуңа Йәһошафат «пәйғәмбәрләр»ниң бешарәтлиридин қаттиқ гуман қилған болса керәк. 7-айәт вә кейинки айәтләрниму көрүң. ■ 22:10 2Тар. 18:9

билән Сурийләрни йоқатқичә үсүп урсила», деди. ¹² һәммә пәйғәмбәрләр шуниңға охшаш бешарәт берип: «Гилеадтики Рамотқа чиқип сөзсиз мувәппәқийәт қазинила; чүнки Пәрвәрдигар уни падишаниң қолиға тапшуридикән», дейишти.

¹³ Микаяни қичқирғили барған хәвәрчи униңға: — Мана, һәммә пәйғәмбәрләр бирдәк падишаға яхши хәвәр бәрмәктә; әнди өтүнимән, сениң сөзүңму уларниң сөзи билән бирдәк болуп, яхши бир хәвәрни бәргин, деди.

¹⁴ Амма Микая: — Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, Пәрвәрдигар маңа немә ейтса, мән шуни ейтимән, деди.

¹⁵ У падишаниң алдиға кәлгәндә падиша униңдин: И Микая, жәң қилғили Гилеадтики Рамотқа чиқсақ боламду, йоқ? — дәп соривиди, у униңға жавап берип: — Чиқип мувәппәқийәт қазинисән; чүнки Пәрвәрдигар шәһәрни падишаниң қолиға бериду, деди. □

¹⁶ Лекин падиша униңға: — Мән саңа қанчә қетим Пәрвәрдигарниң намида раст гәптин башқисини маңа ейтмаслиққа қәсәм ичкүзүшүм керәк?! — деди.

¹⁷ Микая: — Мән пүткүл Израилниң тағларда падичисиз қойлардәк тарилип кәткәнлигини көрдүм. Пәрвәрдигар: «Буларниң егиси йоқ; буларниң һәр бири теч-аман өз өйигә қайтсун», деди, — деди.

¹⁸ Израилниң падишаси Йәһошафатқа: — Мана, мән силигә «У мениң тоғрамда қутлуқни әмәс, бәлки һаман балаю-апәтни көрситип бешарәт бериду», демигәнмидим? — деди.

□ **22:15** «Пәрвәрдигар шәһәрни падишаниң қолиға бериду» — шүбһисизки, Микая бу сөзни кинайилик тәләппуз билән ейтиду. Чүнки падиша дәрһал униңдин гуманлинип қалиду (16-айәтни көрүң).

19 Микая йәнә: — Шуңа Пәрвәрдигарниң сөзини аңлиғин; мән Пәрвәрдигарниң өз тәхтидә олтарғанлиғини, асманниң пүткүл қошунлири униң йенида, оң вә сол тәрипидә турғанлиғини көрдүм. ■ 20 Пәрвәрдигар: «Ким Аһабни Гилеадтики Рамотқа чиқип, шу йәрдә һалак болушқа алдайду?» — деди. Бириси ундақ, бириси мундақ дейишти; 21 шу вақитта бир роһ чиқип Пәрвәрдигарниң алдида туруп: «Мән берип алдай», деди. Пәрвәрдигар униңдин: «Қандақ усул билән алдайсән?» — дәп соривиди, 22 у: — «Мән чиқип униң һәммә пәйғәмбәрлириниң ағзида ялғанчи бир роһ болиман», деди. Пәрвәрдигар: — «Уни алдап илкиңгә алалайсән; берип шундақ қил» — деди. □ 23 Мана әнди Пәрвәрдигар сениң бу һәммә пәйғәмбәрлириңниң ағзиға ялғанчи бир роһни салди; Пәрвәрдигар сениң тоғраңда балаю-апәт көрситип сөзлиди» — деди. 24 Шуни аңлап Кәнанаһниң оғли Зәдәкия келип Микаяниң качитиға бирни селип: — Пәрвәрдигарниң Роһи қайси йол билән мәндин өтүп, саңа сөз қилишқа барди?! — деди. 25 Микая жавап берип: — Өзүңни йошуруш үчүн ичкиридикки өйгә жүгүргән күнидә шуни көрисән, деди. □

■ **22:19** 2Тар. 18:18; Аюп 1:6-12; 2:1 □ **22:22** «у роһ: - «Мән чиқип униң һәммә пәйғәмбәрлириниң ағзида ялғанчи бир роһ болиман», деди. Пәрвәрдигар: — «уни алдап илкиңгә алалайсән; берип шундақ қил» — деди» — бу айтләрдin бу роһниң бир ялған сөзләйдиған жин екәнлиги көрүниду. Худаниң Өз Роһи яки пәриштилири һеч қачан ялған сөз қилалмайду. Демәк, Худа жин-шәйтанларға Аһаб падишани алдашқа йол қойиду. □ **22:25** «Өзүңни йошуруш үчүн ичкиридикки өйгә жүгүргән күни...» — яки «Өзүңни йошуруш үчүн өйдин өйгә жүгүргән күни...».

26 Исраилниң падишаси әнди: — Микаяни елип қайтуруп берип, шәһәр һакими Амон билән падишаниң оғли Йоашқа тапшуруп, ²⁷ уларға тапилап: «Падиша мундақ дәйду: — Уни зинданға солап мән теч-аман йенип кәлгичилик қийнап нан билән суни аз-аз берип туруңлар» — дегин, дәп буйруди.

28 Микая: — Әгәр сән һәқиқәтән теч-аман йенип кәлсән, Пәрвәрдигар мениң васитәм билән сөз қилмиған болиду, деди. Андин у йәнә: — Әй жамаәт, һәр бириңлар аңлаңлар, деди.■

29 Исраилниң падишаси билән Йәһуданиң падишаси Йәһошафат Гилеадтики Рамотқа чиқти.

30 Исраилниң падишаси Йәһошафатқа: — Мән башқа қияпәткә кирип жәңгә чиқай; сили болсила өз кийимлирини кийип чиққайла, деди. Исраилниң падишаси башқа қияпәт билән жәңгә чиқти.

31 Сурийәниң падишаси жәң һарвулири үстидики оттуз икки сәрдарға: — Чоңлири яки кичиклири билән әмәс, пәқәт Исраилниң падишаси билән соқушуңлар, дәп буйруди.

32 вә шундақ болдики, жәң һарвулириниң сәрдарлири Йәһошафатни көргәндә: — Уни чоқум Исраилниң падишаси дәп, униңға һужум қилғили бурулди. Лекин Йәһошафат пәрјад көтәрди. ³³ жәң һарвулириниң сәрдарлири униң Исраилниң падишаси әмәслигини көргәндә уни қоғлимай, бурулуп кетип қелишти. ³⁴ Амма бирәйлән қарисиғила бир оқя етивиди, оқ Исраилниң падишасиниң савутиниң мүрисидин төвәнки улиқидин өтүп тәғди. У һарвукешигә: һарвуни яндуруп мени сәптин чиқарғин; чүнки мән яридар

болдум, деди. ³⁵ У күни жәң барғансери қаттиқ болди. Падиша болса Сурийләрниң удулида өз жәң һарвусиға йөлинип өрә турди. Зәхмидин қени һарвуниң тегигичә еқип, кәч киргәндә у өлди.

³⁶ Күн патарда қошун арисидә бир қаттиқ сада аңлинип: — һәр адәм өз шәһиригә янсун! һәр бири өз жутиға йенип кәтсун! — дейилди.

³⁷ Падиша өлди, кишиләр уни Самарийәгә елип кәлди; улар падишани Самарийәдә дәпнә қилди.

³⁸ Бириси падишаниң һарвусини Самарийәниң көлидә юғанда (бу көл паһишә аяллар жуюнидиған жай еди), Пәрвәрдигарниң ейтқан сөзи әмәлгә ашурулуп, иштлар униң қенини ялиди.

³⁹ Аһабниң башқа ишлири, қилғанлириниң һәммиси, жүмлидин униң ясиған «пил чиш сарийи» вә бена қилған һәммә шәһәрләр тоғрилиқ «Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

⁴⁰ Аһаб ата-бовилири арисидә ухлиди. Андин униң оғли Аһазия орнида падиша болди.

Йәһошафат Йәһуда үстидә һөкүм сүриду

2Тар. 20:30-37; 21:1

⁴¹ Асаниң оғли Йәһошафат Исраилниң падишаси Аһабниң сәлтәнитиниң төртинчи жилида Йәһудаға падиша болди. ■ ⁴² Йәһошафат падиша болғанда оттуз бәш яшта еди, у Йерусалимда жигирмә бәш жил сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми Азубаһ болуп, у Шилһиниң қизи еди. ⁴³⁻⁴⁴ У һәр ишта атиси Асаниң барлиқ йоллирида жүрүп, улардин чиқмай Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилатти. Пәқәт «жуқури жайлар»ла йоқитилмиған

■ **22:41** 2Тар. 20:31

еди; халайиқ йәнила «жуқури жайлар»да қурбанлиқ қилип хушбуй яқатти.

45 Вә Йәһошафат билән Исраилниң падишаси оттурисида течлиқ болди.

46 Йәһошафатниң башқа ишлири, униң көрсәткән қудрити, қандақ жәң қилғанлири тоғрисида «Йәһуда падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

47 У атиси асаниң күнлиридә зиминдин қоғливетилмигән кәспий бәччивазларни зиминидин һайдап чиқарди.□

48 У вақитта Едомниң падишаси йоқ еди, бәлки бир валий һөкүм сүрәтти.

49 Йәһошафат Офирдин алтун елип келиш үчүн бир «Таршиш кемә» әтритини қурди. Лекин кемиләр һечйәргә баралмиди; чүнки улар Әзион-Гәбәрдә урулуп вәйран болған еди.□

50 У вақитта Аһабниң оғли Аһазия Йәһошафатқа: — Мениң хизмәткарлирим сениң хизмәткарлириң билән кемиләрдә барсун, деди. Лекин Йәһошафат унимиди.

51 Йәһошафат өз ата-бовилири арисидә ухлиди вә «Давутниң шәһири»дә ата-бовилириниң қәбридә дәпнә қилинди. Андин оғли Йәһорам орнида падиша болди.

Аһазия Исраил үстидә һөкүм сүриду

□ **22:47** «кәспий бәччивазлар» — бу кишиләр бутпәрәсликкә яки бутханиларға мунасивәтлик еди. □ **22:49** «Йәһошафат ... бир «Таршиш кемә» әтритини қурди» — «Таршиш кемә» бәлким Таршиш дегән портқа берип келиштики узун сәпәргә чидамлиқ болған кемини көрситәтти. «Таршиш» дегән исим Испанийә, шималий Африқа яки Британийәни яки үчиниң һәммисини көрситиду.

52 Аһабниң оғли Аһазия Йәһуданиң падишаси Йәһошафатниң сәлтәнитиниң он йәттинчи жилида Самарийәдә Исраилниң үстидә падиша болуп икки жил сәлтәнәт қилди. 53 У Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилип атисиниң йолида вә анисиниң йолида жүрүп, шундақла Исраилни гунаға путлаштурған Нибатниң оғли Йәробоамниң йолида маңди; 54 у атиси қилғанниң һәммисини қилип, Баалниң қуллуғида болуп, униңға сәждә қилип, Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң ғәзивини қозғиди.

Муқеддес Калам (кирил йезиқ)
The Holy Bible in the Uyghur language, written in
Cyrillic script

Copyright © 2010 Mukeddes Kalam - Uyghur Bible Translation Committee

Language: Uyghur tili (Uyghur)

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2021-09-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 31 Aug 2023

b6bd0959-14d2-5233-b340-6f210a8f13c5